

IVAN COOKE

**Sir Arthur
Conan Doyle
kommer
tillbaka**

Larson

Sir Arthur Conan Doyle var läkare till yrket men vann världsrykte genom sina berättelser om den excentriske och intelligente detektiven Sherlock Holmes och hans beundrande krönikör, doktor Watson. Conan Doyle har på ett avgörande sätt påverkat den moderna detektivromanen.

Under det sista decenniet av sitt liv satsade han allt vad han uppnått under en sällsynt framgångsrik karriär – rykte, hälsa, pengar och bekvämlighet – för en uppgift som krävde allt. Vad folk tyckte spelade ingen roll. Hans krafter och resurser måste tjäna det enda syftet – att inge förtvivlade människor nytt hopp och att sprida kunskapen om att döden inte är slutet.

Sir Arthur Conan Doyle dog år 1930. Men inte ens döden kunde hindra honom från att komma tillbaka med en saklig och detaljerad rapport till människorna om vad som en dag väntar oss alla – och hur livet här och på den andra sidan bildar en oskiljaktig enhet.

Conan Doyles häpnadsväckande budskap skisserar bl.a. riktlinjerna för framtidens medicinska vetenskap och bildar grundvalen för en universell religion byggd på kunskap och kärlek.

ISBN 91 514 0051 0

LARSON

IVAN COOKE

Sir Arthur Conan Doyle

kommer tillbaka

Originalupplagan utkom under titeln

”THE RETURN OF ARTHUR CONAN DOYLE” (slutsåld men gamla böcker kan hittas på webben) hos 'The White Eagle Publishing Trust', New Lands, Rake, Liss, Hampshire GU33 7HY, England.

Inget copyright angives i svensk utgåva av boken som utgavs på LARSON år 1974

Innehåll

Inledning	4
Ett liv i överflödande rikedom	8
Harmoni och fulländring	12
Återföreningens sfär	18
Naturandar och änglar	20
Ödet och den fria viljan	22
Det ondas problem	24
Ett väldigt perspektiv	28
Livet kan förädlas	33
Framtidens medicin	37
Samförstånd mellan folken	47
Efterord	49

ISBN 91 514 0051 0
Översättning: Puck Beer
Omslagsbild: Wm. Ransford
The White Eagle Publishing Trust 1963
Printed in Sweden
Falun Nya Boktryckeri AB, Falun 1974

Arbetet med å ta ned denna bok pågick under en lång tidsperiod. Från den 27 januari 1931 till den 1 juni 1932. Och Conan Doyle - via mediet - var lika intensivt levande och påtaglig från början till slut. I själva verket var den personliga framtoningen från honom långt starkare än från någon av de närvarande jordiska individerna - intensiv, kraftfull och helgjuten. Här var inte längre den sjuke, utslitne och åldrande Conan Doyle som gick bort år 1930, utan en man vars vitalitet och kraft gjorde ett slående intryck på alla de närvarande.

Inledning

När jag var pojke såg jag varje månad fram emot att en tidskrift skulle komma ut, som på omslaget hade en bild av the Strand i London med en droska i förgrunden och en lång rad med andra hästdragna åkdon. I tidskriften hittade man berättelser av en viss Arthur Conan Doyle vilka handlade om Sherlock Holmes' äventyr, enligt vad man påstod meddelade av en Dr Watson. Föga anade jag att här, inför mina ögon hade jag så gott som de första och säkerligen de bästa av alla detektivhistorier, som inga andra skulle kunna mäta sig med och ännu mindre överträffa i den uppsjö av liknande historier som de gav impulsen till.

Arthur Conan Doyle föddes i Edinburgh den 22 maj 1859 och dog den 7 juli 1930. Under sitt sjuttioettåriga, intensivt verksam liv skrev han omkring fyrtio medelstora böcker, åtskilliga teaterpjäser, en historisk skildring av boerkriget i Sydafrika, ännu en om första världskriget i sex delar och därtill otaliga noveller, alltid av samma höga litterära klass. Hans fysiska prestationer var inte mindre märkliga.

Han var styv boxare, spelade cricket, var en av pionjärerna i bilismens barndom, skicklig i att spela biljard och den som introducerade längdloppning på skidor i Schweiz. Medan en vanlig människa bara existerar till hälften, levde denne man hela sitt liv med intensiv, hundra procentig energi och entusiasm.

Under sin sista sjukdom sysselsatte sig Sir Arthur med en teckning som han kallade 'Den gamle hästen' - föreställande honom själv som den gamle hästen som drog det väldiga lasset med allt som han utträttat i livet, längs en väg där viktiga händelser under hans levnadsbana prickades in som milstolpar. Dessa händelser omfattade hans skoltid och universitetsår, hans upplevelser ombord på ett valfångarfartyg, hans praktik som läkare, hans äventyr som bergbestigare, som politisk valtare och som förespråkare för spiritualismen - en serie om femhundra föreläsningar - under resor över hela världen, allt uppstaplat till en kolossal höjd på vagnen. Det hela kröntes med ett arrangemang av golfklubbor, boxhandskar, ett cricketslagträ, biljardköer, skidor och andra grejor!

Bilden var en sammanfattning av hans liv. Och ändå innehåller det lass som den gamle hästen drar obetydligt från den verksamhet åt vilken han offrade allt han ägde i fråga om energi, hälsa och tillgångar och som till slut förkortade hans liv. Denna mission kom honom att försaka nästan allt han uppnått i livet - ekonomisk trygghet, lugn, bekvämlighet, hemliv, uppskattning och berömmelse - till och med en högadlig värdighet som erbjöds honom - och detta för en misshaglig övertygelse som krävde allt han hade kvar att skänka livet. Vi får veta i hans böcker att han varit intresserad av psykisk forskning i många år. Han hade undersökt hus där det spökade och några fall av poltergeist - fenomen och råkat ut för häpnadsväckande upplevelser. Han säger:

- Med utgångspunkt från en ganska grundmurad materialism hade jag åtminstone blivit mottaglig för intryck och fortsatte mina undersökningar under ett liv med mycket knappt utmätt fritid.

- Men när kriget kom, fortsätter han, uppväckte det ett stort allvar i allas sinnen och fick oss att mer ingående granska vår egen tro och att pröva dess hållfasthet. Mitt i en plågad värld där man varje dag fick bud om hur blomman av en hel generation stupade på tröskeln till sin löftesrika ungdom, där man såg hustrur och mödrar överallt utan någon klar uppfattning om varhän den älskade hade gått, tycktes jag plötsligt inse att undersökningen av de icke -fysiska krafterna - det ämne som jag så länge hade roat mig med - inte enbart var ett studium vid sidan om de normer som gällde inom vetenskapen, utan att det verkligen var fråga om något oerhört, om en forcering av murarna mellan två verkligheter, om ett direkt budskap från en annan värld, omöjligt att förneka - ett anrop som innebar hopp och ledning för mänskligheten under en tid av den svåraste hemsökelse.

I ovanstående stycke avlade Conan Doyle oförfärat sin trosbekännelse och betonade sin övertygelse att här låg det mest betydelsefulla av alla ämnen tillgängligt för människan att studera.

Arthur Conan Doyle var då den högst betalde av alla novellförfattare - hans honorar var tio

shillings per ord. Men nu måste han avstå från sina inkomster utom det han förtjänade på en enstaka novell då och då. Han tillät sig inte att skriva några fler böcker, utom om psykiska företeelser - med själens fortsatta liv efter döden som tes.

Vad folk sade betydde ingenting. Allting måste han ge upp. Detta var hans kallelse, hans korståg. Så började de långa resorna tillsammans med familjen. Det glada budskapet måste spridas över hela världen. Under elva år tvingade han sig att genomföra ansträngande föreläsningsturnéer genom Australien, Sydafrika, Amerika och Storbritannien utan att spara sig, och mot slutet helt obekymrad om sina läkares varningar. Ingen man i sextioårsåldern klarar sådana strapatser.

En av hans livs sista åtgärder var att med möda kämpa sig till London för att gå i spetsen för en deputation till inrikesministern. Det rörde sig om den uråldriga lag enligt vilken spiritualistiska medier förföljdes. Då kom slutet. Inom några dagar var kämpen förbrukad och han lade ned andens svärd.

Hans stoft begravdes i trädgården vid hemmet nära Crowborough, Sussex, intill den skrivarstuga där de flesta av hans berättelser författades. Man sade, att samlingen vid graven mera liknade ett garden party än en begravning. Folk var sommarklädda och endast ett fåtal bar sorgdräkt. En väldig folkmassa följde honom, ett extratåg förde dit blommor. Det verkade som om han hade vänner över hela världen.

Efter sin död upptäckte han emellertid att många av de spiritualistiska trossatser som han själv hade ivrat för behövde ses över i ljuset av hans nya erfarenheter. Eftersom han var en man av omutlig hederlighet och absolut integritet kunde inte ens himlen hålla honom tillbaka förrän han hade kungjort sanningen.

Men hans budskap överskred vida gränserna för spiritualismens vedertagna tankegångar. Vad som kom igenom hade mer prägel av en religion, gemensam för alla människor.

Budskapet kartlade människans liv efter döden, kanske mer ingående än vad som någonsin tidigare skett. Det klargjorde hur livet här och livet efter döden är ouplösligt sammanvävda, eftersom det ena är ett komplement till det andra. Vidare behandlades människans eviga framåtskridande bortom döden. Frågan om den fria viljans förhållande till det ödesbestämda besvarades och en lösning gavs på det ondas problem. En plan för botandet av alla sjukdomar skisserades. Budskapet utformade i själva verket en detaljerad översikt över allt liv, dess mening och mål.

Eftersom Conan DoYLES budskap uppenbarar varifrån människan kommer, varför hon är här på jorden och vart hon går efter döden, är det inte för mycket sagt att det utgör en gemensam grundval för en universell religion. Därför förtjänar det ett omsorgsfullt studium. Det överlämnas till läsaren att avgöra i vilken grad sanningen i dessa påståenden blir bestyrkt på de sidor som följer.

Mrs Grace Cooke, min hustru, tjänstgjorde som Conan DoYLES medium. Hon är född medial med klärvoajans, visionär förmåga och gåvan att kunna se in i framtiden och med mottaglighet för mentala intryck och förmåga att ställa diagnos på sjukdomar och bota dem. Dessa egenskaper behövde inte utvecklas vidare eftersom de var medfödda - hon var en naturbegåvning. Dessa drag uppmuntrades naturligtvis på grund av hennes egen och familjens bekantskap med spiritualismen. Att bruka sina gåvor var för henne lika naturligt som att andas.

Innan hon började samarbeta med Conan Doyle hade Mrs Cooke, Minesta, i omkring arton år till spiritualismens fromma, lett gudstjänster och givit klärvoajans varje söndag och ofta på vardagarna.

För att kunna komma i kontakt med och tjäna högre intelligenser måste ett medium vara en person med ovanlig känslighet och målmedvetet förfinad mottaglighet och med en personlighet - i fråga om intelligens, känsla och bevekelsegrunder - utan vilka hans eller hennes gåvor aldrig skulle kunna fungera.

En sådan persons medvetande måste vara smidigt och påverkbart och ändå stå under fullständig kontroll av henne själv. Det är ingen lätt sak att uppnå och behålla denna

självbehärskning, kombinerad med känsligheten hos en visionär och idealist. Ändå är allt detta nödvändigt innan det fullkomliga och välstämda instrumentet kan ställa sig till förfogande för att motta det fullkomliga budskapet.

Detta är orsaken till att en så lång period av hårt arbete och tålmod var nödvändig för att härda och på samma gång förfina hennes karaktär, och detta samtidigt som hennes känslighet stegrades av det arbete hon sysslade med.

Vid slutet av dessa förberedelseår, som man kan kalla dem, hade Mrs Cooke hunnit upp i medelåldern, var gift och hade två barn och ett hem att sköta. Vid det laget hade emellertid hennes arbete ändrat karaktär i viss mån, till följd av ett möte med Miss Estelle Stead (dotter till den berömda tidningsmannen W. T. Stead som drunknade vid Titanics undergång). Miss Stead var chef för 'Stead Borderland Library', Gränslandets Bibliotek, en av de många viktiga medelpunkterna för den spiritualistiska rörelsen i London, dit Mrs Cooke gick flera gånger i veckan. Hennes uppgift var framför allt att hjälpa människor som nyligen mist en nära anhörig till en tro på själens fortsatta liv efter döden. Många av dessa människor var sönderslitna av sorg och ibland så bittra, att det fordrades en stor ansträngning för att lyfta dem upp ur deras förtvivlan.

Steadbiblioteket låg vid Smith Square, Westminster, och några hundra meter längre bort, på Victoria Street, mitt emot Klosterkyrkan fanns Sir Arthur Conan Doyles' 'psykiska Bokhandel', som han hade öppnat några år tidigare. Bokhandeln sköttes av hans dotter Mary. Miss Mary Conan Doyle och Mrs Cooke blev bekanta. Vänskap uppstod snart mellan dem och följden blev en inbjudan till Mrs Cooke från Sir Arthur och Lady Doyle att komma och hälsa på dem i deras hem nära Crowborough. Sir Arthur var ytterst angelägen om att få träffa Mrs Cooke.

Detta hände sommaren 1930 när Sir Arthur var mycket sjuk. Man kom överens om ett besök över en week-end, men detta blev plötsligt inställt därför att en vändning till det sämre hade inträffat. Snart följde nyheten om Sir Arthurs bortgång - en svår chock för alla - för han betraktades som en del av den tidens England, varken mer eller mindre!

Alla dessa till synes triviala detaljer om Mrs Cooke och Sir Arthur har sin betydelse, ty de anger en förbindelse, ett närmande mellan de två - redan före hans bortgång. De råkades aldrig personligen. Men de hade gemensamma intressen och en överensstämmelse ifråga om syften. Inför världen och inför varandra var de främlingar - och ändå var deras liv sammanflätade redan då med band som skulle dra dem närmare varandra inom en omedelbar framtid.

Man säger att alla medier har en guide, en 'dörrvakt' i den osynliga världen. Han eller hon tjänstgör som skyddsande, rådgivare och vän. Det är ofta diskarnerade personer av den röda eller gula rasen, tibetaner, indier, kineser, indianer, som uppenbarar denna hjärtats visdom och förmåga.

Man har framkastat att den besökare som brukade trösta Grace som barn när hon var ensam och rädd, inte var av denna världen. Han var i själva verket barnets guide eller handledare som fått i uppgift att följa henne från hennes födelse. Hans namn, fick hon veta senare, var White Eagle, Vita Ornen.

Under alla de år som jag har känt White Eagle, har han varit ytterst förtegen om sig själv, om sin förflutna och nuvarande uppgift. Han säger bara att han är allas vän som tittar in därför att han tycker om att hjälpa folk som har det besvärligt. Han är visare än de flesta av oss. Han står högre och kan se längre och vet vad som skall hända.

White Eagle har för vana att ge ett nytt namn till sina vänner, ett namn som för det mesta tycks passa dem bättre än det de fick i dopet. Det namn som White Eagle gav åt sitt medium är 'Minesta' - och det betyder mor.

De som känner White Eagle bäst är medvetna om att han aldrig kommer utan en bön, att han alltid är harmonisk och avspänd, alltid värdig och upphöjd.

- Varför skulle man ha bråttom, säger han då och då, när man har hela evigheten framför sig?

Kanske är det detta som gör att ingen någonsin har sett honom upprörd, häftig eller irriterad eller hört honom tala illa om någon människa. Endast vänliga ord har kommit över hans läppar.

Det som nu följer är ett ögonvittnes redogörelse för de förhållanden som rådde när Conan Doyle talade genom Minesta under den senare serien möten, då han meddelade den fulla innebörden i sitt budskap.

'Det var egendomligt att se Minestas vanliga personlighet sjunka undan när White Eagle kom. Efter bönen inträffade en förändring. White Eagle hade dragit sig tillbaka och mediet blev fullkomligt stilla. Närvaron av en annan personlighet blev så småningom tydligt märkbar. Jag såg mediets gestalt sätta sig tillrätta i stolen, såg händerna falla löst ned som i någon annans karakteristiska ställning. Emellanåt kunde en hand lyftas för att eftertänksamt stryka en överläpp, som om ett par mustascher hängde ned där. Så satte sig åter gestalten tillrätta. Ansiktet var nu förändrat, nästan förvandlat så långt som en persons ansikte har möjlighet att ändra karaktär. Det blev nu verkligen likt Conan DoYLES ansikte - det bekräftades av dem som kände honom. Rösten hade nu fått en nordligt skorrande dialekt medan Minestas röst normalt är klar med tydligt uttalade ord. Nu sludrade rösten nästan på orden ibland. Först kom de långsamt - varje sats fogande sig till den föregående.

Ljuset från lampan föll på väggen bakom och lyste upp en gravyr av Mästaren som hängde där. Känslan av andens kraft inom dessa väggar var i sanning underbar. Rösten fortsatte - än jagande fram som en ström med stor hastighet, än förstummad som inför strålglansen från någon vision som den just försökte forma i ord; än kom orden som hammarslag från en smed vid sitt städ, som hamrar ut tankar till ord. Så, efter en fras kom ett avbrott, som alltid brukade förebåda ett nytt ämne; en paus varunder intellektet i bakgrunden kopplade om till ett nytt tema - så åter den jämna ordströmmen... Eller det kunde kanske uppstå en felsägning - början på en mening som intelligensen i bakgrunden inte kunde formulera ett logiskt slut till. Då hörde man ett kort:

- *Stopp - stryk över det där!*

Den talande brukade sedan i minnet gå tillbaka och formulera uttrycket ifråga på ett nytt sätt.

Jag hade hela tiden min uppmärksamhet delvis inriktad på hur egendomligt formell, ja, till och med affärsmässig sammankomsten verkade. Med undantag av ett par hälsningsord var det tydligt, att talaren fortsatte på ett tema där det hade avbrutits för en vecka sedan eller mer, och att varje uns av kraft, varje moment av tid måste utnyttjas till det yttersta. På samma sätt när mötet led mot sitt slut och all kraft var förbrukad, avslutade talaren vanligtvis bara med ett ord till tack, ett uttryck av tillgivenhet eller en välsignelse och så ett kort farväl.

Det tog omkring sju månader att skriva ner det budskap som följer här. Diktamen var slutförd den 1 juni 1932. Den korta redogörelse, som just citerats, hoppas vi skall bidra till att skapa en bakgrundsmiljö för läsaren, så att budskapet från och med nu kan ges utan vidare kommentarer eller avbrott. Med hänsyn till läsaren har de korta hälsnings- och avskedsord utelämnats, med vilka Conan Doyle inledde och avslutade sina föreläsningar.

Det som nu följer kommer från Arthur Conan Doyle själv. Det är han ensam som talar nu.

Ivan Cooke

Ett liv i överflödande rikedom

Jag befinner mig i en utesägligt vacker himmelsk tillvaro. Jag önskar över allting annat att jag kunde övertyga mina vänner att en sådan verklighet som denna existerar, men jag inser också blott alltför väl att de kan bli delaktiga av den endast om de förstår arten av den himmel dit jag gått. *Allt detta har uppväckt hos mig en ännu djupare längtan att sprida sanningen om livet efter döden.* Jag tror, att jag under mitt liv på jorden redan har vunnit ett visst anseende som missionär. Jag sysslar fortfarande med denna upplysningsverksamhet men nu med andra medel och metoder.

Så svårt det är att etablera en riktig förbindelse med jorden och människorna! Allt är så annorlunda mot vad jag en gång föreställde mig. Människan har ännu inte bildat sig en sann uppfattning om själens verkliga tillvaro. Gud vare lov, dimmorna börjar lätta så att jag kan se med klarare blick än förr. Kan det vara så att mina vänner fortfarande väntar sig att jag skall samtala med dem om det personliga jordelivets bagateller? Men jag är nu färdig med vardagliga ting eftersom jag har funnit sanningen om människans natur och tillvaro. Och ändå, skall jag någonsin finna det möjligt att utmåla en sann bild av himmel -rikets under, dess skönhet och strålgång, med hjälp av det språk som står till min disposition i Minestas medvetande? Ja, det kan, det måste lyckas, det måste genomföras.

Det är ett faktum att vi, sedan vi passerat igenom det som kallas astral -världen, kastar av oss ett skal – ”kläderna” eller höljet som omslöt eller härbärgerade själen under dess astrala tillvaro. Detta skal eller denna kropp stannar kvar i det astrala tillstånd som vi själva har 'dött' ifrån för att åter stiga till det sanna andliga livet; men det astrala höljet kan återupplivas eller återuppstå tillfälligt genom psykiska krafter. Märk väl, detta är helt och hållet en konstlad återupplivning, men väsendet kan te sig som en verklig andevarelse för ett medium. Det är därför som vi vill höja människornas medvetande till en sannare uppfattning om själens liv, för endast på så sätt kan de få en verklig kontakt med dem som gått över.

Låt oss emellertid hålla i minnet att en stor procent av de människor som lever i de astrala världarna inte har någon som helst önskan att återvända till jorden, eftersom de inte längre är intresserade vare sig av jordens utveckling eller av de människor som de har lämnat efter sig. Det är därför som det inte är lämpligt för vem som helst att söka upp eller tvinga sig till kontakt med de så kallade döda.

Jag upprepar - i denna min nya tillvaro visar sig ett tankeutbyte mellan de båda världarna inte på långa vägar så enkelt att åstadkomma som jag hade föreställt mig. Icke desto mindre kan en kommunion, en helig delaktighet mellan två själar, liksom ett sakrament, bli en underbarare verklighet än man ännu kan fatta. Ja, sannerligen, psykiska kontakter som de accepteras i våra dagar måste en gång ersättas med denna mera äkta själarnas inre gemenskap mellan inkarnerade och uppståndna andar. För närvarande lägger man alltför stor vikt vid den personliga aspekten vid en kommunikation. Man söker för det mesta uppliva personliga minnen, och om sådana kommer fram anses de som äkta vittnesbörd och som bevis på ett liv efter detta. Och fastän sådana personliga drag och egenheter kan väcka tillgivenhet för en själ bland hennes forna vänner på jorden, gör man ändå klokt i att hålla i minnet att dessa drag kan visa sig vara en fälla. De ger en fingervisning om att det finns för mycket av ytlig kontakt och otillräcklig insikt i eller förståelse för människosjälens andliga behov.

Detta är alltså grundvalen på vilken mycket av framtidens spiritualism kommer att byggas. Spiritualismen måste utvecklas vidare och gå ifrån den nuvarande litet slarviga och lättsinniga kontakten mellan jordemänniskan och de hädangångnas personligt begränsade individer, var igenom personliga minnen av jordiska fröjder, önskningar och upplevelser stimuleras. Den måste så småningom nå fram till en djupare förståelse mellan själarna och därigenom till en djupare förståelse för de andliga behoven hos varje själ. När en sådan verklig återförening blir en väsentlig beståndsdel både i den inkarnerade och den diskarnerade människans andliga liv, kommer den dödliga människans fruktan för övergående obehag - såsom sjukdom, fattigdom och död - att sopas undan. Ty just den anda som kommer att väckas till liv i människan, är själva den levande Kristusanden, som kan bota alla människors svårigheter.

Ty Han '... skall avtorka alla tårar från deras ögon. Och döden skall icke mer vara till, och

ingen sorg eller klagan eller plåga skall vara mer; ty det som förr var, är nu förgånget.' (Joh. Upp. 21:4.)

Med hela styrkan hos min nyligen frigjorda ande vill jag uppenbara för mina vänner denne nye man som är Doyle. Jag är inte längre intresserad av det gamla jordelivets många trivialiteter eller av jordiska angelägenheter överhuvudtaget, såvida inte dessa har att göra med den andliga utvecklingen hos en bestämd person.

Det är inte så att jag i någon större utsträckning kan hjälpa denna individ, tyvärr, utom genom att klargöra för honom det andliga livets grundläggande lagar. Ja, den forne Doyle tycks försvinna mer och mer. Men jag vill bevisa för er alla att när jag dör så lever jag ändå på nytt! Så är det. Det finns inga ofullkomligheter hos en människa sedan hon gått igenom den andra döden. Endast hennes renade ande finns kvar efter denna sublimes upplevelse...

Ack, detta Andra Uppvaknande! I det ögonblicket var jag medveten om ett enda - endast ett - och det var undret, det oändliga, det ALLTOMFATTANDE i Guds kärlek till mig och till alla människor.

I detta upphöjda ögonblick visste jag att det inte kunde finnas något sådant som en tillvaro borta från Gud. Ty i det ögonblicket hade den personlighet dött som skiljer människan från Gud. Men hennes innersta egenart hade blivit född på nytt. Då såg jag inför mig en stor pulserande härskara av andligt liv och andlig tillvaro. Där fanns alla de människosjälur som levat med ett rent hjärta och utan att tänka enbart på sitt eget. Som individer i denna väldiga himmelska härskara uppvaknar och lever alla de som har gått igenom ett jordeliv - ett tillstånd som egentligen är en sorts död. Ja, de vaknar upp och lever och ger med glädje och hänförelse ut allt som kan gagna Guds mäktiga plan för människornas bästa.

Inte för ett ögonblick önskar jag förstöra tron på spiritualismen, långt därifrån. Snarare försöker jag återinföra en vidare, visare och mera upphöjd förståelse för denna strålande tro på ett liv efter detta och på en andlig gemenskap med dem som gått hädan.

Men inte en gemenskap med vem som helst där somliga människor går över - trötta till själ och sinne - och in i ett drömtillstånd där de lever mycket länge, bara är till och andas, så att säga. Andra själar färdas igenom de lägre sfärerna med stor skyndsamhet, kastar av sig den täta astrala kroppen, som de är iklädda när de lämnar den ännu tätare fysiska kroppen, och inträder i den himmelska tillvaron.

Ni måste inse att människans själ endast i ett medvetandetillstånd som detta, ställs ansikte mot ansikte med domen, eller med Gud. När hon står inför denna dom - som endast är människans sanna insikt om sig själv sådan hon verkligen är - kan hon en gång för alla blicka tillbaka in i sitt eget väsens djup. Till sist, medveten om sina egna skröpligheter i jämförelse med strålglansen och härligheten i det gudomliga livet, blir hon uppfylld av medlidande med alla människor och uppfylld av Kristi frälsande kärlek, som också kan frälsa hennes egen själ. Nya vägar öppnas för henne. Hon kan nu gå framåt och uppåt. Hon kan lämna jordens nivå bakom sig för evigt. Hon kan gå vidare och uppåt in i allt högre och underbarare riken av andligt medvetande och förståelse. Hon öppnar sig hela tiden för en alltmer överflödande livsström; eller också kan hon låta sig hejdas av de förtvylade ångestropen från dem som ännu kämpar mitt i jordens sorg och nöd. Skall då denna själ vända sig bort från ångestropen från mänsklighetens hjärta?

Vila i Frid! Äntligen förstår jag innebörden i dessa ord. För om ni hade erfarit den himmelska tillvarons frid, upphöjda stillhet och rogivande skönhet, så skulle ni förstå, att det fanns många som skulle välja att vila i frid under sådana förhållanden. Söker inte också människan på jorden vila efter ett mödosamt arbete?

Jag upptäcker att jag inte längre tycker om det personliga pronomenet 'jag'. Det har blivit 'vi' i stället för 'jag'. Och precis så kommer alla människor att känna det när de träder in i det andliga livets rike, där ingenting finns som skiljer dem - vare sig från deras likar eller från Gud. Fastän en människas egenart här kan nå en helt annan storhet än ni jordevarelser riktigt kan fatta, är individen ändå i sin storhet förenad med det hela, med hela skapelsen, med alla levande varelser. Därför talar ingen mer om sig själv som 'jag'. Han tänker med ordet 'vi' istället. Människan kommer då till insikt om att hon varken kan tänka, tala eller handla helt för egen räkning; att varje hennes tanke, ord eller handling påverkar hela gemenskapen.

Vi - vi!

Sade inte Mästaren Jesus Kristus:

- Av mig själv kan jag intet göra!

Säger inte en verkligt stor människa:

- Jag är intet.

När hon känner sig själv som intet, blir hon delaktig av Gud i allt; hon blir allt - en oändlig varelse i ett oändligt universum. Låter detta som otillbörlig ödmjukhet? Nej. Detta är en av de första och nödvändigaste lärdomar som en människa gör när hon har gått igenom den andra döden.

Spiritualismen har ett livsviktigt budskap att överbringa, därför att somliga själar som nyss befriats från det fysiska livet när de först kommer över till denna sidan, behöver kontakt med dem som finns kvar på jorden. Kommunikationen mellan de två livstillstånden är riktig och äkta. *Felet uppstår när människor på jorden klänger sig fast vid en uppstånden själ som borde gå vidare.* För att skapa en värdefull förbindelse måste människan alltid eftersträva en rent andlig kontakt, något som man aldrig kan uppnå genom de psykiska fenomenens grövre former.

Jag känner i mitt hjärta en outsläckt längtan att hos människorna få återuppväcka den stora sanningen om de befriade själarnas himmelska tillvaro! Det känns som en evighet sedan jag lämnade min kropp.

I dag är det visst min födelsedag på jorden. Och fastän de flesta skulle anse denna dag utan betydelse och intresse, tycks ändå banden med jorden hålla. Den dag då en ande inkarnerar i en kropp på jorden, är alltid en dag med särskilda krafter för den själen, och de kan användas till gott eller ont. Så till exempel kommer de psykiska vibrationerna att återupplivas på platsen för denna händelse, det må ha varit födelsen, döden eller någon annan viktig tilldragelse av livsavgörande betydelse för en människosjäl.

Jag är nu långt borta från mina jordiska minnen - om än endast till en viss grad! Bagatellartade erfarenheter har bleknat bort, endast de som påverkade mig djupare återstår. Minnet av mycket som jag har skrivit har också fördunklats. Men jag vet att andra verk av min penna och fantasi kommer att leva för att ibland göra läsaren sorgsen, ibland inspirera honom. Jag tackar Gud för att många av mina alster lever kvar i mitt hjärta som ljusa och lyckliga minnen.

Medan jag talar - eller skall vi hellre säga låter min ande strömma genom den mänskliga kanal, som så länge förberetts för denna speciella uppgift - blir jag åter insvept i en stråle av kraft och kan med ökad styrka uttrycka mina erfarenheter sedan jag blivit frigjord.

Det är verkligen sant att människan inte får några sötebrödsdagar när hon går över från den jordiska till den andliga tillvaron. Naturligtvis beror allt på hennes intellektuella och andliga tillstånd vid tiden för hennes frigörelse. Den som har fört ett grovt materialistiskt, sensuellt och själviskt liv får det sannerligen inte lätt.

Ni måste förstå, mina vänner, att människans själ på nytt måste genomleva varje skede eller fas av de passioner som hon tidigare ohämmat hängett sig åt. Hon måste återuppleva dem medan hon ännu är kvar i den medvetna personlighet som hon varit så väl förtrogen med. Hon längtar och trånar med hela sin varelse efter att få tillfredsställa den törst och hunger efter liknande upplevelser, som nu torterar hennes astralkropp. Men hon är i de flesta fall ur stånd att få den minsta lindring. Efterhand blir denna människa helt nedbruten innan det äntligen går upp för henne att det grå astralplanet saknar allt som skulle kunna ge henne vad hon vill ha.

Ord kan bara ge en blek aning om livet för en människa som driven av dessa begär, färdas genom dödsriket eller de lägre astrala planen. Naturligtvis uppnår människan slutligen och ofrånkomligen ett tillstånd av utmattning, därför att elden inom henne har brunnit ner. Som en sista tillflykt ropar nu hennes själ till Gud. Till vem utom till Honom kunde hon vända sig i sin yttersta nöd? Så snart som denna Gudslängtan väcks till liv när själen till slut ropar: 'Min Gud, min Gud, varför har Du övergivit mig?' då tänds, efter måttet av människans möjligheter, en svag gudomlig gnista, tillräcklig för att uppväcka en längtan efter mer. Men ännu vandrar själen vidare genom de undre världarna. Varje steg närmare frälsningen måste hon göra sig förtjänt av. Också i nästa sfär, den grå astralvärlden, som är något ljusare och gladare, gäller samma lag om frälsning genom egen strävan. Inte ens där når själen fram till att få sin längtan stillad, utan måste hela tiden sträva framåt och uppåt.

Mina vänner, medaljen har alltid en frånsida. För en människa som lider kroppsligen och andligen både på jorden och i tillvaron bortom den, finns det alltid tillfällen när hon har möjlighet att uppnå, och verkligen uppnår, de andliga höjderna. Vi måste komma ihåg, att i den mån det rör jordelivet, inkarnerar vi av vår egen fria vilja. I kraft av den fria vilja som är medfödd hos oss accepterar vi, ja, underkastar vi oss frivilligt sådana jordiska villkor som vårt ego, som *vår sanna inre människa* vet skall skänka oss de värdefullaste erfarenheterna under en inkarnation. Tro bara inte att någon enda människas födelsestid eller födelseplats eller miljö eller andra förhållanden vid födelsen beror på en slump. Hela hennes jordeliv, som är avsett att bilda en startpunkt från vilken en följande tillvaro i en annan värld skall utgå, måste harmoniera med den fastställda gudomliga planen. Med vilken exakt kunskap om denna plan talade inte vår Mästare Jesus när han sade:

- Inte en sparv faller till marken utan min Faders vilja... men på eder är till och med huvudhåren allesammans räknade.

Detta är sanningen. Hela planen finns i Guds tanke - och han håller er evigt i sin hand. Det som människan måste lära sig, är att i allt som möter henne, hålla sig upprätt genom sitt eget mod och sina egna ansträngningar. Hon måste inte bara upptäcka sitt verkliga jag, utan också lära sig att behärska sin egen natur. Inte förrän hon nått dithän, kan hon börja fatta sin andes oerhörda, slumrande möjligheter.

Målet för alla livets erfarenheter och stränga fostran är att väcka människan till medvetande om detta. Med ordet 'liv' menar jag själens liv, inte som ni ser det genom dödliga ögon utan som en helhet - som en enda vidsträckt upplevelse, som utgår från en högsta punkt, Gud, och som fortsätter, fullföljande hela sin existens-cykel - för att slutligen återvända till denna högsta punkt.

Jag kan tala om dessa ting därför att jag har fått se en glimt av dessa himmelska världar. Ibland förefaller det mig som om jag liksom lyftes upp och blev buren på änglavingar för att få dessa under utan like, uppenbarade.

Kanske har jag talat med alltför stort allvar om de undre världarna. Missförstå mig inte. **Jag har förut sagt att i många fall - i de flesta fall - upplever själen aldrig tillstånden i de undre världarna.** Den nyligen frigjorda själen kan skyndsamt färdas genom dem medan den ännu befinner sig i ett omedvetet tillstånd. Då gör de blott ett otydligt intryck ungefär som när man drömmer om natten. För själar som har inriktat sig på de högre tingen förblir de bara en dröm - och Gud vare tack för det! Och de flesta av dem kommer att vakna på det plan som spiritualisten känner som 'Sommarlandet', och där finna tröst och frid. Om detta har ni nog många frågor att ställa. Jag vill försöka ge upplysande svar.

Fråga: Med utgångspunkt från er undervisning antar jag att det första astralplanet är lidelsernas och passionernas dödsrike?

- Ja, på det lägsta astralplanet härskar ett brinnande och aldrig slocknande begär, och detta har den lidande själen gett upphov till och närt under sitt jordeliv. **De som hamnar där är sådana själar som levat utan vare sig hänsyn eller kärlek till någon levande varelse utom sig själva.**

Ni kanske vill fråga om det plan som kommer ovanför detta? Där är livet något ljusare. Fastän tillvaron där fortfarande är överskuggad av ett 'gråväder' ungefär som på en novembermorgon, så lyser ändå ett matt sken igenom här och var. Det är på grund av att innevånarna börjar känna tillgivenhet för något, må vara kanske endast för naturen eller för djuren.

Under själens resa genom sfärerna uppstår ljus endast på grund av att den inre människan håller på att vakna. Förkrympta träd och liknande annan vegetation blir synlig, men innevånarna vistas ännu i en dimma och är själva klädda i grått. Eftersom de är inkrökta i sig själva skapar de åt sig motsvarande kläder och en motsvarande omgivning. På detta sätt tar egocentriciteten form omkring dem i det yttre på ett fullkomligt logiskt och naturligt sätt.

Fråga: Och hur är det på det nästa, det tredje astrala planet?

- Här är villkoren ljusare därför att här finns en önskan att göra något för den som lever i närheten - ett vaknande intresse för grannen. Här tenderar normala jordiska förhållanden att

återupprepas. Man samlas till offentliga gudstjänster. Man bor i hus som kanske är förfallna och inte så över sig hälsosamma. **Återigen konstaterar man att det är det inre andliga tillståndet hos innevanarna som avspeglar sig i det yttre på detta sätt.** Emellertid strävar människosjälarna här mot ljuset, och det är orsaken till att förhållandena efter hand blir mer hoppningivande och harmoniska.

Vi går vidare till det fjärde planet där villkoren är avgjort bättre. Nu upptäcker vi vackra landskap och finner här lyckligare och på det hela taget bättre betingelser än på jorden. Vi ser sådana hem som är beskrivna i många Spiritualistiska böcker, sjöar, floder, berg, blommor och djur. Detta är på alla sätt en ljus 'andra upplaga' eller fortsättning av ett angenämt liv på jorden. Här har själen nått en viss mental och andlig utveckling. Och sedan hon kommit så långt börjar hon skapa dessa harmoniska och vackra omgivningar utifrån sitt eget inre; för de är när allt kommer omkring, bara en reflex av själens mentala och andliga tillstånd.

Kan ni inte förstå varför det måste vara just så? Hur paradoxalt det än låter, skapas dessa villkor på grund av att människosjälens äntligen kan påverka förhållandena omkring sig - inifrån sig själv - ungefär så som en människa på jorden hela tiden bidrar till harmonien (eller disharmonien) i sin familj och sitt hemliv. På så sätt förverkligas trevnad, upphöjt lugn, harmoni och skönhet i nästkommande liv.

Fråga: Om astralplanen är sju till antalet, hur kan detta gå ihop med totalsiffran tolv? Ni har tidigare uppgett sju astralplan för oss, tre mentala och tre himmelska plan, inalles tretton?

- Det är verkligen tolv plan. Det sjunde eller lägsta astralplanet är nämligen så nära sammanvävt med jorden, så överensstämmande med avseende på jordiska intressen och inflytelser, att det bör räknas tillsammans med den. Det första verkliga astralplanet är den grå världen. Därför räknas planen som tolv, sex astrala och sex himmelska.

Det sista mentala planet är ett 'Nirvana', där själarna måste göra ett uppehåll, försjunkna i meditation och kontemplation och där erfarenheterna från det förflutna mognar. Detta är viloplatsen efter varje inkarnation, innan själen återvänder till jorden för att vinna nya erfarenheter.

Bortom dessa mentala plan väntar - jag vill inte kalla det den tredje döden - men den slutliga befrielsen från inkarnationerna. Sedan går själen vidare genom 'Vänt-hallarna' och uppgår i det himmelska eller kosmiska medvetandet.

Harmoni och fulländning

När jag lämnade min kropp fann jag, att jag under en avsevärd period inte kunde befria mig från de jordiska bojorna. Men ändå är det omöjligt att ge en exakt 'geografisk' beskrivning av var jag befann mig. Jag kände mig så egendomligt bunden till den plats där jag föddes och där jag levat under min tidiga barndom, att jag inte kunde komma därifrån eller gå vidare till det himmelska plan som jag visste existerade och måste finnas helt nära. Jag var sannerligen låst. Och alla mina förhoppningar om att kunna få förbindelse med mina vänner gäckades. Jag försökte om och om igen men fann varje förbindelse ytterst besvärlig. Det var omöjligt att förstå orsaken. Jag fann att jag kunde skapa tankeformer. Och ofullständiga meddelanden föreföll att sila igenom den täta atmosfären runt om mig. Sådana obetydliga budskap som dessa övertygade dock min familj om att jag åtminstone var medveten.

Men så tycktes jag liksom uppfångad av en ljusstråle. En okänd kraft som gav mig upplysning om mitt verkliga tillstånd kom till min hjälp. Senare fick jag veta att denna ljusstråle var en projektion av kärlek och kraft från det Polära Broderskapet. Den visade sig vara av oskattbart värde för mig och uppenbarade klart de levnadsförhållanden som råder omedelbart efter döden.

Det förefaller som om varje själ måste gå igenom ett liknande tillstånd. Det kan räcka en kortare eller längre tid, beroende på människans andliga utveckling när hon lämnar kroppen. För somliga själar är det bara fråga om några timmar eller dagar; för andra kan denna period räcka i årtal. Till och med vår Mästare Jesus Kristus nedsteg i ett tillstånd av ovisshet som

kallas Hades, de osaliga andarnas sfär. 'Nederstigen till Dödsriket; på tredje dagen uppstånden igen.' Och varje annan själ måste också passera igenom denna sfär sedan den lämnat jorden. Som sagt är det mycket svårt för själen att frigöra sig från sina fysiska, mentala och astrala band - endast den upplysta själen kan hastigt genomkorsa de tätare astrala sfärerna.

I andevärlden är tiden inte längre någon realitet. 'På ett ögonblick skall vi bli förvandlade vid den sista basunens ljud' - som Paulus sade. Men detta uttryck syftar inte på denna världens yttersta dag, som våra kristna vänner gärna förkunnar. Det betyder den yttersta dagen av själens materiella tillvaro. ***De astrala världarna är, de också, materiella världar, fastän av finare stoff.***

Och så - medan människan passerar genom de grå astrala sfärerna och ljuset från Guds eviga ande rör vid henne - förvandlas hon på ett ögonblick. Hon kastar av den gamla jordiska kroppen och ikläder sig oförgänglighet - sin himmelska kropp, och får bo hos Gud. Det är sant som det är sagt att ett svalg är befast mellan mannen som vilar i Abrahams sköte och den rike mannen i helvetets lågor. Kan man överbygga detta? Kommer detta svalg alltid att finnas mellan den himmelska människan och den jordiska? Ja, alltid. Det vill säga så länge den senare endast tänker jordiska tankar och stänger in sin ande i det materiella.

Vi har nu sysslat med förhållandena omedelbart efter döden. Och det kan förefalla som om vi har utbredd oss alltför mycket om den dystra sidan genom att tala ganska pessimistiskt om de grå astrala sfärerna, de astrala minnena och spiritualisternas misstag. Detta kommer sig kanske därav, att jag så nyss har passerat igenom detta tillstånd som är så oroande och upprörande och att det väl har gjort ett ganska djupt intryck på den del av mig som lättast får kontakt med jorden.

Svårigheten är att finna lämpliga ord som kan beskriva villkoren efter döden. ***De beskrivningar av livet på de astrala planen som emellanåt kommer fram inom spiritualistiska kretsar innehåller ofta bara nyligen gjorda erfarenheter av ännu jordbundna andar.*** Ty på de astrala planen är många förhållanden nära överensstämmande med de önskningsar som invånarna där hyser - ungefär som ni på jorden har många olika samhällsklasser som bor i sina egna omgivningar. Därför får man en provkarta av beskrivningar, som var och en rör ett särskilt plan av den astrala tillvaron. Sedan människans astralkropp har dött - när hon lägger av sitt astrala hölje och träder in i det himmelska livet, finner vi till sist ett enhetligt tillstånd, där alla beskrivningar stämmer överens - ett liv där själen endast är medveten om kärlek och tjänst - en enda vibrerande ton som genomtränger hennes väsen. I dessa sfärer blir själen medveten om de kosmiska krafter som styr skapelsen.

Vi talade om den andra döden, som alla själar en gång måste genomgå innan de lämnar astralvärlden. Sedan själen därefter fått prova på en period av omedvetenhet som kan räcka i minuter, timmar, dagar eller till och med år, sade vi att hon sedan vaknar till en ny, rik och levande tillvaro.

Tiden betyder ingenting på den här sidan, även om vi måste använda samma uttryck som ni gör på jorden. Den andra döden är överstånden och varje fragment i själen som hörde jorden till har försvunnit. Med den andra döden kommer det stora uppvaknandet - själens uppvaknande - när den skådar sanningen och för ett ögonblick får en vision av den underbara frälsning som är möjlig att vinna genom Kristus. Med sådana framtidsutsikter går människan vidare in i den mentala delen av sin utveckling. *Jag vill emellertid betona att själen inte passerar igenom varje särskilt mentalt plan av den andliga tillvaron, utan automatiskt dras till det speciella plan som hon är samstämd med.*

Därefter kommer själen att arbeta sig uppåt genom alla grader eller plan av den andliga tillvaron. Och denna färd är inte bara grundad på den enstaka existens på jorden som det antas att varje människa är underkastad (... och tänker på som sitt enda liv på jorden), ***utan bygger på alla de inkarnerade existenser som hon någonsin upplevt.***

Ty människosjälens passerar genom många inkarnationer. Under varje särskild inkarnation skall den bestämma sig för det plan eller den plats i den mentala världen dit den en gång vill komma och där den skall dröja kvar en tid. På så sätt kommer denna själ i det långa loppet att uppleva det andliga livets alla aspekter och tillstånd.

Är detta klart? Förstår ni att människan under sitt liv i den fysiska världen alltid är i färd

med att lägga grunden till de särskilda astrala, mentala eller himmelska hem där hon måste hamna - och att hon kommer att uppnå en lägre eller högre grad av frihet och lycka i sitt astrala, mentala eller himmelska liv - i exakt överensstämmelse med graden av hennes andliga strävan och tillväxt under sin korta tid på jorden?

*

Jag måste nu försöka förklara skillnaderna mellan de mentala planen (dit själen höjer sig efter *den andra döden* för att stanna där en tid), och tala om de mentala verksamheterna på dessa plan och det himmelska liv som kommer därefter. Den mentala 'kropp' som människan bebor sedan hon lämnat erfarenheterna i de astrala världarna bakom sig, är nämligen ett rent mentalt tillstånd.

På det mentala planet råder väldiga krafter, och här måste själen utöva hela sin mentala förmåga som - när hon uppnår detta existensplan - blir liksom frigjord och stegrad. Men själen kan inte lämna det mentala planet förrän ett jämviktsläge har uppnåtts mellan hennes mentala och andliga egenskaper. Det förefaller som om själen måste stanna kvar på det mentala planet en tid för att utvecklas i stillhet ungefär som ett frö som sås i jorden och lämnas i fred för att gro. Ja, sedan människan kommit till den mentala världen måste den dröja kvar där för att växa sig stark innan den höjer sig till den himmelska världen, dit den för med sig den andliga kraft och utrustning som den samlat under sin resa.

Det är i den himmelska världen som skapelseakten verkligen börjar. Detta är den himmelska världens härlighet och storhet - den skapande förmågan som är det verkliga ursprunget till hela universum. I denna himmelska värld drar människosjälen till sig kraft från Kristi gudomliga väsen. Sedan den själv blivit i det närmaste en ängel, lever själen bland änglavarelser och delar deras glans. Kunde vi bara låta er få en enda glimt av intuition eller insikt som uppenbarar det himmelska livets harmoni, fulländning och härlighet! ***Det är här som människosjälen till slut blir medveten om sin sanna egenart.*** Det är här som egot känner sig vara en del av Gudomen själv.

Sedan människosjälarna har lämnat jordelivet tar det omkring trettio år för dem att nå denna himmelska sfär av tillvaron (enligt människornas sätt att mäta tiden) om deras utveckling följer det normala förloppet. Ingenting driver själen vidare mot dess egen önskan. Människans möjlighet att utöva sin fria vilja står alltid öppen. Om hon vill dröja kvar under astrala förhållanden kan hon göra det så länge hon har lust. Ett århundrade eller mer kan mycket väl förflyta. Eller om hon så önskar kan hon utan dröjsmål skynda hastigt framåt, men endast om hon längtar med hela sitt hjärta att bli återförenad med Guds-medvetandet, som är hennes verkliga hem.

Vad kan det innebära för en sådan själ att avstå från allt, frivilligt avsäga sig sin himmelska tillvaro för att vända om samma väg tillbaka till jorden för att tjäna människorna? För att fatta vidden av detta måste ni först utmåla för er åtminstone något av de under och den harmoni som det himmelska livet innebär.

Det finns gestalter där, som man uppfattar som änglar, fullkomliga i skönhet och med de mest harmoniska och stilla ansiktsuttryck - med den utstrålning som stor kärlek och frid skänker. Där är varje sinnelag milt och upphöjt och fullt av salighet. Luften vi andas är lysande, hög och ren. Harmonier från en gudomlig musik vibrerar ständigt i själen, som finner sin högsta glädje i ett tjänande av något slag, i någon form av Självutgivelse. Ni får nämligen inte föreställa er denna himmelska värld som en sfär där sysslöshet eller evig vila råder, fastän den är ett tillstånd av evig frid. Det är genom att leva i en sådan frid som vi lär oss något om skapelsens hemligheter, och medan vi får en inblick i dem får vi själva förmågan att skapa.

Ja, det finns själar här bland oss som gärna offerar fröjder sådana som dessa för att åter stiga ned till de lägre jordiska planen för att arbeta där. Likt en dykare som låter sig sänkas ned i djupet, eller en gruvarbetare som borrar sig ned i jordens innandömen, kan själen på sin vag nedåt, när den ikläder sig sin astrala dräkt, åter ta på sig något av en personlighets begränsningar. Men inte ens då kan den vara verksam i dessa låga sfärer längre än en begränsad tid. Den måste upp igen för att 'andas', ur stånd att uthärda alltför länge i en så tät atmosfär.

Är det möjligt för själar som lever i dessa himmelska sfärer att därifrån få förbindelse med jorden? Ja, det finns budbärare just för detta syfte. Få människor förstår det underbara mystiska

innehållet i vissa delar av Bibeln, som t. ex. när Jakob drömde att han såg en stege rest mellan himmel och jord och såg änglar stiga ned och upp. Folk kanske betraktar detta som en barnslig historia. Och ändå är det just detta som fortfarande händer. Budskap kommer verkligen ned från den himmelska världen till människorna på jorden! Det är beklagligt att så mycket går förlorat vid överföringen och att så många stridande meningar finns angående de rätta kommunikations-metoderna!

Vi har tidigare hört talas om Pauli ord: 'På ett ögonblick skall vi bli förvandlade vid den sista basunens ljud. Detta betyder den väldiga kallelse som stiger upp ur det Högsta Väsendet, ur Kristi hjärta, som alla människor en gång skall finna att de hör tillsammans med. Ty förr eller senare måste varje själ lystra till detta rop och höra andens trumpetsignal som kallar den hem. Då kommer människorna att skudda av sig allt som var stoft, allt jordiskt inom sig. Genom denna överlåtelse blir hela människans egenart bevarad och upphöjd och hennes lägre personlighet dör bort och läggs av. Sörj inte över detta, för fastän personligheten hör jorden till och är besudlad av jordiska förhållanden, har den ändå varit ett hjälpmedel för att nå ett mål, ett nödvändigt medel för människan som skall skaffa sig erfarenheter, ovärderliga under hennes klättring uppåt mot Gud.

Ja, undervisa människorna om integration, om delaktigheten med andevärlden. Men för Guds skull, lär dem sanningen! Erbjud dem inte ett dårarnas paradiset genom att måla ut hur vackert och angenämt allting är där. Jag kan försäkra er att livet efter döden är en allvarlig historia. Man skall inte föra lättsinnigt tal om det, och inte heller är det ett ämne som man skall förgylla upp. För när en människa går över från sina fysiska förhållanden till den astrala tillvaron, står hon ansikte mot ansikte med frukterna av sitt förflutna liv på jorden. Då är det för sent att göra något ogjort.

Bevis - vad är det för bevis som människorna på jorden ropar efter? De vet inte vad de bevisen skulle bestå av som kunde övertyga dem om livet efter döden. Som godtagbara bevis på andemakternas existens tar de bara hänsyn till sådant som kan uppfattas av deras fem fysiska sinnen.

Låt oss nu vända tillbaka för att fortsätta beskrivningen av det mentala planet (som inte bör sammanblandas med det himmelska). De olika planen i den mentala världen måste klart indelas i underavdelningar, fastän detta kanske verkar förvirrande. Efter den andra döden kommer själen således till ett mentalt plan där den finner sig omgiven av de tankeformer som den tidigare skapat åt sig. Man måste nu uppmärksamma den fina balans som existerar - eller bör existera - mellan människans intellektuella och intuitiva sidor. Ty på det nästa, eller andra mentala planet, står själen öppen för det intuitiva eller andliga ljus som nu drar den framåt och uppåt allt högre och närmare hennes väsens centrala punkt, som är Gudsmedvetandet.

På detta andra mentalplan blir människan medveten om ett intuitivt tillflöde, som dämpar hennes hårda intellektualitet och utkristalliserar en renare intuitiv uppfattning av tillvaron. I detta tillstånd får hon själv förmåga att skapa, eftersom det är från detta plan, all den skapardrift eller skaparverksamhet utgår som finner sitt slutliga uttryck på jorden. Konst, litteratur, musik, religion och vetenskap är skiftande yttringar av skapande energi från ett högre ursprung. Kort sagt, människan kan här komma i förbindelse med själva källan till all högre inspiration och verksamhet. Från detta intuitiva, men märk väl, fortfarande mentala plan - går hon vidare till det högsta, det tredje och sista mentala planet. Nu kommer hon in i ett tillstånd av ro och vila.

Allt eftersom människan färdas uppåt, befriar hon nämligen sitt inre - undan för undan - från varje spår av jordiskt stoff, samtidigt som hon införlivar i sig lärdomarna under resan, en visdom som bevaras av hennes ego och blir en del av henne själv. När människan uppnår tillståndet av ro, frid och harmoni på det intuitiva planet (vilket inte innebär enbart en dvala) förblir dock hennes själ fullt medveten, fastän mentalt inbegripen i ett slags samtal med sig själv - till slut i stånd att se sig själv sådan den verkligen är, att bedöma slutsumman av sitt liv i hela dess vidd och inte bara hur det har påverkat de jordiska medmänniskornas liv, utan också i relation till hela den skapande principen. Hon blir i stånd att uppskatta graden och arten av sin personliga medverkan i Guds ständigt pågående skapelseakt.

Det tredje mentala planet är lika med ett tillstånd där själen drar sig tillbaka från all yttre

form till en inre gemenskap med den universella kraften; ett tillstånd där människans innersta når kontakt med den universella sfär som är det rent andliga varat och fulländningen. Under det att livet på nivåerna nedanför har ägt bestämda former, existerar det nu till en viss grad utan form. ***Det är mycket svårt för människan på jorden att föreställa sig ett sådant tillstånd, engagerad som hon är i en tillvaro av former.***

När ni försöker föreställa er eller för er inre syn se den allestädes närvarande, den oerhörda allmakt som ni tillber och älskar som Gud, så kan ert förstånd inte uppfatta honom i någon bestämd form. Och ändå, inom er egen varelse och överallt i hela universum, i alla tider och på alla platser utstrålar Gud sin pulserande livsvibration. Verkningarna av den känner ni igen som ett väsen, evigt förkunnande sina händers verk genom myriader av former och uppenbarelser.

När ni ber, så ber ni till ett medvetande som förstår ert medvetande, till ett hjärta som älskar och känner deltagande med er. Och ändå är det alldeles otänkbart att ge någon som helst form åt detta medvetande eller hjärta. Här är skälet till att den kosmiske Kristus tog gestalt som en människa på jorden, att han iklädde sig en form eller en kontaktpunkt så att män och kvinnor, efter vars och ens förmåga, kunde genom honom nå förbindelse med Gudomen.

När vi når det tredje mentala planet upplever vi alltså frånvaron av former. Detta innebär att människans ego inte längre är begränsat av, fångslat inom eller bundet vid någon särskild livsform, någon särskild kropp. Hon tillbringar sin 'tid' inte bara med att dra sig inom sitt eget väsens centrum, utan också med att expandera utåt från detta centrum till dess att hennes ande når kontakt med allt, med det universella livet.

Det är riktigt att det är möjligt för män och kvinnor som ännu lever på jorden, att få kontakt med denna sfär. Men verkningskraften är så överväldigande, detta tillstånd avger så oerhörda vibrationer, att följderna kan bli skadliga för den mänskliga organismen.

Vi tangerar ett vittomfattande ämne. Ni har emellanåt mött högt utvecklade själar, som lever mitt ibland er och som människor häpnar inför. Och ändå, av någon okänd anledning, väntar dem plötslig undergång och död. Ibland går de bort i någon sjukdom som den medicinska världen inte kan diagnostisera. *Vi vill understryka att innan den medicinska vetenskapen nedlåter sig till att studera de lagar som styr människans andliga jag, kommer den också i fortsättningen att stå frågande och förvirrad inför oförklarliga sjukdomar.* Missförstå oss inte! Med detta vill vi sannerligen inte påstå att alla som dör av en okänd sjukdom nödvändigtvis måste vara i besittning av ett högt utvecklat andligt medvetande och att deras död berodde på kontakt med det tredje mentala planet!

Jag har emellertid funnit det nödvändigt att antyda hur denna universums höga kraft kan bryta ner människans kropp om hon inte närmar sig i ödmjukhet och sanning och av rena, osjälviska motiv. Kanske önskar ni en närmare förklaring på detta? Vi svarar, att det inom var och en av oss finns ett innersta centrum, en den mänskliga andens gudomliga födelseplats, bortom alla intellektuella bemödanden eller insikter. Om en människa försöker nå detta kraftcentrum endast med hjälp av sitt intellekt, utan att ha uppnått den balans i sitt väsen som fordras, utan den andens tillväxt som måste finnas, så blir följden med natur-nödvändighet en allvarlig olycka. Och ändå, om denna samma människa med hjärta, själ och sinne vill söka Guds rike och hålla fast vid en enkel och oskuldsfull tro såsom ett barn, så måste hon nå upp till detta alltomfattande plan eller tillstånd och där få motta sanning och kraft och liv från allt levandes källa.

Mina vänner, vi upprepar att på detta tredje himmelska plan uttrycker sig människan inte längre genom sin yttre form. Hon drar sig tillbaka in i sitt innersta djup, och sedan detta skett måste en expansion av hennes väsen följa och på grund av denna uppgår hon i det universella livet.

Härav uppstår omedelbart frågan: Har en sådan människa för alltid förlorat sin individualitet och för evigt avklätt sig varje spår av egna önskningsar? Nej, mina vänner, nej! Efter detta har människan blivit större och ädlare och hennes individualitet har blivit upphöjd. Sedan hon till slut smakat frukten av kunskapens träd, sedan hon äntligen blivit medveten om sin egen inneboende gudomlighet har hon blivit ett med Gud - *'Jag och Fadern äro ett'*.

Till och med från detta upphöjda stadium kan människan fortfarande återvända till jorden.

Fastän hennes ego nu har blivit som ett frö, sått eller djupt nedmyllat i det överflödande liv som Jesus talade om, kan det framträda igen, anta en form och steg för steg åter inträda i sitt tidigare livstillstånd, ända till den punkt där människan om hon så önskar, på nytt ikläder sig de dödligas villkor.

*

Jag har talat om en period av stillhet varunder själen överblickar sitt förflutna. Detta sker innan hon går vidare, för på dessa mentala plan koncentrerar sig människan mer eller mindre på sig själv, hon arbetar inom sig. Hon intresserar sig inte, som på jorden, så mycket för vad hon 'ger ut' - som för vad hon 'tar in' - i detta fall en förståelse av sanningen om sig själv och att införliva den i sig själv.

Låt oss överblicka ämnet ännu en gång: Vi har i stora drag beskrivit tre mentala plan, det lägre mentala eller intellektuella planet, det intuitiva och det högre mentala planet, som står i förbindelse med de kosmiska krafterna. Sedan går vi vidare till de i egentlig mening andliga planen eller tillstånden - de himmelska. Buddhisterna betecknar detta himmelska tillstånd med uttrycket Nirvana, som utmärkt beskriver den frid som råder där, en människosjälens rofyllda återblick och överblick över alla de erfarenheter den förvärvat.

Har ni någonsin hört talas om väntsalarna i himlen? Det finns verkligen sådana! Den själ vars utveckling ännu inte är fullkomnad, uppehåller sig en viss period på detta plan eller i detta mentala tillstånd. Den är en innevånare i de himmelska väntrummen, sedan den samlat sina kunskaper och överblickat alla sina tidigare erfarenheter både på jorden och på andra platser. Där väntar själen tills kallelserna kommer att gå vidare eller tills den godtar en uppmaning att stiga ned igen i en existens på jorden - att sänka sig ned ännu en gång, ungefär som en dykare i havets djup.

Vi har nu i tur och ordning refererat till de astrala, mentala och himmelska sfärerna - och kommer nu till Kristus-sfären. Det kanske råder en viss förbistring i fråga om termer, och detta förhållande vill jag försöka klargöra. Från de astrala och mentala planen och sedan från de himmelska, går vi vidare till något som har kallats Kristus -sfären, men som jag hädanefter vill benämna den kosmiska eller den universella sfären. På denna nivå av det himmelska livet, vistas upphöjda andar, som befriats från återfödelse på något fysiskt existensplan, och som nu har ansvar inte bara för livet på jorden utan för allt liv, för universums liv. Från detta plan sänds skapande Mästare ut, ansvariga för själens utveckling hos lägre varelser, som uppehåller sig på andra planeter och i andra livssfärer.

Tusentals år (jag kan bara tala i jordiska termer) måste förflyta innan egot helt och fullt har förverkligat sig självt och nått sin fulla utveckling. Inte förrän den har vunnit all möjlig kunskap genom fysiska existenser går själen vidare bortom väntrummen, ja, bortom de himmelska planen in i ännu högre tillstånd... Vilken term kan fullt täcka detta begrepp? Kristus-sfären?... Tillvaron där man är ett med Kristus - den högsta kärlekens hänförelse - den högsta fullkomning som existerar. Ja, till och med sådana tillstånd väntar på människans helgade själ!

När själen befinner sig i övergången mellan de mentala och de himmelska sfärerna, blir den medveten om en andlig strömning, ett nytt livselement som den hittills saknat. Detta kommer sig av dess närmare kontakt med Kristus-sfären, varifrån de skapande, de upphöjda, kan nedstiga för att ikläda sig en jordisk existens, för att ta på sig de dödligas villkor som ett yttersta offer. Det var detta som hände när Mästaren Jesus lämnade sitt gudomliga tillstånd - ni har ännu så mycket att lära om hans liv och död.

Människan måste inte nödvändigtvis genomgå den fysiska döden för att nå kontakt med alla de andliga världarna och tillstånden. **Att känna till detta är av vital betydelse för varje människas liv och lycka.** Hon har nämligen förmågan att nå upp till, att få kontakt med och att låta sig influeras av impulser som utgår från den andliga tillvarons alla plan medan hon ännu är fängslad i sin fysiska kropp. Skillnaden är, att när hon blir frigjord så stegras hennes andliga liv till en underbar intensitet. De andliga erfarenheter som hon nu genomgår, skänker hennes själ en rikare och mer storslagen verklighetsupplevelse.

Men om och om igen betonar jag, att det andliga livets alla sfärer är tillgängliga, eller kan bli det, för den inkarnerade människan som kan hämta sina impulser; antingen från begärens helvete eller från extasens himmel.

Återföreningens sfär

Vid detta stadium av vårt samtal måste denna frågeställning uppstå: Ni kanske tycker att allt detta är mycket intressant, men vad säger man då om den mänskliga kärleken och utsikterna till en återförening med dem som har gått förut. Återseendet som vi så länge drömt om och längtat efter - skall detta bli verklighet i andevärldarna? Vad tjänar det till, säger ni kanske, att bli ett formlöst medvetande i de himmelska landen, som ett ägg utan skal? De utsikterna verkar föga lockande när vi har drömt om en återförening i kärlek, drömt om djup, rik och full kärlek, det enda vederlag som kan göra vårt jordeliv värt det pris vi betalar för att leva det.

Ja, också vi har våra sorger. Även vi minns den trånad med vilken människan ser fram emot en återförening sedan man uppnått den djupa frid och lycka som världen varken kan skänka eller ta ifrån en. Människorna har länge drömt om att bortom floden skall kanske återseendet bli verklighet:

Och i morgonen ler mot oss de änglars ansikten som vi älskade en gång och alltsedan dess så bittert saknat.

Är vi verkligen av ödet bestämda att inträda i något formlöst tillstånd och att leva i det för evigt? Nej, jag kan försäkra er att det finns en särskild sfär i andevärlden, en nästan himmelsk plats i de övre astrala regionerna, långt skönare än spiritualisternas Sommarland, en sfär där själarna förenas ännu en gång. Lagg märke till att detta är en plats för ett återseende mellan *diskarnerade* och sådana *inkarnerade själar som kan svinga sig dit upp från jorden*. Det är sfären eller platsen där familjen kan återförenas, där själar som är fästa vid varandra genom levande och varm kärlek kan mötas. Men observera att dessa möten inte nödvändigtvis varar särskilt länge. Vi på denna sidan och ni på er, har plikter som vi måste återvända till när kallelserna ljuder. Våra plikter kanske är fulla av glädje. Era kanske ni uppfattar som dystra, mödosamma och tunga. Icke desto mindre måste människor från alla tillstånd av liv återvända till de särskilda villkor eller omgivningar som de är vana vid eller har anpassat sig till.

I den astrala världen förekommer perioder med festligheter, ungefär som när ni firar någon särskild födelsedag eller årsdagen av någon händelse eller jul-, påsk- och pingsthögtiderna. Vid dessa tillfällen möts människor i kärlek, lycka och frid för att utbyta erfarenheter.

Ja, till och med en inkarnerad från jorden kan återfinna sin egen älskade där, och under någon tid kan de vara tillsammans i en underbar återförening. Där strömmar också människor tillsammans i massmöten i väldiga - nej, inte salar eller tempel - i vidsträckta katedraler i det fria, där de prisar Gud med sång och uttrycker sin djupa tacksamhet i kärlek och bön.

Vill ni ställa frågor till mig om denna återföreningens sfär? Fråga gärna om ni vill, men avstå från att diskutera saken mellan er eftersom detta kan åstadkomma förvirring.

Fråga: Antag att en partner följer den andra till livet efter detta, men står mycket lägre i andlig utveckling än den första och därför inte kan nå återföreningens plan - vad händer då?

Den person som står högst andligt sett kan alltid höja den andra, om blott för en kort tid. Klargör detta för er genom egna erfarenheter! Tag till exempel en kvinna med allvarlig andlig läggning, som högt älskar en man som ni kanske tycker inte är värdig henne. Kan hon inte höja honom, om också bara för en kort tid, genom sin blotta närvaro och sitt inflytande? Det kanske endast blir en hastigt övergående erfarenhet, men han kommer att minnas att han i ett flyende ögonblick varit på samma nivå som hon. Samma lag verkar i andevärlden. Tiden betyder ingenting på denna sidan. Allt är endast en fråga om vad som sker i människans medvetande. På grund av intensiteten i deras möte kan två själar uppleva en till synes lång tidsperiod på ett ögonblick. Ett ljus kommer då att tändas för den kämpande yngre själen, och efteråt kommer han att sträva med ännu större iver för att åter nå upp till det medvetandeplan, där han ett svindlande ögonblick erfor ett lycksaligt återseende.

Det kan inte finnas någon skilsmässa i anden - inte någon frånvaro.

Förstår ni innebörden av detta? Det måste vara mycket svårt, men försök att fatta begreppet själsfrändskap -samstämdhet. Även om det kanske finns arbete att uträtta för dem båda på olika

livsplan, så finns det ändå en korsväg, vid vilken själar som älskar varann kan mötas, fastän av allt att döma endast efter bestämda tidsintervaller. Emellanåt kan ni själva nå en hög andlig medvetandenivå. Det är visserligen sant att ni kanske inte lyckas hålla kvar kontakten och störtar ner. Men ni har ändå haft ert lyckliga ögonblick. Ett kort besök i andevärlden kan inte förvandla en människa till en ängel för alltid, eller hur?

Hur skall jag någonsin kunna få er att fatta den kärlek och lycksalighet som själarna erfar vid det slutliga mötet med den älskade? Vilken glädje att säkert veta att en skilsmässa - en slutgiltig och tragisk skilsmässa - aldrig mer kan bli deras öde, även om de ibland måste gå skilda vägar för att göra tjänst. Med oändlig lättnad inser de att orden 'skiljas åt' såsom de en gång upplevde dem har utplånats för evigt i kärlekens armar!

Fråga: Och tvillingsjälar - som verkligen är samstämda - vad blir deras öde?

Detta är ett omfattande ämne, men inte heller i detta fall är det fråga om två själar (eller tvillingsjälar) som sammansmälter till en individ eller att den enas individualitet går upp i den andras. En så fullständig harmoni i fråga om önskingar och förståelse kan emellertid uppstå emellan dem att de två levnadsbanorna löper parallellt som en enda. När själarna når upp till de högre sfärerna finns deras aktiva och passiva aspekter fortfarande kvar. Med andra ord, de är fortfarande man och kvinna, och både han och hon kommer fortfarande att ge var sitt bidrag till det universella livet i form av en skapande stråle från sin särskilda livskraft.

Jag kan inte nog betona denna sanning. Det kan aldrig bli något som helst tal om sammansmältning med den evige och absolute Guden, och dock uppgår allt i allt. Här föreligger en paradox - men förstår ni inte? När ni blir ett med, blir ni en del av allt. När ni blir allt måste ni bli ett med Gud. Detta är en storslagen och översinnlig tanke. Om människan kunde förnimma en svag aning om denna sanning, om också bara för ett ögonblick eller vid ett enda tillfälle, så skulle världsläget ändras avsevärt till det bättre. Motsättningarna i världen skulle upphöra, därför att människan skulle bortse från sin personliga ståndpunkt och inse vad som är hennes sanna natur. Det var detta som Jesus Kristus försökte få människorna att fatta.

Vi vill formulera ännu en tanke och lämna den att mogna i ert sinne. På det medvetandeplan som vi har kallat det universella, vilket betyder det som omfattar alla livsformer, kan människan behärska naturkrafterna och skapa fritt genom att fylla sitt medvetande med den alltomfattande skapande livskraften. Detta är den hemlighet som Mästarna använder sig av. Genom att arbeta i överensstämmelse med denna universella vibration, övervinner de, (eller snarare kontrollerar de) -alla de materiella krafterna runt omkring sig. Med samma lätthet behärskar de inte bara de materiella, utan också de astrala och mentala krafterna i deras respektive sfärer.

Detta kan åstadkommas av en Mästare som genom att koncentrera sin andliga viljekraft (inte viljekraften från sin fysiska hjärna) kan höja, och sedan öka hastigheten av sina vibrationer så att han attraherar atomer från vilket som helst av dessa skilda plan. När de har ackumulerats, sänker han gradvis deras vibrationer till en lägre eller långsammare frekvens tills atomerna inte längre är andliga utan fysiska och kan formas till vilket föremål eller ämne han önskar.

Många människor ifrågasätter sanningen i berättelsen om bespisningen av de fem tusen människorna med fem kornbröd och två fiskar, och frågar sig hur Mästaren Jesus kunde utföra detta under. Det åstadkoms på så sätt att han höjde sitt medvetande till det universella planet genom att hålla sin tankekraft förenad med Gud. På så sätt drog han de andliga atomerna till denna tanke, sänkte därefter deras vibrationer och bestämde vilket särskilt jordiskt ämne dessa atomer skulle bilda. Det var så det gick till när han bespisade de fem tusen.

Vi har talat om återföreningens sfär, vilket med andra ord innebär ett tillstånd av andlig överensstämmelse där själar kan mötas. Vi har nämnt om de familjemöten som där äger rum. Vi har försökt visa att denna sfär eller detta tillstånd av harmoni och gemenskap kan nås till och med från jorden. Under tidigare samtal har jag antytt att det liv som människan tänker på som 'livet efter döden' i själva verket är det liv som hennes odödliga ande lever. Därför kan dessa det andliga medvetandets världar inte vara förbehållna det diskarnerade tillståndet, utan står alltid

öppna för människan - ja, står öppna för er här och nu.

Detta är en avgörande punkt. Detta överflödande liv som människans själ och ande lever, felaktigt ansett som existerande endast efter döden, är samtidigt hennes förflutna, hennes närvarande och hennes framtida liv. Människan lever egentligen alltid i en 'sektion' eller snarare i en frekvens av evigheten - som är det tillstånd som varje själ står i förbindelse med i varje ögonblick, oavsett om hon är innesluten i en jordisk kropp eller är verksam på något annat plan i de andliga världarna.

Att erkänna detta inre andliga liv som en verklighet, kommer en dag att förena alla tankeriktningar, alla religioner som omsluter människornas hjärtan. Detta är i sanning universalismens mäktiga evangelium.

Naturandar och änglar

Varken pensel eller penna kan utmåla den himmelska världens skönhet. Människan kan bara göra sig en svag föreställning om det andliga livets under som väntar henne. Och få är de som antingen genom styrkan i sin längtan eller genom verklig kontakt med höga andliga sfärer kan fånga flyktiga visioner av deras härlighet - den äkta konstnären och författaren, musikern, poeten och den innerligt religiösa människan. Men inte ens deras glimtar av himlen kan vara någon längre tid och måste förblekna när människan återvänder till sina jordiska uppgifter.

Det är sant: De andliga och de fysiska världarna är oupplösligt sammanvävda med varandra. Det är omöjligt för människan att särskilja sitt väsens båda aspekter. Men när hon har nått fram till en viss grad av insikt som gör det möjligt för henne att förstå detta, då kommer hennes egen förgängliga värld inte längre att verka så tät och materialistisk som hittills. När därför människor i allmänhet börjar förstå dessa förhållanden, kommer deras värld att bli mer förfinad, mer eterisk. De kommer att inträda i ett tillstånd mera likt den astrala världen än den nuvarande fysiska. Ett sådant liv kommer i framtiden att utvecklas på jorden. Redan i er tid kommer denna gradvisa förändring av etern, av den fysiska atomen att börja, och jorden kommer att tillväxa i skönhet allteftersom mänskligheten går framåt i sin andliga utveckling.

Här vill jag göra en paus och vidröra en annan aspekt av livet, som har blivit mycket förbisedd - jag tänker på naturens eller naturandarnas utvecklingslinje. Hittills har vi bara intresserat oss för det mänskliga livet, människan som inkarnerad eller diskarnerad, och bortsett från naturen. Vi måste nu ägna oss åt djurens och växternas liv och åt det liv som är verksam i naturkrafterna - allt pulserande av energi och vitt skilt från de mänskliga sfärerna.

Låt oss komma ihåg att naturen fortsätter in i andra världar och att dess fastställda evolution eller livsmönster omfattar också de astrala, de mentala och de himmelska tillstånden. Men naturens liv tycks passa in i skapelseplanen på ett mer fulländat och välordnat sätt än det mänskliga. Hur underligt det än kan låta, har jag alltid varit en bundsförvant till 'småfolket', pysslingar och älvor, och älskat de sagor som barn är så förtjusta i. - Bara sagor, som en nyktert tänkande person säger - men i själva verket de mest förtjusande små realiteter.

Jag har numera stor glädje av att besöka den fascinerande undervegetationen i naturens liv - om jag så får uttrycka mig - ja, stor glädje av att studera de små jord-andarna eller gnomerna och älvorna under deras arbete i trädgårdarna på jorden och i högre tillstånd, alla lyckligen i färd med att väva drömmar och önskningar till en skönhetssyn, som kanske en dag kan uppfångas av en konstnär eller författare, skicklig i att hantera pensel eller penna. Jag har min glädje i att iakttä hur naturvarelserna ivrigt gestaltar sina versioner av den gudomliga kärleken och skönheten.

Allt detta låter kanske litet för blomsterrikt och säkert väntar ni er att vi skall komma fram till mer handfasta och konkreta beskrivningar av livet i naturen. Vi fortsätter alltså och skall göra vårt bästa, mer kan vi inte.

Hur känslig är inte det grönas värld runt om oss! Så underbart det är att se de små älvalika varelserna när de flitigt transporterar livskraft och näring till växterna! *Om plantorna inte fick denna hjälp från älvorna skulle de snart vissna och dö.* Utan växterna skulle människorna också dö. Utan de höga livskrafterna, styrda och dirigerade av naturens skyddsänglar, devorna, skulle er fysiska värld falla sönder i kaos.

Människan talar och tänker självbelåtet om en lag och en ordning som fungerar automatiskt för att styra hennes universum, men utan att hon försöker komma fram till en djupare förståelse för de väldiga andliga krafter som håller solen och planeterna i deras banor. Den religiösa människan talar förtröstansfullt om en gudomlig plan och om en kärleksfull Fader som styr allting till det bästa. ***Men hon räknar inte med den underbara organisation som råder i de andliga sfärerna för att övervaka och upprätthålla den lag och den ordning som hon ser i naturen.***

Vetenskapsmännen är benägna att anse allt detta som normala skeenden i den materiella tillvaron - förlopp, grundade på lagar som de nämner vid namn men aldrig kan förstå. De försäkrar, att om ett frö sås i jorden och om man uppfyller vissa villkor för dess utveckling, såsom att tillföra fuktighet och utsätta det för solstrålning och värme, så växer fröet upp till en planta. Den övriga mänskligheten godtar detta resultat, inte som ett mirakel, inte som en underbar manifestation av gudomlig makt, utan som en helt alldaglig företeelse, ungefär som genomsnittsmänniskan godtar såsom en självklar sak, ja, nästan som en rättighet naturens vanliga processer som uppehåller henne.

Och följaktligen underlåter hon att ge sin tribut till den oändliga omsorg, kärlek och tålmodighet som är alltings upphov.

Över varje manifestation av livskraft på jorden, den mänskliga framtoningen inbegripen, vakar det stora världsmedvetandet, den andliga verkligheten. Jag bara önskar att ni, mina vänner, en gång kunde få er inre syn öppnad när ni går omkring i er trädgård så att ni kunde se de otaliga små varelserna i arbete med era växter och blommor. Det kanske förefaller som om de inte märker er, men de är allesammans i färd med att flitigt bygga upp, att ivrigt forma sin del av livet på jorden.

Jag uppfångar nu en tanke från er. Det finns verkligen änglar som står i förbindelse med jorden. Men de tillhör inte den mänskliga utvecklingslinjen utan är inordnade i naturvarelsernas evolutionsprocess. Det är riktigt att somliga av dem ibland ansluter sig till den mänskliga rasen, kanske för att meddela en viss kunskap eller för att överföra ett tillskott av kraft eller fulländning till en person som de är i tjänst hos. Så till exempel dras änglavarelser gärna till gudstjänster där ceremonier förekommer - detta är inte någon saga! Jag meddelar fakta. Jag har själv sett änglar närvarande under ceremoniella eller religiösa högtidligheter. Vissa mer eller mindre dimmiga kunskaper om livets och dödens änglar har också sipprat igenom. *Kanske vill ni betrakta dessa änglar som högt utvecklade själar som en gång tillhört den mänskliga rasen?* Där har ni fel! ***En änglarnas värld existerar, oberoende av människornas, skild från den mänskliga utvecklingslinjen och befolkad av själar som aldrig har varit inkarnerade i en mänsklig kropp; av själar som har stigit uppåt längs sin egen naturliga utvecklingslinje och som är nära samstämda med lagarna rörande skapande verksamhet som kommer alla varelser till godo.*** Hit hör musikens änglar. (Här vill jag göra en liten avvikelse från mitt ämne för att dra parallellen mellan 'småfolket' och de 'små tonerna' i musiken, vilka förenade till en helhet formar en mäktig 'kör' eller samklang och som tonar fram som naturens sublima harmoni.)

En tid skall komma, mina vänner, då man bättre skall förstå människors och änglars broderskap. Med detta mål i sikte arbetar hela skapelsen och utvecklingen. ***Fullständig förståelse och harmoni mellan alla Guds skapade varelser skall uppnås till slut.***

Varför inte? Ni är ett och vi är ett - alla är vi i själva verket förenade. Människan kommer att fatta detta när hon genomgått den andra döden och vaknar till en insikt, som sedan ständigt växer inom henne - vaknar till den medvetandets expansion, som får henne att inse en gång för alla att hon själv, människan, genom att tjäna sina bröder och systrar blir ett med den Allsmäktige. Utifrån denna insikt växer själen till att bli ett med Gud och till att förlora sitt liv för att vinna Herren Kristus.

Föreställ er inte att något enda existensplan, naturens, de astrala, mentala eller himmelska

världarna, är belägna högt ovanför människan någonstans - i en himmel utan gräns. De finns alle sammans väntande på att bli upptäckta inom människans eget medvetande. De är närmare henne än hennes egna andetag. Den enda kunskap vi alla har att ta till oss i vårt hjärta och omsätta i vårt liv utåt - är att himmelriket är nära - att himmelriket är invärtes i oss.

Det fordras inte någon högre intelligens för att komma in i detta rike utan bara ett barns oskuldsfulla hjärta.

Undervisa därför era barn och berätta för dem om älvorna. Leta efter dem i trädgården och låt er sedan bli delaktiga - såsom vid ett sakrament - av naturens universella liv, vari älvornas rike också ingår.

Här kommer nu mitt sista tankekorn: Enkelhet. Detta är nyckelordet: Hjärtats enkelhet. Livet är inte invecklat. Bara de okunniga - ett generellt omdöme, men sant - gör livet komplicerat. Livet är storartat i sin enkelhet och enkelt i sin storhet. Det var allt.

Ödet och den fria viljan

Vi har redan gjort oss fria från den uppfattningen att det andliga livets sfärer endast och allenast omfattar livet efter döden. Så är det inte. Istället har vi förklarat hur inflytandet från dessa sfärer genomtränger såväl det fysiska som de astrala planen. Ja, det är i själva verket omöjligt att skilja den fysiska sfären från de övriga, och detta är en synnerligen betydelsefull kunskap som det återstår för människan att inhämta.

Vi skulle vilja hänvisa er till vårt samtal om *livet i naturens rike*, där vi talade om naturandarnas sinnrikt uttänkta tillvaro. Om den rytmiska harmoni och den samstämdhet som råder mellan alla livsformer i naturen. Jämför dessa under med den ännu sällsammare stråle av kosmisk livskraft och ande som tränger in i och genomdränker varje aspekt av människolivet, och försök sedan fatta lyskraften i den kärlek som Gud, vår fader, ville begåva oss med, alla och envar av hans barn.

Ni inser knappast, mina vänner, där ni går i ert dagliga liv, hur underbart ni är ledda och skyddade för varje steg ni tar av osynliga hjälpare och vänner, vars omsorger för er skull ni tar som en självklar sak - till och med om ni är medvetna om dem. Vi talar om de vägvisare som stiger ner för att sörja för människans själ och som ibland strävar i årtal, ja under ett helt liv för att framkalla en enda gnista av gudomligt ljus i själens medvetande. Oförskräckt framhärdar de utan att förtröttnas. Och hela tiden försöker de att lappa ihop de trasiga fragmenten i människornas liv och att utjämna disharmonierna och att i människosjälen väcka någon grad av Kristusmedvetande. Samtidigt med att de outtröttligt arbetar med mänskligheten på jorden, stiger de då och då ned för att verka på de ännu mer materialistiska astrala planen under er jord - liksom också i de högre astrala sfärerna. Från den lägsta pinnen på människolivets utvecklingsstege och till den högsta utstrålar de himmelsk kärlek och agnar sina omsorger åt människosjälen.

Vid denna punkt i min skildring undrar ni nog hur en människas valfrihet kommer in i bilden. Hur kommer vi att dömas - efter vad vi gärna önskat, efter vad vi fullbordat eller efter vad vi försummat? För om dessa väldiga krafter ingriper i de yttre förhållandena i människans dagliga liv, så är vi ju inte stort mer än brickor eller marionetter i det stora spelet? Nej, sa är det inte, mina vänner. Fastän denna omsorg om människans inre liv har blivit anbefalld av kärlekens allmakt så berövas hon inte ett grand av sin förmåga att handla enligt sin fria vilja.

Ja, ni väljer sannerligen oavbrutet. Ständigt måste ni avgöra om ni skall följa den stig som leder uppåt eller den som leder nedåt. Om ni skall ställa er positiva eller negativa till vad som händer, om ni vill bygga upp eller riva ned. Men skulle det vara så att ni väljer den nedåtgående vägen så är det självklart att ni måste ta på er följderna av ert val genom att utstå lidanden och prövningar.

Den fria viljan existerar och det gör också det förutbestämda. Här står vi ansikte mot ansikte med vårt problem: den fria viljan kontra det ödesbestämda. Vilket väldigt och till synes olösligt problem är inte detta! Och så litet man har förstått av det! Ja, så litet man kan förstå innan man fattar att människan kan finna lösningen på dessa problem (för de är många) endast genom att gradvis växa till i kunskap om Gud - men aldrig genom att pressa gränserna av sitt fysiska intellekt till det yttersta. Både ödet och valfriheten existerar för människan.

Vad beträffar den individuella människan så innebär ödet en rad fysiska erfarenheter som hon måste och skall genomgå under loppet av sitt jordeliv. Den fria valmöjligheten erbjuder sig i hennes egen andliga *reaktion* på den serie livsbetingelser, den yttre miljön eller andra omständigheter som hennes vanliga fysiska liv består av och som i stor utsträckning styr det. Om dessa reaktioner gör hennes karaktär mildare och vänligare så blir också livet ljusare för henne. Om de förbittrar henne och gör henne hård och hänsynslös mot sina medmänniskor, så drar hon själv till sig obehagliga händelser - enligt lagen om orsak och verkan som hennes handlingar sätter igång.

Här gör vi ett uppehåll för att begrunda den gudomliga kraft som genomsyrar varje ögonblick av vårt liv och varje atom i vår varelse - för att på nytt begrunda den underbara ordning som existerar och som styr naturens riken och hela naturens skapande verksamhet - som evigt animerar och utvecklar växternas, fåglarnas, fyrfotadjurens och människornas liv. Begrunda vidare denna samma skaparkraft som håller stjärnorna utan minsta avvikelser i deras banor över himlavalvet - och som är den eviga orsaken till födelse och liv, till död och återfödelse i en ständig växling - ett rytmiskt växelspel som böljar genom hela skapelsen. Fråga er sedan om ni, om någon av oss kan fatta ens en bråkdel av kraften hos den oändliga intelligens som skapar denna okuvliga livsinstinkt, och som, sedan han tänt den, uppehåller den i evigheters evighet.

Tänk sedan på vårt underbara gemensamma liv på jorden - ja, på era egna individuella levnadslöpp - tänk på den kraft som håller er uppe genom allt som händer, den kraft som ställer er inför - och som också hjälper er igenom en serie av det fysiska livets erfarenheter, avsedda att fläta in ett mönster av andlig skönhet och sanning i den väv som utgör er och varje människas inre varelse.

Om ni bara ett enda ögonblick kunde få en glimt av dessa hänförande och fullkomligt sköna varelser, som lever så harmoniskt och i en så upphöjd frid i de himmelska sfärerna! Om ni kunde skåda skönheten i deras ansikten och gestalter så skulle ni få ett begrepp om Kristusmedvetandets underbara livsström, som varit i verksamhet under eoner av tid och under många återkommande existenser för att slutligen frambringe varelser av en sådan strålgans. Kom då ihåg att varje människa steg för steg övas och utvecklas på samma sätt, att också hon ständigt är i färd med att skapa sin egen fulländning och väcka till liv sin Gudanatur.

Tänk endast goda tankar! Varje positiv strävan som har sitt ursprung i människans förstånd, vilja och själ, varje handling, varje erfarenhet, från den minsta till den största, bidrar till att skapa en sådan människa som denna. När det går upp för ens förstånd att något sådant som detta kan förverkligas, då blir man förfärad... förfärad vid tanken på den otacksamhet och själviskhet som bor i ens eget flyktiga hjärta.

Det ondas problem

I kväll tycks kraften komma med en sådan dynamisk styrka att jag nästan förlorar fotfästet och kunde virvla iväg som ett löv i vinden. Detta förefaller mig som en bra liknelse för den andens kraft som gjuts ut över jorden i vår tid. (Nb: denna bok är ursprunglig, jf. det som [skrivs senare](#) - överförd *föret för 2. världskriget*. RØ-annm.) Medan detta pågår kommer ni att få bevittna både nationella olyckor och internationell söndring. Men till sist kommer en återupprättelse av människosläktet att ske tack vare denna andliga kraft.

Samma budskap gavs åt mig under mitt liv på jorden. (1859-1930) Jag kan inte annat än upprepa det och tala om att naturkatastrofer kommer att inträffa. Som en följd av detta höjer sig ur havet en stor ny kontinent där det nu endast finns en ändlös ocean. Och ett motsvarande landområde kommer att sjunka under ytan.

Befallningen har utgått. Redan nu kan vi se dessa skaparkrafter i verksamhet. En människornas skall utvecklas, betydligt mer högtstående än våra dagars mänsklighet. Samtidigt med dessa förändringar kommer själva jordklotets fysiska substans att förfinas och likaså de sfärer som omger den. (Ingen bestämd tid har meddelats för dessa händelser som mycket väl kan ligga i en avlägsen framtid.)

Men detta är en avvikelse från ämnet. Låt oss nu återvända till temat rörande de tre planen ovanför de astrala: till det första mentala planet, till det intuitiva ovanför detta och till det tredje, intelligensens eller visdomens plan. Vi har förklarat att 'Christian science' som ett kollektivt samfund betraktat, hämtar sin kraft från det första mentala planet. På nästa plan, det intuitiva, dras koncentrationen tillbaka från det renodlat intellektuella. På det tredje planet, där inflytelserna från de första och andra planen fullständigt balanserar varandra och sammansmälter, har vi utvecklat ett medvetandetillstånd eller en visdom som kan kallas gudomlig.

Vi måste skilja mellan intellektet eller förståndet, som karakteriserar tillvaron på det första mentala planet, och det mer omfattande medvetande som existerar på det tredje mentala planet och som vi kallar 'intelligens'. Detta är i egentlig mening en del av den gudomliga intelligensen. Alltför många människor, tyvärr, som av sin omgivning anses begåvade och intellektuella, saknar egentligen intelligens. Från detta den gudomliga intelligensens eller visdomens plan kan vi hämta skapande kraft, men inte den kraft som på de astrala planen frambringar former, utan en förmåga som kan åstadkomma en verklig substans, vilket Jesus demonstrerade i berättelsen om de två fiskarna och fem kornbröden.

På alla de plan av tillvaron som vi har beskrivit, finns ljusets änglar och mörkrets änglar. Kan ni fatta denna sanning med allt vad den innebär? Kanske har ni hittills föreställt er att alla mörkrets härskaror är nedstörtade för att leva i någon slags förnedringens avgrund, medan ljusets änglar blivit upphöjda till den högsta himlen för att sitta på Guds högra sida? Intet kan vara mer felaktigt än en sådan tanke, som under århundraden har givit människan en oriktig uppfattning både av det goda och det onda. Det är min uppgift att väcka människan till medvetande och insikt om att dessa varandra motsatta härskaror av intelligenta varelser - eller, om ni så vill, ljusets och mörkrets änglar - arbetar och går framåt sida vid sida och är beroende av och oundgängligen nödvändiga för varandra. Denna sanning måste människan införliva med sig innan hon kan komma fram till en klar uppfattning om det godas och det ondas väsen.

Hitintills har människorna föreställt sig att det goda alltid måste stå i motsatsförhållande till det onda. Ingenting kunde vara ett större missförstånd. Det onda är alltid ett väsentligt komplement till karaktärsdrag eller tillstånd som människorna kallar 'goda', och utan det ondas existens kunde det goda inte utvecklas eller finnas till.

Låt oss ännu en gång begrunda ljusets och mörkrets änglar och inse att dessa båda andemakter oavbrutet *arbetar hand i hand* för att utveckla människans själ och för att i henne fullkomna den gudomliga intelligens som alltid strävar att manifesteras sig genom alla mångskiftande former. Från den andliga verksamhetens alla plan, inbegripet det tredje mentala, meditationens och den inre monologens plan, utgår denna änglarnas verksamhet. Från detta

tredje plan kan man hämta ner kraft, som när den når jorden till och med kan tränga ned till skapelsens lägre former - ungefär som solstrålarna och solenergien når jorden. Men ju lägre existensplan, desto svagare är verkningsgraden hos denna kraft från ovan.

Vi har sagt att från det andliga livets och medvetandets alla plan kan man hämta kraft som kan användas - och används - av människorna antingen till gott eller ont. Tro bara inte att all andlig kraft från ovan nödvändigtvis måste vara 'god' eller 'vit'. Vad skall man då säga om mörkrets krafter och andemakter, de onda fienderna och furstarna från skuggornas värld som Paulus talar om, han som kände både det goda och det onda till deras verkliga inre värde, eftersom han var invigd i den urgamla visdomen? Vi kan urskilja många fall då män och kvinnor använt sådana krafter för sina egna själviska och onda syften. Tänk bara på krigsherrars och erövrars levnadshistoria, tänk på finans- och affärsmän som gjort sig själva rika genom att bringa andra människor till tiggargraven!

Är dessa tankar alltför svåra att acceptera för er just nu? Säkert inte. Tag till exempel en man som blir besatt av begär att skaffa sig rikedomar för egen vinnings skull. När han en gång väl har dragit dessa krafter till sig, drivs han vidare av något inom sig som är mäktigare än hans egen girighet. Till slut når han en punkt där han, trots sin egen längtan att sluta upp med sitt penningrofferi, inte är i stånd till att göra det, inte ens om han avskyr de rikedomar som förslavar honom. *Han har förlorat kontrollen*. Pengarna hopar sig i en ständig ström som han inte kan hejda, trots att ingen vid det här laget bättre än han känner rikedomens börda och förbannelse. Andra exempel i samma stil är den framgångsrike författaren, skådespelaren, statsmannen och i själva verket vilken levnadsbana som helst där människor strävar efter rikedom och makt. Tag er i akt så att inte körsvennen själv blir den som jagas. Tag er i akt! Mörkrets änglar är i verksamhet!

Om ni så vill kan ni själva spåra upp följderna av denna mörka makt som kastar sin skugga över många levnadslopp, vilka har slutat i misslyckande och olycka. Skulle det då inte ur alla synpunkter vara bättre för världen om allt det onda kunde utrotas för evigt så att endast det goda fanns kvar? Men om något sådant vore möjligt att föreställa sig, skulle det då ens vara önskvärt? Eller skulle det ta en ände med förskräckelse?

Vi för vår del kan inte inse att något sådant skulle leda till en plötsligen fulländad värld utan snarare till motsatsen. Skulle det klargöra saken bättre om ni ser för er inre syn två väldiga hjul, två ringar, två kretsar, ständigt cirklande den ena i motsatt riktning mot den andra, under det att var och en liksom håller uppe och balanserar den andra som om det vore med magnetisk kraft? Ger detta en antydning om hur försynen arbetar i avsikt att vidga människans själ, att stämma den i harmoni med det gudomliga? (*Här misslyckades Conan Doyle delvis med att uttrycka sina tankegångar i ord. Men genom gester försökte han rita upp två ofantliga kretslopp som balanserade varandra, hela tiden i en väl avvägd rytm och därigenom i stånd att upprätthålla den moraliska balansen i världen, ungefär som centrifugal- och centripetalkrafterna håller en planet i sitt läge i solsystemet.*)

Vi skulle vilja inpränta detta i medvetandet hos alla människor, om vi bara kunde: Det som människan kallar 'det onda' är också av Gud. Den universella intelligens, som människan kallar Gud innefattar i sig både gott och ont!

Jag vet, att ett sådant påstående som detta måste framkalla motsägelser. Jag kan endast framställa sanningen sådan jag känner den och som jag ser den. Var och en av oss måste arbeta och sträva efter att uppnå ett välbalanserat liv, så att mörkret aldrig skall kunna övervinna ljuset inom oss, utan snarare så att det goda och det onda tillsammans, inte som våra herrar utan som våra tjänare, skall utmejsla inom oss den fullkomnade lagen med fullkomlig precision. **Som det nu är har mörkrets makter fått övertaget, blivit herrar över världen.** Jordan måste återställa balansen, återvinna och behålla sin moraliska jämvikt, eftersträva en väl avvägd fulländning som i sig själv är bortom ont och gott. Ty det är sagt att det goda och det onda skall vara människans tjänare, alldeles som de nu är Guds tjänare som hjälper honom att förverkliga hans fullkomliga plan. *Detta är det slutgiltiga målet.* Det är bara när den enskilda människan kan höja sig över sitt fysiska och personliga tankeliv som hon kan fatta livet som en

håpnadsväckande helhet - se det uppenbarat som en enhet där det inte finns någon varaktig skillnad mellan gott och ont, svart och vitt.

En och annan som hör detta kommer att ställa frågan:

'Om det är sant som ni säger, blir vi då inte berövade alla impulser som är inriktade på något gott? Vad tjänar det till för någon att försöka förbättra världen eller sig själv, om det när allt kommer omkring, inte finns någon verklig skillnad mellan rätt och orätt? Vi kan ju lika gärna lunka på i den gamla vanliga trallen om allting ändå blir bra till slut!'

Vi betonar, att liksom stjärnorna svävar i universum, så är också varje mänsklig själ inordnad i livets eviga kretslopp; hålls kvar där av och inom den gudomliga intelligensens alltid vakande medvetande.

Det är sant, att själen har fått ett visst mått av fri vilja eller en viss valmöjlighet, så att den kan acceptera eller förkasta det goda eller det onda: men den har inte vid något enda tillfälle möjlighet att slita bandet med den högste anden, med Gud. Det existerar alltid en dragning uppåt. Så är det. Under någon tid kan själen håna, förneka eller vända sig bort från Gud, men den kan aldrig fly från honom, aldrig bryta förbindelsen med honom. Och i yttersta nöd måste den ändå underkasta sig och återvända till honom som den förlorade sonen i liknelsen.

Vad händer medan själen beslutsamt kämpar emot Guds kallelse som drar den uppåt? Detta innebär, att människan *av egen fri vilja*, väljer den väg som leder nedåt i stället för den som för uppåt. Märk väl, hon har inte kommit undan Gud ens för ett ögonblick. Den gudomliga intelligensens magnetiska kraft håller henne hela tiden i sitt grepp, försöker alltid förmå henne att vända tillbaka. Ändå vill hon genom myriader av överträdelser följa onskans vägar, nedåt, nedåt... Till slut kommer dock den oundvikliga stunden för hjärtats förvandling, upprättelsen, början på den långa klättringen uppåt med blödande fötter tillbaka till Gud. Detta är skälet till att ingen människa någonsin kan undgå sitt öde, som är att uppnå den högsta fullkomningen genom att återvända till sin skapare.

Ändå är det sant, att innan människan kan bli Guds like, måste hon nå botten av onskans avgrunder - liksom att nå upp till höjderna; hon måste passera genom det djupaste helvetet och nå upp till den höga himlen som är hennes slutliga hem.

När den individuella människan fattar denna oerhörda sanning slutar hon upp med att döma någon enda av sina medmänniskor, ty då fylls hennes hjärta med glädje vid tanken på människans fullkomnade själ, det ljusa ideal mot vilket både hon själv och alla hennes medbröder strävar genom gott och ont. Då tänker hon: Min broders väg är hans ensak. Min väg är min. Än sedan? Varför skulle jag döma någon?'

Endast längs denna väg kan människan nå mästerskapet: först genom att bemästra *sina egna* svagheter och brister, sedan sin omgivning och de många begränsningar som kringgärdar människolivet.

*

Vi försöker nu nå upp till sådana sfärer av det kosmiska livet som ligger ovanför både de mentala och himmelska sfärer vi hittills beskrivit. Väsanden med det högsta andliga medvetande kan röra sig fritt upp till eller ned från sådana sfärer och ändå stå i förbindelse med människor på jorden. ***När en människa genom ständiga ansträngningar kommer i kontakt med sådana väsen, har hon möjlighet att motta tydliga budskap från innevånare på andra planeter.*** Trots att människan sedan länge har försökt uppfinna instrument med vars hjälp hon kan uppfatta sådana meddelanden, skall hon till slut erfaras att en sådan förbindelse kan etableras endast i hennes eget innersta och tolkas genom hennes egen andliga intelligens. Först måste människan nå fram till ett äkta broderskapsförhållande gentemot sina likar i det liv hon lever i samhället och inom nationerna, sedan till ett broderskap mellan nationerna. Först därefter kommer turen till ett interplanetariskt broderskap, som uppstår genom de interplanetariska kontakter som en gång blir möjliga när mänsklighetens medvetande höjts. *(Det är värt att lägga märke till att denna förutsägelse om interplanetariska kontakter meddelades nästan tjugo år innan flygande tefat från andra planeter inrapporterades.)*

Först måste vi emellertid lära oss de elementära grunderna för ett sådant broderskap.

Människan lever inte allena av bröd, utan av vart och ett ord som utgår från Guds mun. Med andra ord, människan kan fulländas eller nå fram till att leva ett helt och rikt liv endast genom ständig kontakt med andliga sanningar.

Vi är väl medvetna om att våra påståenden om det godas och det ondas sanna väsen kommer att väcka mycken kritik. Icke desto mindre vill vi åter betona det faktum att dessa två begrepp i grund och botten inte står i så starkt motsatsförhållande till varandra som det vid ett ytligt studium kan tyckas. I takt med det godas skapande makt, måste alltid det ondas förstörande verksamhet finnas. Det är ju nödvändigt att förstöra eller bränna upp skräp och avfall. Så är det också i universums hushållning. Skulle vi därför inte kunna beskriva mörkrets änglar som de onda makternas personifierade framtoningar, ställföreträdare för väldiga nedbrytande krafter, uppslukande allt obehövt i tillvarons ordning under en process som ständigt drar till sig och bryter ner ting, vanor, tänkesätt och livsmönster som blivit föråldrade och inte längre önskvärda?

Vi menar således att ondskans andemakter närmar sig under en täckmantel som skyler godheten innerst inne. Eftersom de till sin natur är negativa måste de dra till sig - ur människolivet och ur universums liv - allt det som ovillkorligen måste läggas av eller förkastas. Medan det ytligt sett verkar som om de förstör, så är det egentligen inte så. Och fastän vi har sagt att de förtär, så omvandlar de i själva verket.

Vi kan föreställa oss dem som ombud, vilka hela tiden är i färd med att transformera allt som är mindre önskvärt mitt ibland oss, till att bli något nyttigt och vackert till slut.

Låt oss åter aktualisera bilden av de båda väldiga hjulen eller kretsloppen - skall vi säga att de föreställer Guds avsikt eller plan, ständigt stadd i utveckling. Människorna kallar dessa krafter positiva och negativa eller 'goda' och 'onda'. Den ena andemakten är ett komplement till den andra. Båda är oundgängliga i den allsmåttiges världsordning. Lika visst som natt följer på dag och dag på natt, lika visst väger det onda upp det goda och det goda det onda. Denna omvandlingsprocess från gott till ont och vice versa är alltid i verksamhet. På detta sätt välver sig de två kretsarna vidare genom eviga tidsåldrar, eftersom deras slutmål är att hjälpa hela mänsklighetens själ att uppnå fullständig balans och harmoni. När fulländningen till slut är uppnådd, förebådar den ännu en manifestation av gudomlig skaparkraft, inriktad på att frambringa nya världar att bebos av nya människoraser. 'Vår Herres hus' håller sålunda alltid på att utvidgas för att stå redo den dag då hans barn återvänder från sina vandringar i tid och rum.

Detta är bara några exempel på att det är omöjligt för det begränsade jordiska förståndet att någonsin fatta evigheten. Vi kan bara försöka hjälpa er på traven genom att föreslå att evigheten betraktas som ett stort hjul som aldrig bromsas eller hejdas i sitt lopp.

I Gud finns både gott och ont. Gud omfattar både gott och ont inom sitt eget väsen. Det är bara er uppfattning av det onda som är felaktig. Därför måste ni godta vad vi säger. Får vi framkasta den tanken att det onda så som människan ser det, snarare är hennes egen *föreställning av det onda*, än det onda i sig. En människa som uteslutande tänker på att göra sig själv till lags och att uppfylla sina egna önskingar lever ett själviskt och förkrympt liv, i ett tillstånd av mörker, vilket människor kallar ont. Om hon å andra sidan lever och arbetar utan att lägga undan något åt sig själv och enbart för att hjälpa och tjäna sina medmänniskor i broderlig gemenskap, då lever hon i ljuset och drar till sig ännu mera ljus genom att öppna sig för den himmelska världen. Ni förstår nog att det som söker antingen gott eller ont inom en själ bara är en spegling, bara är den verkliga människans yttre eller personliga jag. Den inre människan, skapad till Guds avbild, vet *att båda* är en och densamma - och att de tjänar Gud.

Människan blickar ut över världen omkring sig. Hon ser mycken okunnighet, grymhet och ondska, och påstår att det är omöjligt att förneka det ondas realitet. Men hennes slutsats är grundad på falska förutsättningar. Vilka möjligheter har en människa att avgöra om en annan människa tjänar det goda eller det onda? Hennes omdöme är huvudsakligen grundat på tidens allmänt förekommande uppfattningar eller sederna i hennes eget land. Vad som under en tidsperiod anses vara gott, fördöms ofta som alltigenom ont av en senare generation eller av folken på en annan kontinent.

Det återstår för oss att uppmärksamma en kategori sällan beskrivna varelser - jag tror att de ofta omtalas som änglars likar, bevingade väsen eller *de stora devorna* - vilkas makt och förmåga uppehåller lagarna inom många livsformer. (*Devorna övervakar naturrikens grupp-själur, till exempel myrornas och binas, men deras revir sträcker sig utöver insektsvärlden till växternas, fyrfota-djurens och fåglarnas tillvaro.*) Så underbara krafter står till deras förfogande att människornas värld utan dem skulle sakna det mesta av sin doft och ljuvhet. Jag talar också om födelsens och moderskapets änglar, om de milda dödsänglarna, om musikens, konstens och litteraturens änglar. Drömmer den skapande konstnären någonsin om att de själsrörelser, dessa fina utsökta vibrationer, som formar sig till musik och konst och all skönhet över huvud taget, härstammar från sfärer långt bortom trista jordiska dalar - från höjder bortom den mänskliga tankeförmågans räckvidd? All förändligad skönhet strålar ut från de himmelska världarna och från de himmelska väsen som bebor dem. Dessa bevingade änglar är dualer, tvåfaldiga personligheter, genomlysta av den kärlek som de hyser för varann och för hela universum. Det är i det närmaste omöjligt att korrekt försöka uttrycka andliga realiteter med ord, avsedda att beskriva materiella och fysiska förhållanden. Trots detta vill jag nu tända ett hopp hos alla människor - ett hopp, vackert och sant över allt förstånd. Jag vill låta er ana vilka framsteg som kan vinnas genom er outsläckliga längtan efter skönhet, kärlek och visdom.

Om jag kunde skulle jag beskriva ett människoliv som funnit fulländade uttryck för alla de högre känslor och egenskaper som ligger dolda i djupet av hennes egen natur. Inte en enda själ existerar, vare sig hon bor i en vit, svart, gul eller röd kropp, som inte finner näring åt sig beredd i den vidsträckta andens domäner. Jag önskar att jag kunde måla en så levande tavla av den himmelska världen att den skulle mätta er längtan och upptända fantasien hos varje levande själ på jorden. Om jag ägde sådana uttrycksmedel skulle jag visa fram en andevärld, hela tiden stadd i utveckling och som i takt med att människan stiger uppåt öppnar sig i ständigt nya skönhetssyner och låter evigt nya horisonter hägra i fjärran. Luften blir finare och ljusare. Hela ens varelse fylls av en hänförelse som inspirerar till ständigt nya ansträngningar och nya segrar.

Ett väldigt perspektiv

Vi har klarlagt för er att *de andliga rikena genomtränger det fysiska livets plan* och att människan medan hon ännu är kvar i sin fysiska kropp, kan verka aktivt på de astrala, mentala och andliga plan, dit hon skall komma när hon lämnar jorden. Detta leder oss fram till själva kärnpunkten i en andlig filosofi och i alla religioner som någonsin funnits eller kommer att finnas. **Den grundläggande sanningen i all äldre religion består av denna kunskap om människans själ.** Och denna insikt omfattar inte bara själen under den jordiska existensen eller just i det ögonblick då den går över till det osynligas värld, utan omspanner hennes andliga liv under hela livscykeln från det hon först blev ett självständigt ego, en projektion från allt levandes majestätiska sol. Denna kunskap härstammar från tidernas begynnelse då människan befann sig i sin högsta medvetandeform (jf. [Martinus](#); i sista kosmiske spirals "salighets-rike". RØ-anm.) Och innan hon nedsteg i materiens djup, varifrån hon nu strävar framåt på sin evolutionscirkels uppåtgående kurva. Trots allt har människan dock aldrig under de tidsåldrar som gått innan denna nedgång fullföljts, varit helt utan en inre förvisning om sitt sanna väsen och sitt samband med Gudomen.

Livet i andevärldarna är alltid en spegelbild av människans inre tillstånd. Under hennes väg bort från Gud är detta mindre iögonfallande eftersom livsintensiteten då är utsatt för en fördunkling genom den kroppsliga formen. En 'solförmörkelse' inträder när en personlighet byggs upp och utrustas för att möta det materiella livets vedermodor. När själen befinner sig i sin uppåtgående fas, drar den sig tillbaka in i sitt eget väsen och återupptäcker sin egen sanna natur och den omätliga andliga arvedel som hon kan komma i besittning av.

Meningen är, och det vill jag åter betona, att människan under sitt jordeliv skall utveckla det slags upphöjda medvetande genom vilket hon kan nå - och verkligen når - fram till de talrika inre planen. När hon blir frigjord från kroppens fängelse, hamnar hon automatiskt på det särskilda plan eller i det särskilda tillstånd som hon genom sin levnad har gjort sig förtjänt av. Ni inser nog att när människan nått fram till denna överblick över sin framtid, till denna kunskap om avsikten med sitt jordeliv, då blir hennes existens välordnad. Då utsätts hon inte längre för missöden, råkar inte ut för olyckshändelser eller katastrofer eller någon form av orättvisa.

Folk som uttrycker olust vid tanken på kommande reinkarnationer på jorden, visar en mentalitet som inte är tillräckligt vidsynt. Det verkar som om en lucka hade fallit ner framför en del av deras andliga jag, som om ett mörkt förhänge existerade mellan de yttre skenbara realiteterna som engagerar dem helt, och deras egen inre och djupare intuitiva kunskap om verkligheten. När man över-blickar livet och närmare undersöker den mångfald mänskliga erfarenheter som är nödvändiga innan människans själ kan närma sig sin andliga fullkomning, måste man erkänna, inte bara hur nödvändigt det är att människan inkarnerar om och om igen - utan också hur oerhört mycket varje detalj i hennes liv betyder.

I den andliga tillvaron är allting lag, ordning och harmoni. Få människor förnekar att man i naturens rike överallt spårar en absolut lagbundenhet. Och hur materiella dessa lagar än förefaller i sina yttringar, har de ändå sitt ursprung i ett universum av andlig art. Någon slump kan inte tolereras - naturen är mycket sträng mot de felande. På samma sätt går det till i de andliga sfärerna där den obetydligaste handling framkallar en exakt reaktion. Detta innebär att människans tankar är handlingar, att de blir liksom 'änglar' på gott och ont för henne. När hon därför överblickar sitt liv från någon högre utsiktspunkt, kommer hon tydligt att inse hur förödande till sin natur dessa tankeformer är - till exempel svärmod, nedstämdhet och själviskhet - som förr var och ännu är hennes andes skapelser.

Jag har vidrört detta ämne tidigare. Just detta har anfäktat mig svårt sedan min ankomst hit, för jag skapade som bekant sådana karaktärer, scener och skildringar i ord. Jag hade livlig fantasi och gav upphov till många glada, underhållande och vackra scener, men målade också med min penna bilder med brutalt, brottsligt och skrämmande innehåll. Jag inser att sådana skildringar genom sin kontrastverkan kanske kan ha en läxa att lära ut, men jag vet också att skapelser som är fula och fasaväckande har en benägenhet att leva kvar i människors medvetande och fylla dem med häftiga och skadliga vibrationer. Nu blickar jag in i de människors liv som blivit avsevärt påverkade av mig, antingen på gott eller ont. Jag nämner detta endast för att illustrera min undervisning med ett näraliggande exempel.

Den dag kommer då envar skall uppleva antingen glädjen eller fasan vid att skåda följderna av sina gärningar. Det är ingen skillnad om det rör sig om sådana produkter av hans fantasi som i väsentlig grad har påverkat andras liv - eller om det är livssituationer som har uppstått på grund av hans handlingar. Han eller hon kommer då att förstå arten av sitt eget personliga bidrag på gott eller ont till den kollektiva helheten. Skall vi kalla det för 'det positiva' och 'det negativa' istället för gott och ont? Endast de positiva vibrationerna är skapande och evigt bestående, under det att de negativa måste sluta i lidande och smärta, eftersom de är nedbrytande.

Detta är skälen till att människan i våra dagar ryggas tillbaka inför åsynen av sin sjuka och plågade värld. Lidande måste ju bli följderna då människan strör ut sådden till lidande! Dock kan vi som lever i anden ändå se de strålar som skjuter fram ur allt levandes väldiga sol. Det är orsaken till att utvecklingen svänger uppåt. Hur stark attraktionen nedåt än må vara så finns det dock en ännu starkare dragning uppåt. Mänskligheten skall räddas genom en sann instinkt inom henne - genom sin djupa och medfödda hunger efter återföreningen med Gud.

Vi kan lova att en ny himmel och en ny jord skall komma efter den gamla världen som håller på att gå under - en ny himmel och en ny jord därför att mänskligheten är i färd med att återskapa både himmel och jord genom sin strävan mot Gud. Vår Herres skapande verksamhet är evigt inriktad på att åstadkomma den ofattbara fulländningen trots alla hinder från

okunnighet, grymhet och ondska.

Ja, det är sant, världen går under och skall uppstå igen.

Samma lagar som på jorden, råder också på vart och ett av den jordiska människans kommande existensplan. I samma mån som hon längtar och strävar efter att återvinna sin gudomliga natur - ja, till och med att bli lik Skaparen - och i samma mån som hon öppnar sig för att ta emot gudomlig kärlek och kraft från den Högste, så höjer hon också de materiella vibrationerna bland människorna där hon vistas.

För de begränsade och ofullkomliga fem sinnen som våra dagars människa är utrustad med, skulle framtidens värld av 'lättare materia' inte förefalla nog påtaglig - ja, till och med osynlig för somliga människor. Icke desto mindre kommer den att innefatta en vidare verklighet än den nuvarande. **Planeter av eteriskt stoff finns redan nu inom vart solsystem.** Men de är osynliga för såväl människa -ögat som för hennes allra starkaste teleskop. De är så översinnliga eller förtunnade att de befinner sig ovan gränsen för vår fysiska uppfattningsförmåga.

Medan människan ännu är kvar på sitt nuvarande låga utvecklingsstadium, kan hon självfallet inte tillgodogöra sig någonting som går utöver hennes fattningsgåvor. Likt en fisk, simmande omkring i grumligt vatten, trevar hon sig framåt i blindo - utan att ens ana att andra sfärer existerar bortom döden. Hon är också blind för dessa eteriska och sköna planeter i vårt solsystem. Detta universum, som existerar parallellt med vårt fysiska, kan bara pejlas in av ett vaket och vidgat medvetande. Det är i förbigående sagt inte detsamma som existensplanen efter döden, vilka ju *genomtränger det fysiska systemet.*

Jorden är den mörkaste planeten i världsalltet, och därför har ni allesammans en ljusare tid att se fram emot. Om bara människorna på jorden ville öppna sina hjärtan för oss och låta oss skingra deras fruktan för döden, så skulle de gå modigare framåt på den väg som leder till skönhet, livsglädje och andra underbara ting.

Som sagt finns det världar som era astronomer inte vet något om - världar uppbyggda av eteriskt stoff, vilkas inflytande då och då gör sig gällande på jorden. Ungefär som utstrålningen från de kända planeterna påverkar både individens och människosläktets kollektiva liv, så påverkar också dessa eteriska planeter människorna och deras göranden och låtanden. När katastrofer och översvämningar har inträffat, omöjliga att förklara enligt vetenskapens vanliga teorier, så kan deras orsaker bli utredda när man skaffat sig kunskaper om dessa väldiga krafter.

Detta väcker frågan om inte människorna enbart är marionetter i händerna på mäktiga och okända krafter, existerande i ett osynligt och ofattbart universum. Detta är en fråga som kan dyka upp i en fysisk hjärna. Men ett sinne som inte längre är blockerat av sin egen materialism kommer att inse, att till och med något som ser ut som en katastrof, kan visa sig vara yttringen av något helt annat:

Ett påbud som har sin upprinnelse i en gränslös kärlek som till det yttersta och minsta förverkligar sin avsikt att fullkomna det egensinniga människosläktet. Ett så alltomfattande medvetande, en ande så överflödande av visdom har inte bara kännedom om och vakar över individens liv på det fysiska planet, utan omfattar också den gudomliga människosjälens hela evolution, ja, hela omfånget av hennes erfarenheter. När den uppvaknande människosjälens förstår detta, kan den endast böja sig djupt inför en sådan storhet och ett sådant majestät, böja sig ned i tillbedjan inför all-makten som har planlagt detta underbara utvecklingsförlopp.

Verkningarna från dessa osynliga och okända planeter kan bli fruktansvärt våldsamma. Men mänskligheten i sin helhet kan ha ett ord att säga när det gäller styrningen av dessa krafter, vilka kan föra in i det mänskliga livet upplyftande och förändligande effekter, men också krafter som bryter ned allt gott. ***Det är människornas kollektiva tankeliv som styr och avgör dessa yttringar.***

*

Jag skall nu försöka behandla ett ämne av så vittomfattande betydelse att det nästan övergår min förmåga att kläda tankarna i ord. Jag tycker att jag måste göra ett försök på grund av de

många förutsägelser som sänts mig under de sista åren av mitt liv på jorden. Spådomarna handlar om kommande världskatastrofer och förändringar av jordklotet. Jag vill inpränta hos alla att dessa förändringar med visshet kommer att inträffa och att de är oundvikliga, därför att den nya tidsåldern står för dörren, när den kosmiske Kristus närmar sig jorden. Må hans barn erkänna hans makt och härlighet!

Men man måste alltid förstå, att de som kommer att vända sig ifrån honom inte är uppsåtligt onda eller gudlösa, utan bara avslöjar bristerna i sin andliga utveckling. De kommer fördenskull att skickas tillbaka till en lägre evolutionscykel och därefter att färdas vidare längs en annan väg än den som anvisas åt de själar som visar sig beredda att känna igen och välkomna sin Mästare.

Låt oss nu försöka beskriva vad vi menar med den kosmiske Kristus.

Man förstår inte mycket av denna uppenbarelse i våra dagar, inte ens bland andligt utvecklade och intellektuellt framstående människor. Och det råder ännu en sorglig begreppsförvirring angående hans gudomlighet. De ortodoxa kyrkorna gör sig skyldiga till lika stor materialism i sin undervisning som spiritualismen, därför att de endast tagit fasta på den fysiska aspekten i denna underbara framtoning av oändligheten genom den invigde Mästaren Jesus Kristus. De har upphöjt mannen från Nasaret till Gud och inte kunnat fatta den gränslösa kärlek och visdom som tog sig uttryck genom honom; inte kunnat fatta hur småskuren deras uppfattning är om den inneboende väldiga kraft, det överflödande liv som går under namnet den oändliga och universella varelsens son, Guds son.

Genom hela historien har många profeter och siare uppstått för att bereda väg för honom, för att väcka mänskligheten så att den skulle kunna ta emot en så underbar manifestation som Kristus i mänsklig gestalt. Han kom och han levde bland människorna och blev föraktad och försmådd.

Det fanns en tid då också jag försmådde Kristi frälsande nåd. När jag upptäckte spiritualismen, tror jag att detta hjälpte mig att bli mindre materialistisk. Så småningom började jag upptäcka det ljus och den skönhet som avslöjades i Jesu liv. I början accepterade jag honom som en utomordentlig himmelsk profet, en siare och ett medium; som en ädel broder och kamrat till varje vägfarare. Ja, han är sannerligen hela mänsklighetens store broder. Men ett broderskap av denna sublimes art är oförenligt med någon allmänt rådande uppfattning om att han skulle vara bara en människa, nästan som vi själva. Allt är en fråga om grad - intensitet: I vilken grad som Kristus *lever i oss* och vi i honom. Låt oss alltid komma ihåg att till och med denna Jesu uppenbarelse i kropp, själ och ande var begränsad och fragmentarisk. Men nog borde den ha varit tillfyllest för att undervisa människorna och övertyga dem om att Gud är kärlekens Gud. Genom sitt eget livs exempel visade Jesus Kristus att den enda vägen till Guds rike och till ett evigt liv går genom honom, genom att människan identifierar sig med hans gudomliga nåd, hans storslagna tankar och hans mildhet. Hans överjordiska kärlek och barmhärtighet, är den enda makt som kan frälsa den arma mänskligheten.

Denna sanning skall mycket tydligt komma i dagen inom några år. (*När dessa ord uttalades hade Europa redan hunnit långt på den ödesväg som oundvikligen ledde till de lidanden som det andra världskriget medförde. Få insåg emellertid detta.*) Människan kan redan se tecknen och förebuden komma smygande över världen - se hur de ruttna system undermineras, som behärskas av själviskhet - uppfatta de bittra frukterna av krig som har härjat och krig som skall komma över oss - rustningar, skadestånd och tullsystem. Det kommer eftertryckligt att demonstreras inför en förtvivlad och förvirrad värld att alla folk en gång måste böja sig inför den enda makt som kan rädda mänskligheten från fullständig undergång - ja, ingenting mindre än Kristi frälsande makt och barmhärtighet såsom den tog sig uttryck genom Jesus av Nasaret.

Vi har behandlat många livsviktiga frågor, och vår uppgift är nu att gå in på dessa mer i detalj för att fylla ut tomrummen och måla en fullständigare bild. Vi har redan talat om de kosmiska sfärerna och det var där vi lämnade själen sist. Vi har antytt, att det är **från de kosmiska sfärerna som de upphöjda sänds ut i sina ärenden till mänskligheten**. Vi skulle vilja tillägga, att när genomsnittsmänniskan långt om länge uppnår detta stadium av sin evolution, och når de kosmiska sfärerna, då har hon en gång för alla avslutat sin fysiska livscykel, eftersom det inte

längre är nödvändigt för henne att återvända. Men för att uppnå en ännu högre förfining av hennes andliga medvetande erbjuds nya, väldiga höjder för henne att bestiga. Dessa kan inte uppnås utan nya, ännu rikare livserfarenheter, men nu inte inhämtade på jorden längre. Därför riktar vi er uppmärksamhet mot de planeter vars förekomst vi antytt, planeter liksom vävda av spindeltråd eller 'urämne', vilka, om de vore av något tätare eteriskt stoff skulle kunna utstråla ett ljus, synbart för astronomerna.

*Det finns många själar som sedan de avslutat ett liv, 'en lärokurs' på jorden går vidare i gemenskaper eller flockar, för att börja en ny existens på en eller annan **av dessa högre utvecklade planeter**.* För att kunna göra detta stiger de ned genom olika sfärer som omsveper dessa planeter - vilka på sätt och vis motsvarar de astrala, mentala och himmelska sfärerna runt jorden - fastän de är av finare sammansättning och har starkare utstrålning på grund av sitt högre och mer andliga svängningstal.

Dessa själar nedstiger sakta och framträder slutligen i något som skulle kunna kallas fysiska kroppar. Men jag skulle aldrig kunna beskriva skönheten i deras gestalter. Nog sagt att alla dessa livstillstånd sannerligen är underbara, därför att det andliga livets lagar här utvecklar sig harmoniskt till sitt bestämda slutmål. En sådan livsform som denna har inga begränsningar - i den mening som människorna på jorden får känna av begränsningar, och inte bara under existensen på jorden utan också på de högre astrala planen som omger den. Ett sådant liv som beskrivits här ovan blir i ordets fulla bemärkelse obegränsat - och omöjligt att begränsa. Vem kan föreställa sig ens en bråkdel av den överväldigande härlighet och rikedom som människan kan uppnå, de andliga höjder som är hennes väsens bestämmelse och slutmål? Men till och med så långt komna varelser som dessa, kan inte glömma vad träldomen i materien innebär för människorna, och de hyser medlidande med dem. Det är därför som änglaflockar riktar sin medkänslas ljus mot jorden när människosläktet råkar i svår nöd.

Det finns till och med själar som stiger ned från de himmelska sfärerna för att bli andliga ledare, och då återföds de på de astrala planen i stället för på det fysiska. De åtar sig denna uppgift av fri vilja, och den innebär en betydande uppoffring. De kan naturligtvis vinna många nya erfarenheter genom den nära kontakt med mänskligheten som deras ledaruppgift pålägger dem.

Vi har redan talat om reinkarnationen. Ni har fått höra av somliga människor att detta är sant, av andra att det är en falsk lära. Båda har rätt ur vars och ens speciella synvinkel. Det finns så oändligt många livsformer för människan att lära känna - alltför många för att hon skulle kunna fatta dem alla - och därför; medan en del själar ständigt återvänder till jorden för att inkarnera, så undviker andra detta. Kanske låter detta som en motsägelse till vad som har yttrats i ett tidigare meddelande. I vårt tillstånd är emellertid ingen själ någonsin tvungen att bestämma sig för eller att följa en viss utvecklingslinje eller livsform. Men i det långa loppet måste den foga sig efter alla det andliga livets lagar, därför att hon i sig själv huvudsakligen är andlig.

För att hjälpa er att försöka fatta detta, vill jag ge er en förklaring i stora drag. Föreställ er miljoner atomer, virvlande omkring i en eterisk infattning. Observera sedan att *varje atom* reagerar för en attraherande kraft i överensstämmelse med dess egen speciella beskaffenhet eller substans. Varje atom måste böja av emot, eller reagera för denna kraft, som om den drogs av en magnet, i det den följer sin egen utvecklingslinje.

När den gudomliga gnistan innerst inne i människan projekteras från den skapande intelligens som människorna kallar Gud, för att leva i en bestämd form i världen, då måste den nödvändigtvis ännu känna dragningen från en eller annan av dessa myriader av utvecklingsspiraler som alltid står öppna för den i utveckling stadda själen.

Men på samma sätt som alla själar till slut måste underkasta sig lagen och forma sitt öde i överensstämmelse med lagen, förblir ändå varje själ helt och hållet egenartad och personlig. Får ni inte härigenom en viss insikt i den djupa meningen i vad Mästaren Jesus sade: 'Till och med håren på ert huvud är räknade'. Från den mest förtappade varelsen i rännstenen, till den allra visaste människan i världen förblir individerna var och en på sitt sätt samstämda med den gudomliga intelligensen och måste därför till slut slå in på den väg som leder dem tillbaka till Gud.

Livet kan förädlas

Vi måste nu - och ni måste hjälpa oss - sammanlänka mänsklighetens olika trossamfund och religioner med de astrala, mentala och himmelska livssfärer som de hämtar sin kraft ifrån. När det går upp för människan att hon inte bara lever och skapar i det dagliga livets 'här och nu' utan också i livet bortom döden, där hon en gång skall nå fram till en vidare uppfattning av sitt eget jag, då börjar hennes perspektiv över livet att ändras. ***Denna nya insikt om människans sanna natur får henne att sträva efter högre ideal.*** Den förädlar hennes handlingar och inspirerar henne till att sträva efter högre värden än sådana som kanske, efter döden, skulle lämna henne irrande omkring på det astrala livets lägre plan. Ty hon kommer säkerligen att finna sig begränsad till dem om hon inte höjer sig över sitt lägre jag.

Om ni vill studera och jämföra äldre och nuvarande religioner, så kommer ni att finna att alla har sitt ursprung i ett gemensamt flöde: det universella. Det spelar ingen roll om det rör sig om forntida eller moderna religioner - egyptisk, kaldeisk, grekisk, hinduisk visdom - eller de olika ortodoxa kristna kyrkorna i våra dagar, Christian science eller teosofi - och inte minst den högre spiritualismen.

Ni kommer att finna att de allesammans har en *gemensam nämnare*, och det är den universella sfären eller det kosmiska medvetandet. Endast här har detta sublimes livsideal - som inspirerar all religion sin upprinnelse - en föreställning om en själens tillvaro i fullkomlig harmoni - och därtill ett löfte om ett liv som vunnit frälsning, en tillvaro där den syndfria själen svävar i en strandlös ocean av frid och salighet. Från detta enda centrum hämtar all religion sin näring, 'sin ström av levande vatten' - så länge den förblir ren och oförfalskad.

Vad jag önskar att jag kunde klarlägga hur förbindelserna är länkade till detta centrum - om jag bara kunde reda ut det! Jag skall försöka - men om jag misslyckas måste ni använda er egen skarpsinlighet för att hjälpa mig. Försök - ställ en fråga till mig!

Fråga: Vi kan inte riktigt följa med. Vad betyder orden 'hur förbindelserna är länkade'?

Låt mig illustrera det med ett exempel. Inom *Christian science* finns det en mycket tydligt etablerad kanal till det mentala planet från dem som kallar sig *Christian scientister*. Genom att öva sin mentalkropp och sitt intellekt (*för detta är delvis en intellektuell religion*) står scientisterna utan tvivel i kontakt med det första mentalplanet, det plan där man är fördjupad i rent intellektuella tankeövningar - eller med andra ord att manifesteras tankar.

Vad jag försöker visa är att varje religion är knuten till något av de många planen i den andliga tillvaro som vi är i färd med att beskriva.

Spiritualisterna står i stort sett endast i kontakt med varelser eller väsen från de astrala planen. Det är därför som spiritualismen som religion betraktad huvudsakligen är begränsad till dessa sju astrala plan.

Den rena, mycket gamla religion som är känd under namnet buddhism, stod ursprungligen i förbindelse med den tredje himmelska sfären eller Guds Rike, eftersom det högsta för den fromme buddhisten var att uppnå 'Nirvana' - eller det plan för meditation, från vilket själen uppgår i det universella. Detta har felaktigt uppfattats som ett plan där allt utplånas - blir till intet.

Vi måste försöka fatta att alla människors yttersta mål är att uppnå gudsmedvetande eller ett tillstånd av insikt om Gud, i vilket personligheten reduceras och blir ett med det universella i sådan grad - att hon, i det hon förlorar sig själv, blir ett strömdrag, en puls i den oerhörda Gudavarelse. Sannerligen, då har en fullständig överlåtelse skett. Detta är det mest sublimes, det högsta vi kan sikta mot.

Men inte ens detta innebär att den individuella människan blir så försjunken i Gud att hon inte genom att använda sin vilja och intelligens efteråt kan lösgöra sig ur helheten för att åter manifesteras sig som en särskild förnuftsvarelse. Vi förstår nog att genomsnittsmänniskan rygg tillbaka inför tanken att hon helt skulle smälta samman med något, därför att hon är så djupt engagerad i sin egen personlighetsutveckling. Ändå måste varje själ till slut vara beredd att ge upp sitt eget, för att på så sätt bli en del av den universella livsströmmen, ty endast när hon uppnår detta stadium, blir hon större än hon är i sig själv. Detta är den punkt och det ögonblick där 'Fadern och jag äro ett' som Jesus sade. Vi har redan diskuterat detta ämne.

Fråga: Vad är er uppfattning om det gamla Egyptens trosföreställningar?

De sanningar som vi försöker meddela kan återfinnas i det gamla Egyptens religion. Vad vi har att säga innehåller inte något utöver en bekräftelse på dessa skatter av visdom och sanning.

Fråga: Och vad anser ni om moderna religioner som till exempel teosofien?

Vi svarar, att de gamlas teosofi i grunden innehöll samma livsviktiga sanningar som den nämnda egyptiska religionen. Men våra dagars teosofi - i likhet med många andra religioner och trossystem - har blivit förvanskad och dess ursprungliga grund är brusten och splittrad så att teosofien numera innehåller många begrepp som är svåra att förena till ett helt. Den rena teosofien, som har sitt upphov i den uråldriga visdomen, kan sägas ta gestalt i vår undervisning. Den gren som är våra dagars teosofi är i huvudsak sammanlänkad med det första mentalplanet.

Fråga: Och den protestantiska kyrkan?

Detta är en religion grundad på en underbar, ren lära. Men den har blivit överlupen av trossatser och dogmer. Det är min uppgift att försöka ena, att skapa harmoni och att aldrig riva ned, så ni får förstå att jag måste väga mina ord på guldväg och ge omsorgsfullt uttänkta svar på era frågor. Därför vill jag inte gärna särskilja de olika grenarna av den kristna religionen utan ta upp dem som en helhet och ställa dem i relation till andens liv, som den framträder i de diskarnerades riken.

Om ni studerar Jesu undervisning kommer ni att finna, att den från början till slut uttrycker sanning, enkelhet och en djup förståelse för människans behov. Därtill uppenbarar den en skapande kraft och en visdom som kan öppna porten till himlen för den som verkligen försöker vandra på kärlekens väg. Den innehåller sanningar som kan skänka Kristi efterföljare ett liv i fullkomlig hälsa, harmoni och lycka. Jesu lära gestaltar en religion som, om människan lyssnar till den och troget förverkligar den, skall sätta henne i förbindelse med alla de astrala och mentala sfärerna -såväl som med den yttersta och högsta, den universella.

Vi har talat om sfärer för medveten förening, det enda lämpliga ord vi kan finna, där alla livets riken - växtriket, djurriket, människoriket, de andliga rikena, änglarnas och de gudomligas rike - kan mötas i en enda gemenskap. När människans själ stimuleras av denna gemenskap står den öppen för inflytande från naturriket och erkänner sin släktskap och samhörighet med varje djur och blomma. Här finns människor som kallas Mästare. De har genom sträng koncentration och övning uppnått förmågan att styra de lägre livsformerna. Med sin vilja och intelligens kan de behärska den svagare vilje- och känsloriktningen hos sina bröder och systrar i en lägre existensform.

Det är kanske svårt för er att få ett grepp om detta ämne. Vi hänvisar till en form av mästerskap som alla människor en dag skall bli delaktiga av. Berättelser i er Bibel och i andra religioners heliga skrifter talar om vilddjur och människor som råkas under ömsesidig förståelse och respekt. Jag vill här nämna två exempel, men många andra kunde citeras. Daniel i lejongropen och Balaams åsna är så vitt man kan se två fabler, men ändå vittnar de om en djup insikt om den sfär av medveten återförening, där alla varelser upplever och bejakar en alltomfattande gemenskap. Episoden där Jesus rider in i Jerusalem på den otämnda åsnefölen dyker osökt upp. Förstår ni vart denna nya kunskap om vår sanna natur kan leda oss, vilka väldiga möjligheter den öppnar för oss och vilka nya slumrande mänskliga kvaliteter som den kan uppväcka?

Ni skall med en viss förvåning upptäcka att allteftersom vår undervisning fortskrider under dessa anspråkslösa samtal, så fullbordar vi en tankekonstruktion som ännu bara befinner sig på ett skissartat stadium. Vi vill på nytt framhålla det ständigt återkommande temat - att vi redan här och nu lever i vårt tillkommande liv - 'livet efter döden'. Detta är vad vi måste få er att inse klart en gång för alla; inte bara för att övertyga människan om att hon överlever döden, utan för att visa henne hur Guds alltomfattande och skapande makt evigt verkar. Och vidare för att inpränta i henne att hon själv aldrig skall finna lycka och harmoni, eller en hjärtats frid som varar, förrän hon inser Guds allmakt och herravälde och fogar sig i att leva i broderskap med alla varelser.

Broderskapet måste alltid komma i första rummet. Sedan följer en ny frihet, vunnen genom kontakten med himlen under människans liv på jorden...

Broderskapet - det Stora Vita Broderskapet, som skall levas på jorden av människan såsom i himlen - det är framtidsmålet.

*

Jag har granskat anteckningarna från vårt förra samtal. Ni undrar nog hur detta kan gå till. Jag blev mycket glad över att se Minesta själv studera anteckningarna. För genom hennes tankar kunde jag få en ganska klar uppfattning om vad som hade kommit med. Och jag kände mig frestad att göra tillägg och rättelser som jag skulle ha gjort förr i världen.

Jag ser att på två eller tre punkter behövs vidare förklaringar. Låt mig först utvidga mitt konstaterande att spiritualismen huvudsakligen hänför sig till de astrala planen. Vid närmare eftertanke ligger skälen härtill i öppen dag. Spiritualister i allmänhet eftersträvar **personlig kontakt** med sina andevänner, och dessa kontakter kommer för det mesta till stånd inom astralvärlden. Att förverkliga denna önskan blir en vetenskap för den psykiske forskaren - en religion för den ensamma själ som förlorat sina närmaste.

Under alla de år som jag var sysselsatt med att Sprida spiritualismens evangelium, var min grundläggande tanke att skänka tröst åt de sörjande. Eftersom jag var en man fylld av varm, mänsklig kärlek till mina medmänniskor - och ägde en familj som jag avgudade, hyste jag en djup sympati för dem som lämnats ensamma. Min enda tanke var att övertyga dessa stackars människor om att deras kära bortgångna varken var döda eller långt borta, utan så nära att de kunde få förbindelse med dem, och att de levde vidare i ett tillstånd av frid och glädje. Förstår ni att detta för mig på den tiden kändes så angeläget och livsviktigt att allt annat i jämförelse därmed krympte till en obetydlighet?

Det är sant att människan inom sig äger förmågan att skapa sina egna villkor i livet efter detta. De påverkas av hennes andliga syn, av hennes gudsbegrepp och av hennes uppfattning om ett kommande liv och om himlen. Allteftersom hennes fantasi utvecklas, formar hon ett ideal i överensstämmelse med sina möjligheter. Den primitiva människan sätter upp snidade bilder av den Gud hon dyrkar, de bästa och högsta som hon kan åstadkomma. Så är det också med genomsnittsmänniskan av i dag. Envar formar ett gudsbegrepp eller ett Gudsideal och skapar sig en bild av livet efter detta, allt efter djupet av hans eller hennes tanke och känsla.

Den människa som intresserar sig mest för mänsklig kärlek och familjebanden, personliga kontakter och fysisk bekvämlighet, uppammar därför inom sig en motsvarande uppfattning av himlen. Så formade också jag mina föreställningar om himlen och tänkte, att alla människor som älskade - och fortfarande älskar - varandra som vi i vår familj, måste känna det precis som jag gjorde då; att alla måste rygga tillbaka inför tanken på en oundviklig och oåterkallelig skilsmässa, precis som vi själva en gång fruktade den ända tills vi hade bildat oss en övertygelse om fortlevnad, grundad på bevis.

De flesta som söker sig till spiritualismen drivs också av denna enda bevekelsegrund - att få kontakt, personlig kontakt - med någon han eller hon älskat med mer än jordisk kärlek. Kan ni föreställa er någonting fyllt av en renare glädje och en ljuvare tröst än att återfinna denna själ, att veta att en förlorad fader, moder, make, maka, bror, syster eller barn ännu kan göra sig förstådd över djupet? Det är sant, på ett underbart sätt sant! De som har gått över dröjer sig kvar på de astrala livsplanen, som vi berättat. Därför måste det självfallet vara riktigt att spiritualismen leder sitt ursprung från astralvärlden. Varelsor från de himmelska regionerna återvänder mycket sällan såvida de inte har en bestämd mission att fullgöra.

På de astrala planen fulländas ingenting. Av denna orsak saknar spiritualismen de krafter som inom andra trossamfund drar till sig *och håller kvar* sina trogna. Vi hoppas kunna återupprätta dessa krafter genom detta nya tillflöde av kunskap. Vi tänker sammanlänka rörelsen med kraftsfärerna. ***Ty den attraherande kraften, den kärlek som varar beständigt och den visdom som upptänder religionen och håller den vid liv, kommer alltid från de himmelska sfärerna, inte från de astrala.***

Vi spiritualister har mycket att lära. Vi måste öppna våra dörrar på vid gavel så att visdom, kraft och kärlek måtte strömma in och dröja kvar hos oss. Men inte ett ögonblick vill jag klandra spiritualisterna därför att de för det mesta söker kontakt med de astrala planen. Gud är

mitt vittne att jag vill vara den siste att kasta sten. För jag har sett - och jag upplever själv - den underbara tröst och glädje som kommer människor till del på båda sidor om graven **genom andlig kommunikation**.

Förbindelserna är av två olika slag: en kommunikation som bara är experimentell, och en andlig kommunikation som en gång skall bli så ren och så helig att den blir till ett sakrament. En sådan delaktighet som denna måste hållas i helgd som en invigning, avsedd att förädla livet, både det inkarnerade och det diskarnerade. Det är sant att en ny tid och en ny kunskap är nödvändiga för att skingra våra dagars okunnighet om dessa ämnen. Må vårt arbete så långt som möjligt tjäna detta syfte genom att överföra en glimt av Guds sanning till människorna!

Den andra grenen av spiritualismen, den psykiska forskningen, borde hålla dörrarna obönhörligt stängda för alla nyfikna och sensationslystna. Man borde inte längre tillåta exploateringen av de finstämda mänskliga mottagningsinstrument genom vilka kontakten med det hinsides sker. Allt måste gå rätt till. En aktningfull förståelse måste till för det sköna under - varken mer eller mindre - som mäns och kvinnors mediala förmåga är.

Låt oss nu klarlägga att den romersk-katolska kyrkans och den anglikanska högkyrkans ritualer är konstruerade för att dra till sig kraft från sådana plan där den finns att hämta. Man kan omedelbart uppfatta denna strävan när man kommer in i en kyrka, vilken som helst, där högkyrkans ritual tillämpas. Allting - rökelsen, hur rökelsekaret svängs och till och med sättet att utdela välsignelsen sker i en medveten avsikt att framkalla denna kraft och att fördela den bland de församlade. Jag har, *sedan jag blev frigjord*, besökt många kyrkor för att bevittna verkningarna av denna procedur. Jag har sett hur musiken påverkar de frommas sinnen. Hur de själva genom *känslans medverkan* bidrar till kraften.

Å andra sidan, i non-konformistiska kyrkor eller frikyrkor, där den praktfulla ritualen har ersatts med en enkel och anspråkslös tillbedjan kommer också krafter att samlas. Men de är av något annorlunda art, om äkta fromhet råder i hjärta och uppsåt. Emellertid kan en andlig kyla sprida sig i några av dessa kyrkor. En brist på värme och liv kan bli märkbar. ***Och det kommer sig av att de som samlas för att tillbedja visar en tendens till självgodhet, en benägenhet att betrakta sig som Guds egendomsfolk.*** (*Jag kommer att bli hårt kritiserad för detta. Men det är verkligheten vad jag lagt märke till under mina vallfärder.*)

Vad beträffar att använda ritual, musik och liknande för att dra till sig och utöva makt över folket, påminner vi om att man kan bruka eller missbruka allting - vad det än är. Utan tvivel ingår krafter, rätt förvärvade och rätt brukade, som en princip i skapelseplanen, eftersom sådana krafter ligger latent inom människan, väntande på att bli tagna i bruk. Och om människan genom kunskaper och intelligens och genom renheten i ideal och uppsåt får kontakt med de högre himmelska sfärerna, så drar hon dessa krafter till sig.

Vi har sagt, att den kristna religionen är den renaste av alla, eftersom den omfattar en kärna av sublim sanning. Vi vill nu närmare belysa detta påstående. Vi kommer att bli ställda till svars angående dogmen om det ställföreträdande lidandet och betydelsen i orden: 'Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till fadern utom genom mig.' Detta är fortfarande en svår stötesten för många. De har ännu inte insett - som jag nu lärt mig att inse - den andliga innebörden i dessa ord. Vi tänker inte förelägga er något evangelium om det ställföreträdande lidandet. ***Vi är övertygade om att som en människa sår, så får hon sannerligen skörda.*** Och att ingen annan någonsin kan lyfta av henne ansvaret för hennes egna onda tankar och gärningar. Men när en människa, hur djupt sjunken hon än är, når den punkt då hennes själ blir upplyst av en sanning som skapats i och genom kraft och kärlek från Kristus, då blir hon född på nytt och hennes gamla människa dör. Endast på detta sätt uppehåller Kristus henne, frälser henne från okunnighet, synd och mörker och riktar hennes uppmärksamhet mot det eviga livet.

För varje själ - spiritualist, ortodoxt kristen, buddhist, ateist - kommer denna gryning av Guds ljusa dag, eller med andra ord Kristi återkomst. Ty alla själar, vilken beteckning de än går under och hur starkt de än förnekar sin Mästare, måste en dag komma in i himlen genom den 'trånga porten' - genom den medkännande Kristus, hans omätliga kärlek och fullkomliga visdom.

Förra gången talade vi om de buddhistiska trosföreställningarna. Detta ämne behöver också en närmare utläggning. Våra dagars buddhist anser att det yttersta och högsta målet för hans

existens är att inträda i den livssfär som han kallar Nirvana. Därför vill han åter inkarnera så snabbt som möjligt för att skynda genom många liv och till slut nå befrielsen från återfödelse. Han tror att Nirvana skall befria honom från detta eviga kretslopp. I Nirvana kommer han att finna frid, förlorad som han är i intet och befriad från begär. Hans misstag ligger i uttolkningen av Buddhas lära. Jesu lära framställs också i våra dagar i en mycket avvikande dräkt mot de sanningar som meddelades åt lärjungarna för två tusen år sedan.

Mästaren Buddha kom för att visa vägen till den slutliga uppgivelse som varje människosjäl måste underkasta sig, vilket innebär att hon måste avstå allt sitt - inför den högste. Genom sin egen djupa erfarenhet hade han förstått att endast som ett litet barn, i oskuld och tillit kan en människa komma in i Guds Rike. Om detta undervisade han sitt folk.

Ännu en sak. Om ni vill söka andlig visdom, kommer ni att finna samma sanningar både i österlandets och västerlandets uråldriga vishetsläror. Ni skall finna en beskrivning av de osaliga andarnas tillvaro, av de högre astrala sfärerna, de mentala, himmelska och universella livssfärerna. Alla vishetslärare i alla tider har återvänt till jorden med i det närmaste samma uppenbarelse.

Vilken strålande framtidsvision avslöjas inte härmed för envar som är redo att försaka sitt eget och sina egna begär för att tjäna sin nästa och sin Gud!

Framtidens medicin

Man framhåller att den medicinska vetenskapen kommer att bli tvungen studera de psykiska och andliga lagarna. *(Man förstår att Conan Doyle tar för givet att läsaren både förstår och accepterar att eterkroppen och astralkroppen existerar som realiteter och tillhör den fysiska människan. Dessutom är han övertygad om att den medicinska vetenskapen en dag kommer att acceptera denna sanning, och få sin uppfattning av sjukdomarnas natur och hur man botar dem, revolutionerad på grund av denna nya syn. Läkarna kommer att inse, att kroppsliga sjukdomar är konsekvensen av en lång inre orsakskedja. Med andra ord, en dag kommer den medicinska vetenskapen att studera **orsaken** till en sjukdom medan den för närvarande försöker bota dess symptom. Det är från denna utgångspunkt som Conan Doyle börjar sitt budskap om orsaken till alla sjukdomar och hur man botar dem.)*

När jag nu påminner mig de operationer jag förr måste närvara vid som läkare, ryser jag av fasa och avsky. Ändå erkänner jag att många liv har räddats genom kirurgens skicklighet. Men jag vågar tillägga att många fler liv (och många fler människors psykiska hälsa) kommer att räddas när läkarna i gemen, **gör människans astralkropp och dess hälsotillstånd till föremål för studium.**

Vissa strålar existerar och kan användas för att bota människans fysiska kropp, när hon öppnar sig för den gudomliga intelligensen. Detta kommer inte så mycket att bero på intellektets utveckling hos läkaren, utan desto mer på hans andliga intelligens eller insikt. Det är denna kunskap som skall göra det möjligt för honom att attrahera strålarna (ungefär som en magnet) och sedan omdirigera ljuset till sin patient. Detta är bara ett av de nya sätten att hela, som på allvar skall praktiseras som godkända metoder när läkarvetenskapen ställer sig positiv till upplysningar om ljus- och färgstrålning.

Hur rätt har inte den som säger, att allt som behövs för att göra människor friska, väntar i det universella till människans nytta och vederkvickelse. Men olyckligtvis kan inte de som är andligen oupplysta, begagna sig av Vår Herres överflödande förråd.

Det är lika svårt, för att inte säga omöjligt, för dem som äger denna kunskap - att förmedla den till andra. ***Denna insikt måste vakna av sig själv i människans innersta.*** Och den tid skall med visshet komma då ljus från den kosmiske Kristus på detta sätt skall upplysa människan. Då skall hon vakna ur sitt mörker.

Jag arbetar inte ensam med denna uppgift. Jag är bara en ibland många. Mina krafter har stärkts och jag har blivit undervisad i en rad ämnen med ett bestämt mål i sikte. Man har gett mig den särskilda uppgiften att vara talesman för de övriga och att föra dessa budskap vidare. Mycket som jag nu för fram, har man meddelat mig i detta särskilda syfte, även om jag på egen hand har uppfångat många glimtar av de häpnadsväckande förhållanden som jag försöker beskriva. Jag vet, att detta är verklighet, men jag kan inte sanningsenligt påstå att jag har erfårit alla dessa under.

Ibland förefaller det mig som om en överblick över hela det mänskliga livet öppnar sig inför mig. Jag kan inte bara skåda tillbaka i det förflutna, utan också in i världens och mänsklighetens framtid. Stora förändringar är på väg. Ett underbart ljus strömmar ned över jorden och mänskligheten påverkas av det. Allt efter graden av sin mottaglighet skall mänskligheten bli mer andlig och jorden likaså.

Kanske skulle ni önska att vi talade om något annat, något enklare och mer lättförståeligt för er. Kära vänner, ändå är detta som vi nu talar om bland de enklaste gåvorna som Gud skänker sina barn!

Under gångna århundraden har många healingmetoder varit kända och i bruk. Alla tycks ha varit effektiva, men bara i vissa fall, och ingen metod användbar vid alla sjukdomsfall. Det är nu var uppgift att spåra upp källan till den helande läkarens förmåga, liksom att söka efter ursprunget till sjukdomarna. Trots den kritik som detta kanske skall väcka, påstår jag att sjukdomar har sitt ursprung - inte som man kunde föreställa sig i patientens sinnestillstånd - utan i en mycket djupare orsak. De kan ibland uppstå i människans medvetande, det är nog sant, och ibland i det undermedvetna, men oftare i det övermedvetna. Med den sistnämnda termen åsyftar vi ett medvetandetillstånd som utvecklats under ett mycket äldre skede än det liv man lever nu, men som kan aktualiseras från människans föregående existenser. Det är ett medvetande som sträcker sig tillbaka *genom många tidsåldrar och inkarnationer*. Men detta begrepp får inte sammanblandas med vad som bland psykologer kallas människans 'ras instinkt'.

Vi framkastar, att människans övermedvetande hör ihop med hennes ego, hennes ande, medan det som kunde kallas hennes instinkt -liv, hör ihop med de animala och rasinstinkterna, vilka nog är medfödda. Dessa är emellertid inte nödvändigtvis bundna vid eller underordnade människans övermedvetande, som är en del av det universella eller andliga arvet, gemensamt för alla människor. Det verkar som om detta övermedvetande inte förekommer i djurens värld.

I våra dagar befattar sig folk i allmänhet mer med det normala dagsmedvetandet och med det undermedvetna, eftersom de inser att det är här man har att söka orsaken till många obetydligare kroppsliga åkommor, och att impulser härifrån till och med kan förvärra några av de allvarligare tillstånden. Det finns också många sjukdomar vars orsaker man inte kan spåra till det dagsmedvetna eller det undermedvetna.

Vi har nämnt ur vilken källa de läkare öser, som använder sig av healingsmetoder, men vi måste nu klassificera dessa läkare i särskilda grupper:

- Magnetiska eller psykiska läkare.
- Mentala läkare som till exempel Christian scientisterna.
- Hypnos -läkare.
- Diet- eller naturläkare.
- Andliga läkare.
- Sakramentala läkare.
- Massörer, som till exempel osteopater.
- Ockulta läkare.
- Färgstrålarnas läkare.

Var och en av dessa kan åstadkomma kurer som utfaller bra i somliga fall, men ingen av dem lyckas med alla. Man måste ha klart för sig att när de botar smärta och sjukdom så behandlar de inte bara den fysiska kroppen, utan också patientens eterkropp och mentalkropp. Vi upprepar, att alla allvarligare sjukdomar har sin rot i en bristande överensstämmelse mellan människans psykiska och fysiska kroppar, *och att den fysiska är den som sist visar symptom på sjukdomen*. Vid alla de olika healingmetoder som presenteras här, gäller det för läkaren att försöka få personlig kontakt med sin patient, annars kan han inte nå ett gott resultat. Det är således självklart att inte varje läkare kan bota samtliga fall. Därför föreslår vi att man inte glömmer bort örtmedicinerna. Många sjukdomar kan nämligen bli mer effektivt behandlade på detta sätt. Varför ödsla psykisk kraft på en klart lokaliserad infektion, till exempel? Det är ett faktum, men inte allmänt känt, att vissa örter och droger verkar inte bara på människans fysik utan också på hennes eterkropp, som är mycket lik den fysiska men av betydligt luftigare vävnad. Några av dessa mediciner får den eteriska kroppen att undanröja gifter och hinder till exempel i blodomloppet, vilka är resultatet av någon disharmoni i patientens medvetna, undermedvetna eller *övermedvetna mentalkropp*.

Här gör jag nog klokt i att stryka under att termen 'mentalkropp' inte nödvändigtvis täcker begreppet den fysiska mentalkroppen, människans yttre mentalitet som är direkt relaterad till hjärnan. Det finns nämligen en astral mentalkropp, direkt relaterad till människans emotionella natur eller känsloliv, och därtill en tredje mentalkropp som står i förbindelse med det himmelska eller universella medvetandet. Jag hoppas, att ovanstående inte skall förvilla begreppen, utan i stället hjälpa er att inse, att liksom medvetandet genom att 'tänka fel' - kan i så hög grad influera och försvaga den fysiska kroppens cellmedvetande, att sjukdomar uppstår - så kan också det universella eller övermedvetandet kontrollera och rena cellmedvetandet, genom att arbeta via människans högre sinne, och på så sätt genom att 'tänka rätt', bota alla sjukdomar. Det är fråga om en uteslutningsmetod i ordets egentliga betydelse. Det är av denna orsak som vi hävdar, att det på det jordiska planet inte finns några sjukdomar som inte går att bota.

Vi förklarar, att allt mänskligt liv är indelat i, eller snarare kan hänföras till strålar med olika vibrationer och att livet står under inflytande av sådana strålar. Vi skall nöja oss med att endast beskriva tolv sådana strålar.

Låt oss anta att alla människor vibrerar i överensstämmelse med en eller annan av dessa tolv strålar eller vibrationssystem. Om därför en andlig läkare (healer) behandlar en person som vibrerar i takt med stråle nummer sju och han försöker bota personen ifråga med en behandlingsmetod baserad på nummer fem, så kommer han med säkerhet att misslyckas och kanske åstadkomma mer skada än nytta. Om han emellertid behandlar sin 'nummer-sju-patient' enligt en metod, lämplig just för detta nummer, kommer kuren att genomföras med framgång.

Vibrationer tar sig uttryck i färger. Det vill säga att färger är den yttre och synliga symbolen för vibrationer. Här nedan räknas de färger upp som korresponderar med respektive strålar:

Den första strålen:	Röd
Den andra strålen:	Grön
Den tredje strålen:	Blå
Den fjärde strålen:	Rosa
Den femte strålen:	Gul
Den sjätte strålen:	Purpur
Den sjunde strålen:	Violett
Den åttonde strålen:	Lavendelblå
Den nionde strålen:	Pärlgrå
Den tionde strålen:	Silver
Den elfte strålen:	Guld
Den tolfte strålen:	Vit

Det blir läkarens första uppgift att observera färgen på den stråle som harmonierar med hans patients vibrationer. Allt efter strålens nummer och färg företer patienten vissa svagheter i sin konstitution. Han visar sig antingen behöva en lugnande eller en stimulerande strålbekämpning för att balans och harmoni skall återställas i hans organism.

Man kommer att upptäcka, att den gula strålen har en särskilt god verkan vid behandling av tuberkulos. Att den blå strålen ger bäst resultat vid nervösa sjukdomar; att den röda är användbar vid alla förgiftningstillstånd i blodet och att de violetta och gröna strålarna är verksamma mot cancer.

Hos vissa patienter varierar de psykiska centra som skall behandlas. (Vi är medvetna om att vi ännu inte har redogjort i detalj för dessa centra, men det skall ske i sinom tid.)

I somliga fall är sköldkörteln den mest känsliga punkten mot vilket man kan rikta den gröna ljusstrålen. Hos andra reagerar hjärtat positivt för den violetta strålen. Och hjärtat kommer också att visa sig vara ett ändamålsenligt centrum när det gäller att behandla blodsjukdomar och blodförgiftning. Det violetta ljuset renar, liksom filtrerar blodströmmen, medan den passerar till och från hjärtat.

Vi upprepar, att vi inte kan garantera att denna ljusstrålebehandling kommer att verka på alla personer. Vi har givit er en förteckning över färger och motsvarande nummerordning. Vi försöker att så ett frö snarare än att kategoriskt påstå något.

En dominerande orsak till sjukdom är patientens oförmåga att slappna av. De flesta lever sammanbitna och spända, både när de är vakna och när de sover. Om man somnar i ett spänt sinnestillstånd, behåller omedvetet finger-, armbågs- och knäleder, ryggraden och alla liknande skelettförbindelser en motsvarande spänning. Ungefär samma situation råder under er vakna tillvaro. Att man spänner kroppen beror på fruktan, bekymmer, återhållna känslouttryck eller undertryckta önsknings. Antingen man sover eller är vaken inträffar som en följd av detta, blockeringar vid olika centra i människans psykiska kroppar.

Om man från barndomen kunde lära sig hur viktigt det är att slappna av, att göra detta till en vana och att leva sin dag i harmoni med sig själv, med andra och med Gud! Då hindras inte dessa livsviktiga rytmiska strömmar att verka omkring och genom de psykiska och fysiska kropparna. Genom själva sin karaktär av strömning, bortför detta flöde sådant avfall som är förbrukat och avstött och som sedan fångas upp av det universella för att absorberas och omvandlas till ny positiv kraft. När ni andas ut, stöter ni bort gift. Att andas ut är att oavbrutet avlägsna förbrukat fysiskt och psykiskt stoff. Och omvänt, att andas in bör vara att införliva ren prana, den universella livskraft som kan hålla kroppen frisk och i fullkomlig balans.

Det är därför missvisande att fastslå, som Christian scientisterna gör, att all sjukdom härleder sig från vad de kallar 'det förgängliga sinnet'. Sjukdomsorsakerna ligger djupare än så. Och ändå, så snart en person kan koppla av och sträcka sig efter och dra till sig den friska, universella livskraften, då sätter han automatiskt ett tillflöde i rörelse som så småningom skall skänka honom fullständig hälsa.

*

Ligger orsaken till en olycka fördold i offrets övermedvetna sinne - eller är personen i fråga bara utsatt för en eller annan grym slump?

Ja, till och med olyckor beror på disharmonier som tidigare uppstått i individens övermedvetna. Detta kan kanske tyckas vara ett hårt konstaterande, men vid närmare eftertanke är det inte så. Var och en som råkat ut för en olyckshändelse, vet mycket väl i djupet av sitt övermedvetna att hon har en läxa, som endast kan läras genom att hon måste gå igenom en sådan erfarenhet.

Snart kommer någon att fråga oss om barnen - om dessa stackars lidande små varelser, som har fötts till världen som resultat av en druckens åtrå eller som barn till sjuka föräldrar. Skall vi dra den slutsatsen att dessa oskyldiga har blivit dömda av ödet att genomgå ett liv fyllt av lidande? Och hur är det med själar, fångslade i en sinnessjuk kropp eller i kroppar, fördärvade av sjukdom från födelsen? Hur kan man komma med ett förnuftigt svar på sådana frågor?

Vi svarar att samma lag gäller här: *Själen vet alltid på förhand vad som skall hända och har möjlighet att godta eller tillbakavisa det slags liv som erbjuds.* Det är omöjligt för människan

med hennes begränsade insikter i dessa djupt liggande sammanhang, att fatta bakgrunden till att en själ kan förmås att underkasta sig ett liv i lidande - eller att förstå ens en skymt av det lidande som denna själ genomgår. Framför allt måste människan avhålla sig från att döma eller anklaga den allmakt som hon - till och med när hon fasar inför något fruktansvärt - ändå åkallar som sin Gud, alltings ursprung och orsak.

Här på denna sidan dömer vi inte någon. Med vårt vidare perspektiv över livet uppfattar vi inte Gud som hämndlysten eller grym. Tvärtom är vi alltid medvetna om en gränslös kärlek, om ett gudomligt, barmhärtigt och medkännande väsen. Vi ser en allvis fader, som låter sina barn fritt välja sin väg - antingen i lidande eller i glädje - en väg som genom seger över egoism och själviskhet hela tiden leder uppåt och tillbaka till hans sublimes, kosmiska medvetande där fulländningen bor.

En känslösam människa som ser en katt leka med en mus ryser och utropar:

- Så förskräckligt, så grymt - naturen är full av grymhet!

Det kanske verkar så, men endast för den som har begränsad synvidd. Det är i själva verket inte så. Bakom all yttre skenbar verklighet tränger Guds kärlek och förståelse genom alla ting. Lidandet, så påtagligt bland oss, döljer en metod att göra Guds skapade varelser - också de minsta bland dem - medvetna om den överallt härskande gudomliga harmonien, kärleken och skönheten. *Metoden är sträng och uppvaknandet till en ny verklighet smärtsam, men vinsten omätlig.*

Vi har vidrört övermedvetandets roll i relation till sjukdomar, i förhoppning om att detta kan hjälpa er att förstå varför uppenbart goda - ja, helgonlika människor ådrar sig smärtsamma lidanden som till och med kan få dödlig utgång. När man bevittnar sådana händelser förefaller det meningslöst att protestera och att ifrågasätta.

Orsaken ligger vida djupare än i den älskliga och milda karaktären hos personen i fråga. Den sträcker sig långt bortom den sjukas nuvarande korta livstid eller inkarnation. Roten och upphovet till vederbörandes livssituation kan inte sökas i det yttre livets här och nu. Liksom en feber förebådar en utrensning, en rening, förebådar lidandet att en viss livsfas närmar sig sitt slut. En agnostiker kanske ser på ett sådant lidande ungefär som vår känslösamma person på kattens lek med råttan: Han uppfattar bara plågans dagar och nätter och räknar inte alls med roten till det hela, och inte med den blomning som människans livsträd så småningom kommer att bära som lidandets vinning. Följaktligen förblir han okunnig om det frö till ett mera överflödande liv som har börjat gro i det inre och som ljusst och vackert kommer att skjuta upp ur den åker, som på detta sätt har blivit plöjd och harvad. Han ser endast själva ytan av människans väsen. Själens sanna liv ligger för dolt.

Det är av intresse att känna till att yttre sinnesrörelser som vrede, snikenhet och avund kan orsaka enklare sjukdomar, klart skilda från sådana som är djupt rotfästa i själen. Självmedlidande till exempel kan ofta leda till rygg- och njurbesvär. Det kan också påverka levern. Även andra häftiga själsrörelser kan driva giftämnen ut i blodet och ställa till trassel i detta område. Oro och bekymmer som varar under längre tid kan få ungefär samma följder, och till och med resultera i cancer. Om man kunde spåra orsaken till ett tillräckligt antal cancerfall skulle man komma underfund med att djupt liggande oro och ängslan hade förorsakat spänningstillstånd, som i sin tur isolerat eterkroppen och resulterat i en blockering av de psykiska strömningar som vi talat om.

Vi har sagt att dessa starka känslor kan vara upphovet till sjukdomar. Men man måste alltid vara medveten om att människan inte ger fritt lopp åt sådana skadliga känslöstämningar såvida hon inte är obehärskad till sin natur. Detta leder oss tillbaka till det faktum att den inre harmonin är livsviktig och avgörande för ett gott hälsotillstånd - *och att denna inre harmoni beror på människans andliga uppvaknande.*

Betyder dieten något för människans välbefinnande? Ja, i vissa fall påverkar den henne omgående, i andra fall efter en längre tid. För en del människor har dieten ingen som helst betydelse. Den människa som har frid i sinnet och lever harmoniskt i enlighet med gudomliga lagar, kan inte misshandla sin kropp genom att äta för mycket eller genom att välja felaktig föda.

Det är av stort intresse för oss att från denna sidan iaktta vad som inspirerar några av våra stora författare. Jag påminner mig 'Fågel Blå' av Maeterlinck. I en scen har barnen samlats och väntar på kallelsen att återvända till jorden. Var och en bär på en säck som innehåller inte bara de gåvor och den utrustning som barnet skall ha med sig tillbaka, utan också de sjukdomar han eller hon kommer att lida av, till exempel kikhosta, scharlakansfeber och så vidare, alltsammans snyggt nedpackat åt dem innan de seglar iväg i 'Fader Tidens' skepp över de stjärnströdda haven till sina väntande mödrar på jorden!

En saga säger somliga. Men icke desto mindre uppenbarar den en stor sanning, som kanske har trängt igenom från det universella medvetandet eller från någon övermedveten nivå hos författaren.

*

Den andlige läkaren utför ett värdefullt arbete genom att upplösa blockeringarna eller stockningarna i de andliga kropparna. Det förekommer fall där han inte kan hjälpa, därför att han inte kan tränga tillräckligt djupt in i patientens verkliga svårigheter. Han lyckas bäst när patienten vill hjälpa sig själv.

Vid detta slag av psykisk eller andlig healing skall man lägga märke till att när sjukdomen till synes är botad, när patientens 'hus' är rengjort, sopat och fejat, så kan hans hälsotillstånd till och med bli sämre än tidigare, om han åter släpper kontakten med de högre makterna. Liknelsen om mannen som blev befriad från en ond ande och vars hus blev sopat och fejat men lämnades tomt, så att mannen vid sin återkomst fann det besatt av sju onda andar och ibland dem den gamle, belyser mycket bra vad vi menar.

Det vore ovederhäftigt om någon grupp eller enstaka healing -läkare gjorde anspråk på att kunna bota alla sjukdomar. Vi har snuddat vid de tolv strålarna. Och vi vill nämna zodiakens tolv tecken och Israels tolv stammar, och rikta er uppmärksamhet på den mystiska innebörden i siffran tolv och antyda sambandet med de tolv strålar under vilka människosläktet kan grupperas. Många örter faller under någon av dessa tolv strålar. Detta är orsaken till att de vise i gamla tider upptäckte att det för varje sjukdom fanns en läkedomstyp som vibrerade i överensstämmelse med motsvarande tal och färg och som hade magisk verkan. Ursprunget till många ålderdomliga bruk och magiska drycker kan spåras till denna kunskap.

Nummer tre och fyra är betydelsefulla tal när det gäller människan och de påverkar henne i allt vad hon gör. De geometriska symbolerna kvadraten och triangeln utgjorde en gång i ett dunkelt förflutet grunden för beräkningarna till världens konstruktion. Besinna innebörden i den tidlösa egyptiska pyramiden där den står som en matematisk symbol för livet självt!

Nu måste vi göra en ny indelning av de tolv 'husen' eller 'stammarna' och de tolv strålarna som människosläktet vibrerar i samklang med. Denna gång delar vi upp dem i fyra grupper. Dessa är överraskande nog jord, luft, eld och vatten. I en avlägsen framtid när läkaren behandlar sin patient, kommer han först att ställa hans horoskop. Detta är inte så fantastiskt som det låter - utan fullaste allvar. Vi är i färd med att konstruera tabeller eller riktlinjer med vars hjälp människan en dag, om hon själv vill, skall kunna upptäcka orsaken till alla sjukdomar. Läkaren kommer att göra detta genom att ställa patientens horoskop - inte den vanliga sortens horoskop utan ett som når bortom det aktuella jordlivet, omfattande egots hela väsen och avslöjande de strålar efter vilka det har vibrerat under sina talrika inkarnationer. Man kommer med denna metod att upptäcka att alla sjukdomar kan inordnas under någon av de fyra ovanstående grupperna. Och när det framgår att patienten vibrerar efter ett visst tecken - jordens, vattnets, eldens eller luftens - så kommer ett lämpligt botemedel att finnas till hands som hör ihop med det givna tecknet, istället för den enhetliga medicin som nu ges åt alla och envar. ***Det kommer också att vara allmänt känt att människor som vibrerar i takt med ett visst tecken är utsatta för speciella sjukdomar och kan skyddas mot dem.***

Det är nu vår uppgift att redovisa de tolv områden eller punkter på människokroppen som bör utsättas för respektive strålning. Vi börjar med hjärtat och räknar upp dem i följande ordning:

1. Hjärtat
2. Sköldkörteln
3. Tallkottkörteln
4. Hypofysen
5. Mjälten
6. Rygggradens bas
7. Solar plexus
8. Genitalorganen
- 9 och 10. Båda händerna
- 11 och 12. Båda fötterna

Det kan och skall en dag bli bevisat med hjälp av ett instrument att dessa tolv psykiska centra är mycket mottagliga för helande strålar. Det är visst och sant att människokroppen och den ande som håller på att vakna i denna kropp borde vara i stånd att bota sig själv utan hjälp utifrån - och dessutom att kunna attrahera och förmedla strålar för att hela andra människor. En del åkommor är emellertid så ytliga och obetydliga att de mycket väl kan behandlas med yttre metoder. Det förefaller enklare att behandla en inflammation med värmeomslag än med magnetisk eller andlig healing.

Man kommer också att upptäcka att organen i kroppen står i förbindelse med respektive psykiska centra. Genom att till exempel behandla strupcentrat (sköldkörteln) med en viss färgstråle - som i sig endast är ett vibrationsknippe - följer en reaktion inte så mycket i strupen som i buken.

Hypofysen är det centrum som behandlas vid mentala störningar. Epilepsi har länge gäckat den medicinska vetenskapen. Ni kanske inte blir förvånade när ni får höra att denna sjukdom har sitt ursprung i en bristande samordning mellan de psykiska kropparna, en brist som i sin tur har sin grund i någon andlig eller psykisk disharmoni mellan föräldrarna när barnet avlades.

Jag undrar om ni inser vidden av det ansvar som det innebär att vara föräldrar? Det har sagts att fädernas missgärningar hemsöker barnen intill tredje och fjärde led. Det är kanske sant. Men talesättet har en djupare betydelse och kan ges en sannare tolkning: 'Människans synder skall hemsöka henne ända till hennes egen tredje eller fjärde inkarnation. För visst är våra tidigare inkarnationer 'fäder' till dem som följer senare?

Den frågan skall ställas hur epilepsi kommer att botas. Måste den alltid förbli en av dessa gåtfulla sjukdomar som påverkar den sjukes hela livssituation? Epilepsi kan botas endast om en justering av patientens psykiska kroppar kan komma till stånd genom att en förbindelse skapas mellan hypofysen och tallkottkörteln. *När ett avbrott uppstår mellan dem kommer det epileptiska anfallet.* Vi antyder med andra ord att 'en skruv är lös'. När mekanismen glappar - just då inträffar krisen. Dra åt skruven eller ordna en fullständig överensstämmelse mellan de psykiska kropparna och ni botar fallet!

Vi skulle vilja gruppera sjukdomarna under deras respektive tecken - jordens, luftens, eldens och vattnets - och föreslå lämpliga behandlingsmetoder. Samtidigt måste vi hålla i minnet och ta hänsyn till de tre 'sektioner' som varje 'tecken' är indelat i, nämligen mineralriket, djurriket och växtriket.

Luftens tecken: De som tillhör denna grupp lider ofta av nervösa sjukdomar som verkar genom kroppens psykiska centra. Huvudet och ryggen drabbas oftast. Det psykiska centrum som i detta fall kan påverkas med bäst resultat brukar vara rygggradens bas.

Eldens tecken: De patienter som hör hit brukar vara känslomässigt lätttrörda, troligen disponerade för fixa idéer eller mentala rubbningar, inflammationer och feber-tillstånd. Behandlingen i alla dessa fall skall ske genom hypofysen och tallkottkörteln.

Jordens tecken: Flegmatikern bör inordnas under denna rubrik, en karaktärstyp som lagrar upp giftämnen i kroppen på grund av allmän tröghet och brister i de strömningar som jag talade

om. Som följd härav utvecklas katarrar, förgiftningar och andra följsjukdomar.

Vattnets tecken: Hur egendomligt det än kan låta, blir de som hör till detta tecken lätt utsatta för åkommor i de nedre delarna av kroppen, benen och fötterna. De som hör till detta tecken kan bäst botas genom psykisk eller magnetisk behandling. De som hör till eldens tecken reagerar positivt för färgstrålebehandling. De som är förbundna med luftens tecken är känsliga för andlig behandling. Och de som hör till jordens tecken står öppna för diet- och mental behandling - sådan terapi till exempel som *Christian scientisterna* bedriver - och metoder av liknande karaktär.

Om människorna bara ville ta dessa vinkar ad notam - och det är ju bara fråga om antydningar. Om de ville anamma bara en bråkdel av dessa iakttagelser som generöst strömmar ut över en famlande medicinsk vetenskap, så skulle resultatet bli en exakt och vetenskaplig metod för universell healing, grundad på sann kunskap om människans fysiska, psykiska och andliga natur. Om människan bara vill det, kan healing bli en säker och exakt metod.

Vi har nämnt behandling med örtmediciner. Det finns örter tillgängliga som överensstämmer med var och en av de tolv tecknen vad beträffar vibration och färg, och lämpliga örter kan väljas ut för att behandla dem som hör till respektive eld-, vatten-, jord- eller luftsymbolerna. Den rätta örtdrogen skall visa sig välgörande vid alla sjukdomsfall under det att den orätta kan bli skadlig.

Örter utvecklas enligt mycket klart fastställda lagar. Deras tillväxt beror inte uteslutande på klimat eller årstid. De tar form och karaktär av vissa strålar som styr livet på jorden inom mineral-, växt- och djurrikerna. Det är av detta skäl som läkaren bör ha kännedom om sin patients astrologiska data, eftersom varje medicinalväxt kan inordnas under sitt eget tecken i zodiaken. En ört måste väljas som överensstämmer med sjukdomens art och med patienten.

Någon som till exempel är född i lejonets uppgående tecken bör föreskrivas en ört som hör ihop med detta tal och denna stråle och varnas för en ört, dominerad av en främmande stråle. I enlighet härmed borde det vara möjligt att klassificera och katalogisera örtmediciner med nära nog fullständig precision.

Behandling med örtmediciner uppfyller inte alla de krav som healingmetoden ställer. Patienten bör också behandlas av sin läkare enligt sitt tecken och sitt särskilda temperament. Astma är en sjukdom som härrör från nervsystemet. En sådan form av nervös reaktion eller störd rytm kan bli effektivt botad genom färgstrålebehandling om man använder den blå eller gröna strålen. Vi tror att astma kan räknas in bland de nervösa sjukdomarna och att den har ett psykiskt ursprung. Ibland hjälper magnetisk behandling. Det centrum som skall behandlas är solar plexus. Eftersom också matsmältningsrubbingar kan förekomma bör man här även uppmärksamma dieten.

Många astmaattacker har förvärrats på grund av oförsiktighet med dieten. Bekymmer eller mentala rubbingar förebådar ofta att sådana attacker är i antågande. Avlägsna den mentala orsaken och astman försvinner! Av detta förstår ni lätt varför den blå strålen, den lugnande, som återställer frid och jämvikt är nödvändig här. Att inandas vissa droger är bara att behandla symptomet. ***Gå till roten med det onda, nämligen de psykiska störningarna, vilkas symptom vanligen koncentrerar sig omkring solar plexus.*** Barn som lider av astma brukar ärva den från moderns överansträngda nervsystem. Detta påstående kommer säkert att avvisas. Men icke desto mindre är det sant. Det är trösterikt att sjukdomen aldrig återkommer när själen väl har renats.

Cancer faller under jordens tecken, men inte alltid. Ibland uppkommer den därför att människan har brutit mot en mycket helig lag i någon föregående tillvaro, och sjukdomen kan vara en av de metoder som offret valt för att utplåna någon särskild synd.

Den medicinska vetenskapen kommer att upptäcka att man måste behandla den eteriska kroppen om man vill bota cancer. Terapin kommer att bestå av en intensiv behandling av den eteriska kroppen med en speciell drog eller ört. Vi nämner gentiana, stålört, som en av de mest effektiva. Ljusstrålebehandling är också värdefull och den pärlgrå strålen är en av de mest verksamma när man vill rena den eteriska kroppen.

När den eteriska vävnad som bygger upp denna kropp blir avspänd och frigjord genom

örtens eller ljusstrålens inverkan, bör en upplösning ske av cancerhärden i den fysiska kroppen. Fastän cancer visar sig i en bestämd del av kroppen, är den inte alltid lokalt avgränsad. Ofta kan en operation påskynda sjukdomsförloppet - cancer transporteras runt med blodet och bygger upp ännu en sjukdomshärd.

Låt mig besvara en annan fråga som kan formuleras sålunda:

Om sjukdomar förs över via det övermedvetna; om i somliga fall egot bestämt har beslutat sig för att uthärda denna börda i en framtida inkarnation - hur kan då denna tro (eller sanning) försonas med de olika healingmetoder som nu skisseras? Ty om vissa själar, förutbestämda att lida, inte kan undgå sitt öde, hur kommer det sig då att varelser i andevärlden har tillåtelse att ge upplysningar som skall göra det möjligt att bota sjukdomar?

Vi svarar, att det verkligen finns en lag om försoning genom lidande. Men allteftersom människan utvecklas och blir mer andligt medveten, kan de hårda villkoren för att sona synden omvandlas. Människan kan utplåna sitt förflutna och konstruera om sin framtid genom den högre och finare fostran som blir en följd av *den andliga segern över det lägre jaget*.

Ibland får vi tillfälle att studera en andlig läkare i arbete med sin patient. Behandlingen ger emellanåt inte något resultat, därför att patienten inte lyckas ta emot. I somliga av dessa fall ingriper inte ens de stora Mästarna, som har omsorg om mänskligheten, eftersom de vet att själen endast genom egna ansträngningar och strävanden, genom att uppnå herravälde över sig själv, kan omvandla sitt eget mörka arv. Låt oss komma ihåg vad Jesus sade:

- Dina synder äro dig förlåtna. Gå, och synda icke mer.

Kristi närvaro och gudomliga kraft kan åstadkomma till och med detta, om den förvillade själen endast och allenast vill söka vinna honom genom seger över sig själv.

Alla sjukdomar kan botas och kommer en dag att bli utplånade. Det sker när mänskligheten av fri vilja och i full endräkt kommer till den levande Gudens tempel för att motta det rena, vita ljus, den sanning och den levande kärlek som strömmar ut från den eviges innersta och som är livets vatten. Då skall ingen gråt och klagan vara mer - endast den fullkomnade människan.

Liksom sann lycka endast kan förtjänas, måste också människan göra sig förtjänt av fullkomlig hälsa och harmoni mellan alla sina inre kroppar. Ingen behöver pinas i lidandets eld för att lära känna Gud. Människan kan finna Gud på ett mycket enklare sätt: genom hjärtats frid, genom glädje. Detta är den sista vägsträckan i riktning mot Gud, eftersom människan först måste lära sig självförnekelse och självövertinnelse. Men vägen ligger öppen.

Här snuddar vi åter vid gott och ont, vid det positiva och det negativa, vid smärta och glädje. Människan kan själv bestämma vilken väg hon vill gå - till vänster eller till höger. Hon kan återvända till fadern antingen genom egen strävan eller genom någon form av syndens bittra försoning. Faderns armar är alltid utsträckta och väntar på sitt barn.

Vi har sagt att hela mänskligheten kan ordnas in i grupper under fyra symboler: eld, luft, jord och vatten. Horoskopet skall göra det möjligt för läkaren att placera sina patienter i rätt grupp. Läkaren kan naturligtvis göra indelningen med hjälp av intuition eller sitt sjätte sinne. Men den mest vetenskapliga metoden är faktiskt att ställa horoskop och därigenom komma underfund med den exakta tidpunkten för deras födelse.

För några månader sedan fick ni en beskrivning av de strålar under vilkas inflytande jag själv föddes. Denna ovanliga konstellation förorsakade mig svårigheter både under mitt liv på jorden och omedelbart efter döden, som ni nog minns.

Vi skulle kunna säga att all sjukdom i grunden beror på störd rytm, på avbrutna vibrationer. De tolv strålarna håller mänskligheten liksom i ett järngrepp. Hos dem har man att söka hemligheten med människans hälsa. När man lär sig mer om dem blir livet enklare. Mycket av stressen och spänningen kommer att försvinna, liksom gåtfulla sjukdomar som läkarvetenskapen förgäves anstränger sig att kartlägga och finna botemedel för. *Detta beror på människans störda förbindelser med de magnetiska och universella krafter som hon lever mitt ibland.*

Somliga människor kommer kanske att göra narr av detta och säga:

- Struntprat, vi förstår utmärkt bra hur vi ska behandla kroppen.

Mina vänner, det gör ni inte. Ni har inte ens börjat komma underfund med människans fysiska kropp. Läkarvetenskapen måste gå längre ut på fältet, öppna sina portar vidare. Ja, visst har kirurgin blivit en hög konst som resulterar i anmärkningsvärda resultat. Och när det gäller olyckor som medför sönderslitna vävnader och brutna ben har kirurgin sin givna plats. Men till och med denna konst skall en dag bli ersatt av något annat.

Hittills har vi talat om sjukdomar, gemensamma för hela mänskligheten - men inte om dem som kallas infektioner. Med tanke på vad vi har sagt om ursprunget till många sjukdomar via övermedvetandet, måste det verka förvirrande att en infektion kan sprida sig som en vådelig utan synbar orsak genom ett samhälle. Och ändå visar sig somliga människor immuna mot dem. Bland dessa finner man *Christian scientisterna*, som på så sätt demonstrerar, att människans dagsmedvetande har en viss kontroll över situationen. Christian scientisten skyddar sig inte bara genom mental aktivitet, utan huvudsakligen därför att han har kommit fram till en punkt i sin utveckling när han inte längre behöver denna särskilda form av erfarenhet. Den är därför inte längre aktuell för hans del. Vi påstår, att folk som blir utsatta för infektionssjukdomar är mogna för denna särskilda form av erfarenhet och har en läxa att lära sig genom dem.

Detta är nog inte många ense med oss om och kommer säkert att fråga varför små barn ska behöva bli infekterade. Borde inte deras oskyldiga sinne vara ett skydd? För att klarlägga underliggande orsaker till fysiska sjukdomar över huvud taget, måste vi överblicka ett vidsträckt område.

Åter antyder vi, att barnet kommer förberett på vissa erfarenheter, som kanske tar sig uttryck i sjukdom eller lidande, eller i god hälsa och ett lyckligt liv och alla de olika växlingar som skall till för att forma en människas liv och karaktär. Men smittosamma sjukdomar är inte något nödvändigt ont. I det långa loppet, när man bättre förstår de andliga lagarna, kommer infektioner att försvinna. Och inte ens nu behövde någon lida av dem om han visste hur han skall skydda sig. Livet i kroppens celler - som styrs både av det medvetna och det undermedvetna - kan ställas till ansvar för dessa invasioner. Om ett tillräckligt starkt motstånd mobiliseras genom en sund medveten och undermedveten tankeverksamhet kommer kroppens celler att slå fienden tillbaka. ***Därför bör ett barn övas i att tänka rätt från början.***

Barnets uppfostran skall inte börja vid sju års ålder, utan vid födelsen. Föräldrar måste inse, att ett barn införlivar goda eller skadliga tankar i själva sitt väsen från atmosfären, från omgivningen, från föräldrarnas, släktingarnas och vännernas aura. Ett barn, från början närt med positiva tankar - får hälsans bröd till föda och kommer att trivas och må bra både fysiskt, psykiskt och själsligt - och stå emot allt skadligt, från vilken källa det än dyker upp.

Dessa fakta om fysisk och psykisk barnavård kommer så småningom att klarna. Inom kort måste den mänskliga familjen inse sitt ansvar för de unga själar som anförtrotts i deras vård och genom denna insikt också vakna upp för det ansvar den bär för hela samhället.

Vi har tidigare talat om den störda rytm eller de avbrutna vibrationer i människans fysiska kropp som kan förorsaka en för tidig död. Ni kan också tillämpa samma lag om störd rytm på hela den mänskliga familjen, både på individen enskilt eller kollektivt - och på världen i sin helhet. Låt oss hejda oss här och tänka efter, ty detta är av oerhörd vikt. Måste inte denna störda rytm eller denna disharmoni göra sinnet sjukt och åstadkomma ett moraliskt fördärv som kan angripa nationer och en hel värld?

Så måste det vara. Det är redan på väg. Världen blir allt sjukare. I detta år 1932 är den nästan dödssjuk. Vi skulle misströsta om vi inte kände till de väldiga andliga krafter som ännu kan rädda människosläktet - om människorna vill bli räddade! Vad som mest av allt är av nöden nu, är att alla folk, alla nationer blir helade och återvinner sin hälsa. Bed till Gud att så sker!

Samförstånd mellan folken

Vi vill om och om igen understryka behovet av ett samfällt broderskap mellan människor och mellan nationer. Mänskligheten kan inte rädda sig undan ett slutligt sammanbrott om den inte i sin helhet vaknar upp och anpassar sitt liv efter det faktum att den lever, rör sig och har sin varelse i en universell, andlig kraft som ständigt uppehåller allt.

Men låt oss inte förlora modet! *Det är verkligen sant, att uppfattningen om vad som är betydelsefullt i livet en dag kommer att omvärderas radikalt.* Måtte tillståndet i världen förändras på grund härav! Ty människan kommer i en nära framtid att tvingas igenom lidanden och umbäranden för att hon skall förmås att söka sig fram till denna djupare verklighet - den enda som kan hålla henne uppe.

Det verkar så enkelt att berätta för människorna om denna sanning som finns överallt och i allting. Men hur komplicerad och irriterande är inte denna fråga för den världsligt sinnade! Här i andevärlden kommer alla själar till slut ändå fram till denna insikt och är endast alltför tacksamma över att få bli delaktiga av och att leva trygga inom det universella broderskapets hägn.

Ingen annan möjlighet att överleva står öppen för världen. För närvarande lever nationerna under ömsesidig misstro och fruktan. Ingen vill ge vika, alla är rädda för alla. Inom affärsvärlden slåss nästan varenda människa mot sina likar för att komma över och behålla för sig själv sitt eget lilla korn. Vad leder allt detta till för mänskligheten? Säkerligen inte till trygghet eller bestående lycka, utan till en snar ödeläggelse av allt som kulturen mödosamt byggt upp.

Men hoppet är inte ute. I kommande tider skall vi få se mänskligheten upphöjd och förädlad. En vision av sant broderskap kommer snart att manifesteras sig för att upplyfta människornas hjärtan. Människosjälen kommer då att fatta att allt liv - hennes eget och alla andras - är omslutet av ett väsen av ren kärlek. Och det kommer att gå upp för henne att också hennes fysiska liv pulserar i takt med detta tillvarons hjärta. Hon kommer att förstå att hon inte kan skada sin broder utan att själv lida motsvarande skada. Ty att hata någon människa eller börja krig mot någon nation är att börja krig mot sig själv. Att dräpa någon annan innebär för dråparen att han dräper sig själv andligen. Därför är det också sagt: *'Den som lyfter sitt svärd mot andra, han skall med svärd förgås.'*

Framtidens nya människa kommer att veta, att hon inte kan dra ett andetag, inte tänka en tanke utan att det återverkar över hela världen. Hon kommer att veta, att döden aldrig kan få sista ordet i Guds universum; att när människan väl en gång förstår sin egenart och Guds natur, så har döden för henne mistat sin udd både i himlen och på jorden. För den nya människan finns varken begynnelse eller slut. Hon kommer att uppleva livets oändliga, pulserande rytm och utveckling, som i evighet håller människosjälen inom sitt attraktionsfält. Om hon bryter mot en enda av Guds lagar, om hon vanhelgar en enda av hans sanningar, så återverkar det på alla människors välfärd.

Men det är sant: Motgångar måste förena människorna innan världen vinner denna frälsning. I dag bevitnar vi den ödeläggelse på er jord som materialismen dragit med sig. Detta är döden - döden genom materialism - och början till materialismens undergång.

Materialismen får en svår död - härav de lidanden som måste komma. Hur skulle det kunna vara annorlunda när människan har dyrkat mammon så länge och till sådant övermått? Men efter svåra lidanden ser vi en ny födelse, gryningen till en ny strålande dag då människan kommer att förstå och erkänna den andliga verkligheten. En andlig grund skall läggas för samhällslivet. Inom varje konst, inom varje gren av kulturlivet, inom vetenskapen, statskonsten och religionen skall människan inspireras och ledas från visdomens salar.

Jag skulle kunna berätta mycket mer om detta universella broderskap. Men ganska få kommer att förstå meningen med dessa mina ord. Ty de flesta människor har fått lära sig från barndomen att slå sig fram, att ta ut sin rätt på andras bekostnad, till och med om de tillintetgör

sin granne. Människan har hyst den felaktiga föreställningen att livets mening är att hon skall berika sig själv. Till varje pris måste hon vara överlägsen alla andra för att behärska livet och sin medbroder. Den som följer denna livsprincip syndar i varje ögonblick mot broderskapets kosmiska lag. En människa som endast söker egen vinning bryter mot alla lagar. **Och så länge alla människor trampar på i samma spår kan resultatet endast bli en sjuk kropp och en sjuk själ - kaos, lidande och krig.**

Endast hon som tjänar den oändliga och aldrig vilande kärlekens makt i stället för att genomdriva sina egna intressen - endast hon är en verkligt stor människa. Varje själ måste förlora sitt liv för att vinna det. Ingen kommer någonsin att upptäcka Gud så länge hon hyser den felaktiga föreställningen att hon kan nå fullkomning av egen kraft och genom egen förtjänst. När själen kommit till insikt om sin själviskhet och därefter kastat den av sig, måste hon genomgå ett avgörande prov och låta all jag-känsla försvinna. Den måste då uthärda att ställas ansikte mot ansikte med en avgrund av mörker och ett skenbart utslocknande. En enda trängtan måste uppehålla den vanmäktiga själen - att ge vika, att underkasta sig, att utarmas, att offra varje tillstymmelse av sig själv, så att den kan uppgå i den oändliga och eviga kärleken - som är Gud.

En sådan underkastelse innebär aldrig ett utslocknande. Det är en utvidgning, en expansion. För när människan når den punkt där hennes kärlek till Gud blir så överväldigande att hennes enda önskan är att få uppgå i honom, då kan denna kärlek dra Gud till henne och gudomligheten uppenbara sig för henne. Efter detta är varje människa gudalik i hennes ögon. Hon ser Gud i allt.

Den människa som vill förstå allting och leva i universellt broderskap med allt måste sannerligen som Jesus sade - lämna allt och följ mig! Hon måste utplåna sig själv för att nå fram till den universella osjälviskheten, som är Gud. I ett sådant oerhört ögonblick som detta blir människan inte bara ett med Gud utan också ett med sig själv och med alla andra varelser. Detta är samstämdhet, att vara ett med Gud. Sådan är innebörden av människans broderskap.

Så länge människan strävar efter personlig vinning eller makt över andra, sitter hon fängslad i sin egen sorg och bedrövelse och kan inte komma vidare. Men den dag skall komma då mänskligheten strävar framåt mot den fullbordan, då harmoni och broderskärlek skall råda mellan individer och folk. Själens mödor, dess utveckling och framåtskridande skall en dag föra henne till detta slutmål: ett enda osjälviskt uppsåt och intet annat än kärlek vida omkring i världen.

Endast en enda sann religion existerar, endast en enda verklighet bortom alla former, övertygelser, sekter, trosbekännelser och ceremonier. Det är en universell religion, fri från geografiska begränsningar och konventionella hänsyn eller fördomar. Den har bara ett namn. Det namnet kan fattas av varje människa - vit, svart, gul eller röd; av varje man, kvinna och barn; av fyrfotad djur och fåglar, av träd och blommor, av varje väsen i vilket Gud har blåst in sin anda. Det sanna broderskapets religion har bara en innebörd och ett namn - och det är **KÄRLEK.**

En sådan kärlek som denna måste med visshet bli förverkligad. Kärleken kommer att lära religionerna på jorden att former och ceremonier, trosbekännelser och lärosatser tjänar till intet utan den levande anden. Allt som existerar vittnar om andens kraft. Människorna är av olika raser och har skilda trosföreställningar. Låt var och en bli salig på sitt sätt. Men alla måste slutligen erkänna och böja sig inför skaparens gränslösa kärlek. Då, om inte förr, skall människan erfaras att den som tjänar människorna också tjänar Gud.

Inte förrän på denna stora dag kommer jorden att befrias från döden. Då är människans fysiska kropp inte längre underkastad dödens herravälde - den blir omvandlad. Det är verkligen sant att synd betyder död. Och syndens lön är döden. Bokstavligen! Synden för med visshet med sig död i någon form. Men kärlek - vis och ren och sann, skänker evigt liv.

Varje ord av den store Mästaren genljuder av sanning genom århundradena, de som har förflutit och de som skall komma.

Efterord

Sådant var budskapet.

Den personlighet som talade genom Minesta äger en insikt, en uttrycksförmåga och en litterär stil helt främmande för mediet.

Och alla de närvarande intygade förändringen av utseendet hos mediet, både hur ansiktsuttryck och gester skiftade.

Det var inte fråga om telepati. Här var en man som uttryckte sig exakt och detaljerat och som vid slutet av sina anföranden tog upp och besvarade vilket resonemang eller vilken fråga som helst.

Inte heller kunde det vara mediets högre jag som talade och svarade. Arthur Conan Doyles personlighet upplevdes lika starkt som hans närvaro i övrigt - liksom hans karaktär och den andliga kraft och storhet från ovan som behärskade honom för att han skulle få igenom sina budskap.

Det var känslan av liv som var så övertygande - av fritt och ohämmat liv - av vidunderliga möjligheter och en intensifiering av livskänslan långt bortom fysiska begränsningar. Denna känsla lyfte budskapen över den vanliga världsliga eller intellektuella nivån. Här var det inte fråga om några fantasifoster eller eteriska eller tillfälliga projektioner, hämtade ur medvetandets innersta djup.

Arbetet pågick under en lång tidsperiod. Från den 27 januari 1931 till den 1 juni 1932. Och Conan Doyle var lika intensivt levande och påtaglig från början till slut. I själva verket var den personliga framtoningen från honom långt starkare än från någon av de närvarande jordiska individerna - intensiv, kraftfull och helgjuten. Här var inte längre den sjuke, utslitne och åldrande Conan Doyle som gick bort år 1930, utan en man vars vitalitet och kraft gjorde ett slående intryck på alla de närvarande.

Vad skulle vi kunna vänta oss av de döda om de gav sig tillkänna? Enbart minnen från deras tidigare liv på jorden?

Vi skulle naturligtvis vänta oss - om de fortfarande existerade - att få höra något om deras nya erfarenheter. Från denne man som tidigare varit mycket duglig, ägt ett oförfärat mod och en fläckfri karaktär och föraktat allt som han fann ytligt och falskt, skulle vi räkna med en exakt berättelse om hans nyvunna erfarenheter. Om han dessutom under sitt jordeliv hade hyst några missuppfattningar angående livet efter döden, skulle han då inte försöka rätta till dem, särskilt om de hade någon betydelse för de människor som delade hans tidigare tro? Jo, han skulle sannerligen göra sitt yttersta för att få igenom sitt nya budskap. Slutligen - om mannen levde vidare så skulle även hans andliga kraft och karaktär ha överlevt, eftersom egenskaper som dessa är de enda tillhörigheter en människa har kvar sedan hon i döden lämnat allt annat.

Sådan var alltså den Conan Doyle som kom tillbaka - med några av sina tidigare åsikter modifierade, uppfylld av nya erfarenheter, upphöjd och i ordets alla bemärkelser levande. Ändå hade han behållit den personliga utstrålning som hans närmaste anhöriga och vänner så väl kände. För familjen förblev han ännu fadern. Men han önskade - ja, han var fast besluten, att hans budskap skulle komma igenom och spridas till världen i sin helhet. Dessutom hade han för avsikt att själv utgöra det levande beviset.

Man kan inte stå inför domstol och säga:

- Jag har ovedersägliga bevis för att en viss Arthur Conan Doyle fortfarande är närvarande ibland oss och vid liv. Här är han. Låt honom själv gå in i vittnesbåset och bevisa saken!

Och ändå, Conan Doyle, död enligt våra konventionella föreställningar, ställde sig själv i vittnesbåset - inte inför en domstol utan inför hela världen - eller åtminstone inför dem som vill stanna upp ett ögonblick för att lyssna till hans vittnesmål.

Han sade:

- Detta är jag, Arthur Conan Doyle. Jag kan inte komma till er i en sådan kropp som ni själva har, men ändå kan jag på ett övertygande sätt avlägga mitt vittnesmål. Låt det protokollföras och läsas upp. Min edliga försäkran är avgiven inför dem som känner mig och som skulle intyga min identitet om jag ägde en fysisk kropp. Jag ger er ett bindande och förnuftigt bevis. Och om det är jag - lyssna då med ärligt och öppet sinne till mitt vittnesmål. Just detta vittnesmål att de döda lever och till följd därav har en identitet, kunde jag naturligtvis inte avlägga medan jag ännu var kvar i en fysisk kropp. Men nu kan jag göra det och bygga upp det på indicier. Om detta är ett verk av en förfalskare eller efterapare - döm

själva! Å andra sidan, om mitt vittnesmål inte överensstämmer med folks uppfattning - eller brist på uppfattning - om livet efter döden, eller med deras förutfattade meningar om religiösa förhållanden, så kan ni inte vänta er att jag skall som enda bevis förete en rad fakta som redan var kända av mig och andra under mitt liv på jorden.

Det måste verkligen röra sig om något nytt - om jag har gått framåt genom nya erfarenheter. Och ändå kan allt det nya som jag kommer med, vad det än är, ses i ett tillbakablickande perspektiv om ni vill studera världsreligionernas heliga urkunder och vad mystikerna skrivit, eller om ni vill öppna ert hjärta så att ni fattar att Gud är kärlekens Gud - och att harmoni, ordning och förnuft råder överallt i hela universum. Då kommer ni att förstå, att människans framåtskridande genom döden till livet efter detta är betingat av hennes egen natur. **Att hennes tillvaro på andra sidan är den logiska följd av hennes andliga växt och förkovran och det inre livets mognad.** Och slutligen, att ni fortfarande efter döden lever i ett rationellt universum - inte i ett överkligt eller fantastiskt - utan i ett universum där fakta är fakta.

*

Jag tror, att Arthur Conan Doyle givit oss nyckeln till förståelsen av livet efter detta. Nyckeln är ordet 'återspegla'. Att i yttre förhållanden och ting projektera det tillstånd som själen befinner sig i. Här och nu är vi ständigt i färd med att ge uttryck åt och förverkliga vår personlighet i allt vad vi gör och är. Och detta pågår hela livet igenom. Resultatet blir att våra hem och familjer, våra fritidssysslor och vanor, våra yrken och affärsföretag - alltsammans är exakta uttryck för oss själva. Och detsamma gäller vårt minspel, vårt hälsotillstånd, vår kropp, vårt sätt att gå, vår hållning, våra tänkesätt, vårt språk, våra egenheter. Allt detta förkunnar exakt hurdana vi är därför att det är yttre projektioner av vårt verkliga eller inre jag. Detta må vara en självklar sanning, men förbises ofta. Något som få av oss verkligen inser är däremot att vi med samma osvikliga exakthet projicerar oss själva i den osynliga världen omkring oss. Genom att göra så förbereder vi både det tillstånd och den miljö som vi kommer att hamna i efter döden, och detta genom en process som nästan kunde kallas automatisk. Sannerligen, människan skapar sin egen himmel! Hon skapar också dess motsats om hon så önskar.

För det andra: Vilken nyckel är det som öppnar dörren till nästa tillvaro?

Det är Kärleken. Med kärlek menas godhet och barmhärtighet, utövad inte bara mot några få människor utan som en vana gentemot alla - som ett yttre uttryck för vårt inre jag, i förhållande till den värld vi lever i, till livet självt, till Gud. En kärlek som denna är det enda som kan slå en bro över klyftan mellan denna världen och den nästa. Det är den som bestämmer beskaffenheten - både av kommunikationen som sådan och av kommunionen, delaktigheten med dem som lever hinsides.

De som söker kontakt med anhöriga på andra sidan genom ett medium, kommer att lyckas endast om de har ett kärleksfullt hjärta - om de är vidsynta och generösa, varma, kärleksfulla och visa i sin kärlek. Då slås portarna upp på vid gavel. Detta gäller också dem som höjer sig så högt att de når upp till återföreningens plan. Varm, mänsklig kärlek är det enda som kan höja dem. Intellectuella ansträngningar förslår inte, ty där råder kärleken allena.

Kärleken betyder skillnaden mellan helvete och himmel, både i detta livet och i nästa. Fastän ämnet är djupt allvarligt, behöver vi ändå inte se alltför dystert på saken, eftersom ett flöde av nåd och förståelse genomströmmar alla världar.

Vi förstod att det inte räckte med att bara publicera budskapet. Böcker blir ju snart glömda. Hur skulle vi då kunna hålla Arthur Conan Doyles budskap levande?

Det tycktes bara finnas en utväg, och det var att göra Conan Doyles budskap till den grundläggande trosläran i ett samfund, för att därigenom undersöka hur det fungerade. Planen sattes i verket. Under White Eagles ledning gjordes en anspråkslös början år 1936 i en liten lokal i västra London. Den kallades 'The White Eagle Lodge'. Ordet 'Lodge' betecknar en plats där en familj kunde samlas. Den inspirerande kraften i arbetet kom från White Eagle. Under hans ledning, med hans hjälp och i samarbete med honom hade ju Conan Doyles budskap kommit fram. Enligt hans intentioner har också arbetet fortskridit.

Vi har alltid arbetat mera med individen än med massan, därför att var och en som har bekymmer, behöver personligt intresse, omtanke och sympati.

White Eagle Lodge påbörjades som ett trons vågspel. Men det har vuxit vida sedan den anspråkslösa begynnelsen, och i dag är dess inflytande märkbart i tusentals människors liv genom grupper över hela

världen - genom publikationer och genom ett centrum i Kensington, London och ett i New Lands: Hampshire, dit de som känner sig manade kan komma till reträtter, undervisning, meditation och healing. Där finns också ett nybyggt vackert tempel. The White Eagle Lodge är en ideell stiftelse, vilket inte bara garanterar verksamhetens framtid, utan också skyddar företaget mot att privata vinster någonsin kan tas ut.

Healing har alltid varit en viktig verksamhetsgren. Det har oavbrutet utvidgats. Till och med i dag, när det växt över alla bräddar får varje patient individuell vård och healing.

Man insåg från första början att med de väldiga perspektiv som öppnades genom budskapet, blev många frågor alldeles för knapphändert utredda. Detta gällde till och med det allt överskuggande ämnet rörande livet efter döden. Detta förhållande har undan för undan korrigerats genom utgivningen av ett flertal böcker, kända vida omkring som 'The White Eagle Books'. Senare har dessutom grammofonskivor och ljudband tillkommit.

En lista på alla tillgängliga publikationer sänds portofritt efter beställning hos The White Eagle Publishing Trust, New Lands, Rake, Liss, Hampshire, GU33 7HY, England. Telefon Liss (0730 82) 3300. Londonadressen är: 'The White Eagle Lodge', 9, St Mary Abbot's Place, London W8 6L5. Sök på nätet på: 'The White Eagle Lodge'

*

År 1954 reste min fru och jag till Crowborough i Sussex för att besöka Sir Arthurs gamla hem. Det var en kall, klar vinterdag med blekt solsken. Sex a' sju kilometer utanför staden fann vi 'Windlesham', som under kriget använts av regeringen och sedan lämnats åt sitt öde med den egendomligt själlösa atmosfär som sådan verksamhet sprider omkring sig. Trädgården var ännu välkött men såg övergiven ut. Vi kikade in genom ett fönster i det ödsliga huset. I det stora gavelrummet, som varit så kärt för familjen fanns rader av skrivbord som lämnats kvar av departementet. Längre bort på något avstånd från det stora huset och nära skrifvarstugan där Arthur Conan Doyle hade skrivit många av sina böcker, låg graven där han bäddats ner den soliga julidag år 1930, då en stor människomassa - damerna i sommarklänningar - samlades för att skänka honom sin hyllning och dit blommor kommit med ett helt extratåg.

Stängsel och en grind med hänglås hindrade tillträde till graven. Men vi kunde se den massiva gravstenen av ek, fastän vi stod för långt ifrån för att kunna läsa inskriften. (*Inskriften lyder: Steel true, blade straight. Rent stål, rak klinga.*) Den ensamma gravstenen föreföll oss dominera vinterlandskapet. Vi hade båda stått i nära kontakt med Conan Doyle, arbetat tillsammans med honom månader i sträck. Men denna ensliga grav i en övergiven trädgård som omgav det ödsliga huset gjorde oss nedstämda. Hans hem hade varit en varm plats, ett anspråkslöst, lyckligt, älskvärt ställe. Nu var den atmosfären försvunnen. Och inte ens de verk som han själv uppskattade mest hade överlevt.

Men detta är inte hela sanningen. Av denna väldiga energiutveckling, av all offrad tid och alla ansträngningar återstod något mycket betydelsefullt: Hans budskap skulle leva. Det hade redan ingått i människors medvetande. Män och kvinnor hade accepterat det, införlivat det i sig och inrättat sin tillvaro därefter. Vi kände personligen otaliga fall. Och det måste ha funnits tusentals som vi aldrig hört talas om. Omärkligt som en surdeg väckte hans ord människorna genom att rikta deras håg mot Gud.

Han arbetar fortfarande på att bygga upp - inte våra dagars spiritualism, som är övergående - men den nya spiritualism som skall komma. För att bereda vägen för dessa kommande händelser planlades 'The White Eagle Lodge'. Många år måste ännu förflyta - kanske återstoden av vårt århundrade - innan vägen ligger öppen, ljus och fri. Men omvandlingen kommer. Och då kanske människorna tänker tillbaka på detta budskap som det största och mest betydande av Arthur Conan Doyles verk.

Iwan Cooke

- [Mer av White Eagle](#)

- [om mediets to tidligere inkarnasjonsminner med forbindelsen til White Eagle - i egen bok-fil](#)